

Bruksela, 31 października 2022 r.
(OR. en)

14223/22

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0345 (COD)

ENV 1088
SAN 580
COMPET 848
CONSOM 274
AGRI 596
CODEC 1634

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	27 października 2022 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2022) 541 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (wersja przekształcona)

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2022) 541 final.

Załącznik: COM(2022) 541 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 26.10.2022 r.
COM(2022) 541 final

2022/0345 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (wersja przekształcona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEC(2022) 541 final} - {SWD(2022) 541 final} - {SWD(2022) 544 final}

SPIS TREŚCI

UZASADNIENIE	2
1. KONTEKST WNIOSKU.....	2
2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ	5
3. WYNIKI OCEN <i>EX POST</i> , KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW	6
4. WPŁYW NA BUDŻET	12
5. ELEMENTY FAKULTATYWNE	12

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Dyrektywę dotyczącą oczyszczania ścieków komunalnych¹ przyjęto w 1991 r. Celem tej dyrektywy jest „ochrona środowiska przed niekorzystnymi skutkami odprowadzania ścieków ze źródeł miejskich i określonych gałęzi przemysłu”. Państwa członkowskie są zobowiązane do zapewnienia, by ścieki ze wszystkich aglomeracji o liczbie mieszkańców powyżej 2 000 były zbierane i oczyszczane zgodnie z normami minimalnymi UE. Państwa członkowskie muszą również wyznaczyć „obszary wrażliwe” zgodnie z kryteriami zawartymi w dyrektywie, do których mają zastosowanie bardziej rygorystyczne normy i terminy. Ponadto państwa członkowskie co dwa lata składają sprawozdania z wdrażania dyrektywy. Komisja publikuje te informacje w sprawozdaniach dwuletnich.

W 2019 r. zakończono dogłębną ocenę REFIT² („ocena”) dotyczącą dyrektywy i potwierdzono w niej, że wdrożenie tej dyrektywy doprowadziło do znacznego zmniejszenia uwalniania substancji zanieczyszczających. W całej UE w systemach scentralizowanych oczyszcza się ścieki z około 22 000 miast, które generują zanieczyszczenia odpowiadające równoważnej liczbie mieszkańców (RLM) wynoszącej około 520 mln³. Wpływ na jakość jezior, rzek i mórz w UE jest widoczny i namacalny.

Jednym z najważniejszych powodów, dla których dyrektywa jest skuteczna, są jej uproszczone wymogi, które pozwalają na bezpośrednie egzekwowanie przepisów. Obecnie 98 % ścieków w UE jest odpowiednio zbieranych, a 92 % odpowiednio oczyszczanych, nawet jeśli ograniczona liczba państw członkowskich nadal ma trudności z osiągnięciem pełnej zgodności. Fundusze europejskie zapewniają państwom członkowskim niezbędne wsparcie w zakresie realizacji wymaganych inwestycji. Każdego roku na inwestycje w zaopatrzenie w wodę i system sanitacyjny w UE przeznacza się średnio 2 mld EUR. Zgodnie z oceną takie podejście łączące egzekwowanie przepisów i wsparcie finansowe opłaciło się i przyczyniło do stopniowego zapewnienia **wysokiego poziomu zgodności** z dyrektywą.

Operatorzy oczyszczalni ścieków to głównie (60 %) spółki publiczne będące własnością właściwych organów publicznych. Mogą nimi być również spółki prywatne działające na rzecz właściwego organu publicznego lub spółki mieszane. Stanowią one część rynku „zmonopolizowanego”, ponieważ osoby i przedsiębiorstwa podłączone do sieci publicznej nie mogą wybierać swoich operatorów. Zarówno w ramach oceny, jak i procesu konsultacji potwierdzono, że sektor ten reaguje głównie na wymogi prawne.

W ocenie określono trzy główne grupy istniejących wciąż wyzwań, które posłużyły jako podstawa do zdefiniowania problemów na potrzeby oceny skutków:

---

¹ Dz.U. L 135 z 30.5.1991.

² Dokument roboczy służb Komisji SWD(2019) 700, *ocena dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych*.

³ Standardową jednostką pomiaru zanieczyszczenia jest „równoważna liczba mieszkańców” (RLM). Za jej pomocą opisuje się średnie zanieczyszczenie uwalniane przez jedną osobę na dzień. Oprócz zrzutów pochodzących od obywateli Unii w scentralizowanych oczyszczalniach oczyszcza się również ścieki generowane przez MSP podłączone do publicznych sieci zbierania.

1. Utrzymujące się zanieczyszczenia ze źródeł miejskich: w dyrektywie skoncentrowano się przede wszystkim na zanieczyszczeniach pochodzących z gospodarstw domowych, które są zbierane i oczyszczane w oczyszczalniach scentralizowanych. Mniej uwagi poświęca się innym źródłom zanieczyszczeń komunalnych, które obecnie stają się dominujące (mniejsze miasta o RLM poniżej 2 000, oczyszczalnie zdecentralizowane, zanieczyszczenia z wód opadowych). Wartości dopuszczalne dla niektórych substancji zanieczyszczających są obecnie przestarzałe w świetle postępu technicznego dokonanego od 1991 r., a ponadto pojawiły się nowe substancje zanieczyszczające, takie jak mikrodrobiny plastiku lub mikrozanieczyszczenia, które mogą być szkodliwe dla środowiska lub zdrowia publicznego nawet przy bardzo niskim poziomie stężenia.

2. Dostosowanie dyrektywy do Europejskiego Zielonego Ładu⁴: od czasu przyjęcia dyrektywy pojawiły się nowe wyzwania społeczne. W Europejskim Zielonym Ładzie wyznaczono ambitne cele polityczne w zakresie przeciwdziałania zmianie klimatu, wzmocnienia obiegu zamkniętego gospodarki UE i ograniczenia degradacji środowiska. W sektorze ścieków należy dołożyć dodatkowych starań w celu: redukcji emisji gazów cieplarnianych (34,45 mln ton ekwiwalentu dwutlenku węgla rocznie – około 0,86 % całkowitej emisji w UE), zmniejszenia zużycia energii (około 0,8 % całkowitego zużycia energii w UE) oraz wzmocnienia obiegu zamkniętego w tym sektorze poprzez poprawę gospodarowania osadami (zwłaszcza skuteczniejsze odzyskiwanie azotu i fosforu oraz ewentualnie cennych substancji organicznych) oraz zwiększenie bezpiecznego ponownego wykorzystania oczyszczonej wody.

3. Niewystarczający i nierówny poziom zarządzania: ocena i badania OECD wykazały, że poziom skuteczności działania i przejrzystości operatorów jest bardzo zróżnicowany. Ponadto w sprawozdaniu Trybunału Obrachunkowego⁵ podkreślono, że zasada „zanieczyszczający płaci” nie jest stosowana w wystarczającym stopniu. Metody monitorowania i sprawozdawczości mogłyby zostać ulepszone w szczególności dzięki dalszej cyfryzacji. Ponadto ostatni kryzys związany z COVID-19 pokazał, że ścieki są bardzo szybkim i wiarygodnym źródłem informacji przydatnych do celów zdrowia publicznego, jeśli właściwe organy ds. ochrony zdrowia i gospodarowania ściekami działają w sposób skoordynowany.

Zmiana dyrektywy jest jednym z rezultatów planu działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń. Jej głównym celem jest sprostanie wyżej wymienionym wyzwaniom w sposób racjonalny kosztowo, przy jednoczesnym utrzymaniu dyrektywy w jak najprostszej formie, aby zapewnić właściwe wdrożenie i egzekwowanie jej wymogów.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Oczekuje się, że zmiana dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych przyczyni się do dalszego ograniczenia zrzutów zanieczyszczeń ze źródeł miejskich. W tym sensie jest ona bezpośrednio związana ze zmianą wykazów substancji zanieczyszczających przewidzianych w dyrektywie w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej⁶ i dyrektywie w sprawie ochrony wód podziemnych⁷ – dwóch dyrektywach

---

⁴ COM(2019) 640 final.

⁵ Sprawozdanie specjalne 12/2021: „Zanieczyszczający płaci” – niespójne stosowanie zasady w polityce i działaniach UE w dziedzinie środowiska.

⁶ Dz.U. L 348 z 24.12.2008.

⁷ Dz.U. L 372 z 27.12.2006.

szczegółowych dotyczących ramowej dyrektywy wodnej⁸, regulujących dopuszczalne poziomy substancji zanieczyszczających w jednolitych częściach wód powierzchniowych i gruntowych. Zmiana dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych będzie miała pozytywny wpływ na przyszłe przeglądy dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej⁹ i na przegląd dyrektywy dotyczącej jakości wody w kąpieliskach¹⁰. Jest ona również związana ze zmianą dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych¹¹ i powiązaniem z nią przeglądem rozporządzenia w sprawie E-PRTR¹², ponieważ niektóre emisje przemysłowe są zbierane za pośrednictwem publicznych sieci zbierania. Dodatkowe działania uwzględnione w ramach zmiany dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, które mają na celu dalszą redukcję mikrozanieczyszczeń, pochodzących w szczególności ze stosowania środków farmaceutycznych i produktów higieny osobistej, przyczynią się do należytego wdrożenia strategii w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności i strategii farmaceutycznej UE¹³.

W planie działania dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym¹⁴ wyraźnie wskazano, że należy w większym stopniu włączyć sektor ścieków komunalnych do gospodarki o obiegu zamkniętym. Jest to szczególnie istotne w kontekście dyrektywy w sprawie osadów ściekowych¹⁵, która reguluje wykorzystanie osadów ściekowych w rolnictwie i ma wpływ na wniosek dotyczący zdrowej gleby ogłoszony w Strategii UE na rzecz ochrony gleb 2030.

Istnieją bezpośrednie powiązania z unijną strategią na rzecz bioróżnorodności, ponieważ zmniejszenie zanieczyszczenia wód ma bezpośredni korzystny wpływ na ekosystemy. Działania na rzecz zielonych miast, takie jak te wynikające z aktu prawnego dotyczącego odbudowy zasobów przyrodniczych¹⁶, mogą nie tylko przyczynić się do stworzenia odpowiedniego siedliska dla owadów zapylających, ptaków i innych gatunków, lecz również bezpośrednio pomóc w kontrolowaniu wód opadowych i powiązanych zanieczyszczeń, poprawiając jednocześnie ogólną jakość życia. Lepsze zarządzanie jakością i ilością wody na obszarach miejskich również przyczyni się do przystosowania się do zmiany klimatu.

• **Spójność z innymi politykami Unii**

Nowa rzeczywistość geopolityczna wymaga od UE zdecydowanego przyspieszenia procesu przejścia na czystą energię, aby zakończyć jej zależność od nierzetelnych dostawców i niestabilnego sektora paliw kopalnych. Zgodnie z celami planu REPowerEU¹⁷ oraz wnioskiem prawnym COM(2022) 222 final z 2022 r. zmieniającym dyrektywę w sprawie odnawialnych źródeł energii, w którym już teraz określono oczyszczalnie ścieków jako „obszary docelowe”, oczekuje się, że zmiana dyrektywy bezpośrednio przyczyni się do osiągnięcia tych celów poprzez ustalenie jasnego i wymiernego celu, jakim jest osiągnięcie do 2040 r. neutralności energetycznej w sektorze oczyszczania ścieków. Doświadczenia najbardziej zaawansowanych państw członkowskich pokazują, że cel ten można osiągnąć dzięki połączeniu działań mających na celu poprawę efektywności energetycznej, zgodnie z zasadą „efektywność energetyczna przede wszystkim”, oraz dzięki produkcji energii ze źródeł

---

⁸ Dz.U. L 327 z 22.12.2000.

⁹ Dz.U. L 164 z 25.6.2008.

¹⁰ Dz.U. L 64 z 4.3.2006.

¹¹ Dz.U. L 334 z 17.12.2010.

¹² Dz.U. L 33 z 4.2.2006.

¹³ COM(2020) 761 final.

¹⁴ COM(2020) 98 final.

¹⁵ Dz.U. L 181 z 4.7.1986.

¹⁶ COM(2022) 304 final.

¹⁷ COM(2022) 108 final.

odnawialnych, w szczególności biogazu z osadów, który może zastąpić przywóz gazu ziemnego.

Cel ten jest w pełni spójny z unijnym celem neutralności klimatycznej zawartym w Europejskim prawie o klimacie¹⁸ oraz rozporządzeniu w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego¹⁹, zgodnie z którym od państw członkowskich wymaga się ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w sektorach nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji zgodnie z celami krajowymi. Jest on również spójny z niedawnym wnioskiem o przekształcenie dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej²⁰, w którym przewiduje się roczny cel w zakresie zmniejszenia zużycia energii o 1,7 % w przypadku wszystkich instytucji publicznych, z wnioskiem dotyczącym zmiany dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii z 2021 r.²¹ oraz z planem REPowerEU, w którym przewidziano podwyższenie do 2030 r. celu w zakresie energii ze źródeł odnawialnych do poziomu 45 %. Inicjatywa ta może się również przyczynić do osiągnięcia celu określonego w planie REPowerEU, jakim jest zwiększenie produkcji biometanu w UE do 35 mld metrów sześciennych w 2030 r., a także do realizacji [wniosku Komisji z 2021 r. COM\(2021\) 805 final dotyczącego rozporządzenia w sprawie redukcji emisji metanu](#).

Zmiana niniejszej dyrektywy jest również w pełni zgodna z ostatecznymi propozycjami przedstawionymi w ramach Konferencji w sprawie przyszłości Europy, w szczególności z propozycjami dotyczącymi rozwiązania problemu zanieczyszczeń, a konkretnie z propozycją 2.7 „Ochrona źródeł wody i zwalczanie zanieczyszczeń rzek i oceanów, w tym poprzez badanie i zwalczanie zanieczyszczeń mikrodrobinami plastiku”.

Ponadto niniejszy wniosek przyczyni się bezpośrednio do realizacji zasady nr 20 Europejskiego filaru praw socjalnych²². UE jest również zaangażowana w realizację Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 oraz jej celów zrównoważonego rozwoju, w tym szóstego celu zrównoważonego rozwoju dotyczącego zapewnienia wszystkim ludziom dostępu do odpowiednich i godziwych warunków sanitarnych i higieny.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawą obecnie obowiązującej dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych jest art. 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE)²³, który stanowi, że „[p]olityka Unii w dziedzinie środowiska stawia sobie za cel wysoki poziom ochrony, z uwzględnieniem różnorodności sytuacji w różnych regionach Unii. Opiera się na zasadzie ostrożności oraz na zasadach działania zapobiegawczego, naprawiania szkody w pierwszym rzędzie u źródła i na zasadzie »zanieczyszczający płaci«”. Działania w dziedzinie gospodarowania ściekami muszą być zatem podejmowane zgodnie z tymi kluczowymi postanowieniami oraz z uwzględnieniem kompetencji dzielonych z państwami

---

¹⁸ Dz.U. L 243 z 9.7.2021.

¹⁹ Dz.U. L 156 z 19.6.2018.

²⁰ Dz.U. L 315 z 14.11.2012.

²¹ COM(2021) 557 final.

²² COM(2021) 102 final.

²³ Dz.U. C 326 z 26.10.2012.

członkowskimi. Oznacza to, że UE może stanowić prawo jedynie z należyтым uwzględnieniem zasad konieczności, pomocniczości i proporcjonalności.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Działania UE mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia, by wszyscy ludzie mieszkający w UE mogli czerpać korzyści z poprawy jakości wody w rzekach, jeziorach, wodach gruntowych i morzach. Z uwagi na to, że 60 % jednolitych części wód w UE ma charakter transgraniczny, konieczne jest zapewnienie wszędzie tego samego poziomu ochrony w tym samym tempie, aby uniknąć ryzyka, że działania podejmowane przez niektóre państwa członkowskie zostaną zniweczone przez brak postępów ze strony innych państw. Ocena wykazała, że w większości państw członkowskich dyrektywa była jedynym czynnikiem stymulującym inwestycje w niezbędną infrastrukturę.

W ocenie potwierdzono również, że działania UE mogą w dalszym ciągu zapewniać **równy poziom ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego** we wszystkich państwach członkowskich. W ciągu ostatnich 30 lat wdrażania dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych jakość wody w kąpieliskach (a co za tym idzie – turystyki i rekreacji), wody surowej wykorzystywanej do produkcji wody pitnej i ogólnie jednolitych części wód została zachowana, a w kilku przypadkach się poprawiła. Ostatnia pandemia COVID-19 wykazała współzależność państw członkowskich w zakresie występowania wirusa. Zapewnienie skutecznego, szybkiego i zharmonizowanego śledzenia czynników chorobotwórczych w ściekach może przynieść korzyści całej UE. Bez zharmonizowanych i zintegrowanych działań UE możliwości śledzenia nowych rodzajów wirusów i badania innych istotnych **parametrów zdrowotnych** w ściekach zostałyby osiągnięte jedynie w kilku, prawdopodobnie najbardziej zaawansowanych, państwach członkowskich.

Poprawę **dostępu do systemu sanitacyjnego** należy zapewnić wszystkim obywatelom UE. Należy również zapewnić wszystkim obywatelom równy **dostęp do kluczowych informacji** (na temat wyników gospodarczych i efektywności środowiskowej operatorów oczyszczalni ścieków). Wszystkie państwa członkowskie mierzą się ze skutkami **zmiany klimatu**, zwłaszcza dla swoich reżimów hydrologicznych. Zmieniły się reżimy deszczowe, co – oprócz powodowania powodzi – zwiększa ryzyko zanieczyszczeń spowodowanych nieoczyszczonymi wodami opadowymi (przelewami wód burzowych i odpływami wody z obszarów miejskich). Podobnie nowe substancje zanieczyszczające, takie jak mikrozanieczyszczenia lub mikrodrobiny plastiku, są obecne we wszystkich państwach członkowskich. Dotyczy to również większości pozostałych ładunków ze źródeł miejskich, które wpływają na jakość wody we wszystkich państwach członkowskich. Czynniki powodujące zidentyfikowane problemy również są bardzo podobne w poszczególnych państwach członkowskich.

Ponadto ocena wykazała, że normy UE były kluczowym czynnikiem sprzyjającym rozwojowi **konkurencyjnego** w skali globalnej **sektora gospodarki wodnej UE**. Od czasu przyjęcia dyrektywy pojawiło się kilku istotnych światowych liderów w dziedzinie oczyszczania ścieków, którzy oferują swoje usługi na całym świecie. Dalsza modernizacja norm UE, na przykład poprzez wprowadzenie nowych wymogów dotyczących mikrozanieczyszczeń lub zużycia energii, przyczyniłaby się do pobudzenia **innowacji**, a ostatecznie do osiągnięcia **korzyści skali**.

- **Proporcjonalność**

Preferowany wariant obejmuje **proporcjonalny pakiet** środków zapewniający **najlepszy stosunek jakości do ceny** spośród wszystkich możliwych wariantów (więcej informacji szczegółowych znajduje się w sekcji 7.1 oceny skutków). Szczególną uwagę poświęcono znalezieniu optymalnego rozwiązania w oparciu o:

- ocenę kosztów i korzyści (lub analizę kosztów i wyników w przypadku mikrozanieczyszczeń wobec braku wiarygodnej metody określenia wartości pieniężnej korzyści): **korzyści pieniężne są systematycznie wyższe niż koszty** każdego poszczególnego środka wprowadzanego w ramach preferowanego wariantu we wszystkich państwach członkowskich;
- **zmniejszenie obciążenia administracyjnego i wykonalność**: skupiając się jedynie na ograniczonej liczbie oczyszczalni lub aglomeracji, można uzyskać znaczące wyniki w zakresie kluczowych parametrów, takich jak ograniczenie zanieczyszczenia, zużycie energii i emisje gazów cieplarnianych, przy jednoczesnym utrzymaniu obciążenia administracyjnego na proporcjonalnym poziomie i zapewnieniu wysokiego poziomu wykonalności;
- wprowadzenie **podejścia opartego na analizie ryzyka** w przypadku większości proponowanych środków, co przyczyni się do zapewnienia, by inwestycje były realizowane w obszarach, w których są potrzebne.

W przypadku gdy było to konieczne do wypracowania optymalnych rozwiązań na szczeblu lokalnym, władzom krajowym lub lokalnym pozostawiono margines elastyczności. Dotyczy to na przykład osiągnięcia celu, jakim jest neutralność energetyczna, lub zmniejszenia emisji z wód opadowych dzięki realizacji planów dotyczących zintegrowanej gospodarki wodnej.

- **Wybór instrumentu**

Najlepszym sposobem osiągnięcia celu inicjatywy jest przyjęcie wersji przekształconej dyrektywy, która – jak wykazała ocena REFIT – jest najwłaściwszym instrumentem prawnym regulującym zbieranie i oczyszczanie ścieków komunalnych.

W dyrektywie państwa członkowskie zobowiązuje się do osiągnięcia celów i wdrożenia środka do ich krajowych systemów prawa materialnego i procesowego. Jest to podejście, które daje państwom członkowskim większą swobodę w zakresie wdrażania środka UE niż rozporządzenie, ponieważ pozostawia im wybór najodpowiedniejszych sposobów wdrażania środków przewidzianych w dyrektywie.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Ocenę REFIT dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych przeprowadzono w 2019 r. Oprócz trzech głównych wyzwań zidentyfikowanych w ocenie (zob. powyżej) ocena skuteczności dyrektywy wykazała, że dyrektywa **okazała się skuteczna w ograniczaniu ładunków docelowych substancji zanieczyszczających** pochodzących z miejskich źródeł punktowych (ścieków bytowych/komunalnych i podobnych zanieczyszczeń spowodowanych

działalnością przemysłową). Biochemiczne zapotrzebowanie na tlen oraz ładunki azotu i fosforu w oczyszczonych ściekach spadły w całej UE odpowiednio o 61 %, 32 % i 44 % w latach 1990–2014. Dzięki temu jakość jednolitych części wód w UE wyraźnie się poprawiła.

Ocena spójności wykazała, że dyrektywa jest ogólnie wewnętrznie spójna. Dyrektywa dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych co do zasady pozostaje w synergii z innymi aktami prawnymi UE i w znacznym stopniu przyczynia się do osiągnięcia celów określonych w **ramowej dyrektywie wodnej, dyrektywie dotyczącej jakości wody w kąpieliskach oraz dyrektywie w sprawie wody pitnej**²⁴. Niektóre działania objęte dyrektywą dotyczącą oczyszczania ścieków komunalnych pokrywają się w niewielkim stopniu z działaniami objętymi dyrektywą w sprawie emisji przemysłowych. Ogólnie rzecz biorąc, nie odnotowano również problemów ze spójnością z nowszymi politykami UE; mogą jednak istnieć pewne możliwości poprawy spójności między dyrektywą dotyczącą oczyszczania ścieków komunalnych a polityką klimatyczną i energetyczną.

Analiza adekwatności i skuteczności wykazała potrzebę dalszej interwencji, zwłaszcza że niewłaściwie oczyszczone lub nieoczyszczone ścieki komunalne nadal są jednym z głównych powodów, dla których wody w UE nie osiągają co najmniej dobrego stanu zgodnie z ramową dyrektywą wodną. Ponadto społeczność naukowa, decydenci i ogół społeczeństwa dostrzegają coraz więcej dowodów na występowanie w jednolitych częściach wód **nowo pojawiających się zanieczyszczeń**, w tym mikrozanieczyszczeń, takich jak środki farmaceutyczne i mikrodrobiny plastiku.

Jeśli chodzi o potencjał gospodarki o obiegu zamkniętym, dyrektywa dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych zawiera ograniczone przepisy dotyczące ponownego wykorzystania ścieków i osadów lub odzysku cennych składników. Nigdy nie były one ściśle egzekwowane, częściowo z powodu braku solidnych norm zharmonizowanych na szczeblu UE oraz potencjalnych zagrożeń dla zdrowia ludzi.

Ocena europejskiej wartości dodanej, w ramach której rozważano, czy dyrektywa dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych jest zgodna z zasadą pomocniczości, wykazała zdecydowane przekonanie zainteresowanych stron, że dyrektywa nadal jest potrzebna i że jej wycofanie miałyby negatywne skutki. Dyrektywa przyczynia się do ochrony około 60 % transgranicznych zbiorników wodnych w UE przed niekorzystnymi skutkami zrzutów ścieków. W ocenie wskazano również różne możliwości uproszczenia i lepszego wykorzystania cyfryzacji, które uwzględniono w przeglądzie dyrektywy.

Ocenę udoskonalono zgodnie z sugestiami Rady ds. Kontroli Regulacyjnej (opinia z 17 lipca 2019 r.), w szczególności w odniesieniu do tego, co dotyczy głównych przyczyn trudności z przestrzeganiem przepisów w niektórych państwach członkowskich, szerszego kontekstu wpływającego na jakość wód w UE i znaczenia zwalczania nowych substancji zanieczyszczających. W odniesieniu do sytuacji każdego państwa członkowskiego doprecyzowano wnioski i przedstawiono więcej informacji szczegółowych.

---

²⁴ Dz.U. L 435 z 23.12.2020.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Ocenę, a następnie ocenę skutków, poddano kompleksowemu procesowi konsultacji, który obejmował szereg różnych działań konsultacyjnych określonych w strategii konsultacji. Wybrane metody konsultacji z zainteresowanymi stronami obejmowały wywiady częściowo ustrukturyzowane, interaktywne warsztaty, szeroko zakrojone konsultacje publiczne online mające na celu dotarcie do szerokiego grona zainteresowanych stron w zakresie różnych tematów oraz pisemne konsultacje dotyczące informacji faktycznych i założeń, które należy stosować do celów modelowania. Aby uzyskać opinie na temat poszczególnych wariantów strategicznych zaproponowanych przez Komisję, zorganizowano konferencję podsumowującą z udziałem zainteresowanych stron.

Konsultacje publiczne online trwały 12 tygodni – od 28 kwietnia do 21 lipca 2021 r. Otrzymano łącznie 285 odpowiedzi oraz przedstawiono 57 stanowisk. W ramach konsultacji publicznych online zebrano opinie respondentów na temat problemów związanych z zanieczyszczeniem ściekami oraz sposobów najlepszego rozwiązania tych problemów. Odpowiadając na pytania, uczestnicy musieli ocenić stwierdzenia lub proponowane środki w skali od jednego (najmniej akceptowane/skuteczne) do pięciu (najbardziej akceptowane/skuteczne).

Kilkukrotnie konsultowano się z państwami członkowskimi. Specjalne spotkanie z ekspertami z państw członkowskich umożliwiło określenie najlepszych praktyk i możliwych wariantów na początku tego procesu. Proces ten uzupełniono szczegółowymi konsultacjami przeprowadzonymi z każdym państwem członkowskim w 2020 r. w celu stworzenia solidnego scenariusza odniesienia (zob. poniżej). Ponadto w 2021 r. odbyły się cztery warsztaty tematyczne online dotyczące: (i) monitorowania i sprawozdawczości; (ii) ścieków i osadów; (iii) kosztów i korzyści oraz (iv) zintegrowanego monitorowania zasobów wodnych. 26 października 2021 r. odbyła się wirtualna konferencja podsumowująca z udziałem zainteresowanych stron, na której przedstawiono główne warianty i pierwsze wyniki oceny skutków (312 uczestników z 226 organizacji, z 27 państw członkowskich).

Ogólnie rzecz biorąc, wśród zainteresowanych stron panowała powszechna zgoda co do konieczności zmiany i modernizacji dyrektywy oraz co do głównych wariantów, które należy uwzględnić w analizie w ramach oceny skutków. Środki uwzględnione w preferowanym wariantcie co do zasady cieszą się dużym poparciem zainteresowanych stron, choć pozostały pewne niuanse w zależności od konkretnego wariantu i grupy zainteresowanych stron.

Na przykład wśród zainteresowanych stron panowała powszechna zgoda co do konieczności zajęcia się kwestią mikrozanieczyszczeń pochodzących ze ścieków. Poza niektórymi zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi (należącymi do przemysłu chemicznego i farmaceutycznego) wszystkie zainteresowane strony, w tym przedsiębiorstwa prowadzące działalność związaną z gospodarką wodną, poparły wymóg usuwania mikrozanieczyszczeń. Większość zainteresowanych stron podkreślała również znaczenie środków wdrażanych u źródła, a także potrzebę skuteczniejszego stosowania zasady „zanieczyszczający płaci” poprzez obarczenie producentów odpowiedzialnością finansową za koszty związane z dodatkowym oczyszczaniem niezbędnym w przypadku oczyszczania mikrozanieczyszczeń. Podejście oparte na rozszerzonej odpowiedzialności producenta spotkało się z szerokim poparciem większości zainteresowanych stron, z wyjątkiem przedstawicieli przemysłu farmaceutycznego i chemicznego, którzy ogólnie nie popierają takiego systemu, zwłaszcza ze względu na fakt, że odpowiedzialność finansową powinny ponosić albo wszystkie podmioty uczestniczące w łańcuchu (od przemysłu do konsumentów), albo organy publiczne.

Audyty energetyczne cieszyły się szerokim poparciem, natomiast unijne cele i zadania w zakresie neutralności energetycznej spotkały się z mniejszym poparciem państw członkowskich lub władz lokalnych niż innych zainteresowanych stron. Z dodatkowych informacji zwrotnych otrzymanych od najważniejszych przedstawicieli sektora gospodarki wodnej wynika, że byłoby oni skłonni uwzględnić realizację celów zarówno w zakresie neutralności energetycznej, jak i klimatycznej w terminie krótszym (2030 r.) niż przewidziany w tym sprawozdaniu. Większość rozwiniętych państw członkowskich wyraźnie poparła ogólnounijny cel podobny do ich własnego. Ponadto zainteresowane strony poprosiły o dokładniejsze wyjaśnienie niektórych aspektów, takich jak kryteria wyznaczania obszarów „wrażliwych” podlegających eutrofizacji.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Oprócz konsultacji z zainteresowanymi stronami, przy opracowywaniu oceny skutków wykorzystano następujące główne źródła informacji:

Modele opracowane przez JRC: w ciągu kilku lat JRC opracowało modele dotyczące jakości i ilości wody w UE. Modele te dostosowano do kwestii politycznych związanych z oceną i oceną skutków.

Konsultacje z ekspertami *ad hoc*: pod wspólnym kierownictwem JRC i Dyrekcji Generalnej ds. Środowiska (DG ENV) przeprowadzono konsultacje z małym konsorcjum ekspertów w sprawie konkretnych kwestii politycznych (takich jak pojedyncze systemy lub inne właściwe systemy – IAS, oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe, przelewy z kanalizacji ogólnospływowej i odpływy komunalne, składniki odżywcze, mikrodrobiny plastiku i emisje gazów cieplarnianych). Na temat każdej kwestii przygotowano sprawozdanie, które wykorzystano bezpośrednio w ocenie skutków lub do ulepszenia modelu JRC. Oczekuje się, że wszystkie sprawozdania zostaną opublikowane w najbliższych miesiącach.

Wsparcie ze strony **Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD)**: DG ENV współpracowała z OECD w celu opracowania metod analizy korzyści na potrzeby oceny skutków. OECD sporządziła również kilka sprawozdań wspierających ocenę REFIT. Ponadto OECD przedstawiła analizę kwestii związanych z przejrzystością i zarządzaniem.

Dogłębne konsultacje z państwami członkowskimi: w 2020 r. zorganizowano specjalne konsultacje z każdym państwem członkowskim w celu opracowania rzetelnego scenariusza odniesienia i zebrania dowodów na temat najlepszych praktyk. Dla każdego państwa wypełniono wcześniej arkusz zawierający hipotezy, które JRC zamierzało wykorzystać w kontekście modelowania. Podczas tych konsultacji wszystkie państwa członkowskie dostarczyły informacje *ad hoc*.

Aby wesprzeć ocenę skutków, zawarto dwie umowy w zakresie wsparcia z **konsultantami zewnętrznymi**, jedną dotyczącą ogólnej oceny skutków, a drugą dotyczącą wykonalności systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta za mikrozanieczyszczenia.

- **Ocena skutków**

Przeprowadzono ocenę skutków. Streszczenie oraz pozytywna opinia Rady ds. Kontroli Regulacyjnej z 3 czerwca 2022 r. są dostępne pod następującym linkiem: [Rejestr dokumentów Komisji \(europa.eu\)](#)

Na podstawie najlepszych praktyk stosowanych w państwach członkowskich oraz po przeprowadzeniu dogłębnych konsultacji z zainteresowanymi stronami określono warianty strategiczne odnoszące się do każdego problemu poruszonego w ocenie. Warianty, które nie uzyskały poparcia zainteresowanych stron lub były zbyt skomplikowane do wdrożenia, odrzucono na wczesnym etapie. Opracowano różne poziomy ambicji, od niskiego poziomu ambicji (środki stosowane tylko do większych oczyszczalni) do wysokiego poziomu ambicji (te same środki, ale stosowane również do mniejszych oczyszczalni)²⁵ z pośrednim poziomem ambicji bazującym na podejściu opartym na analizie ryzyka (środki stosowane tylko w przypadku zagrożenia dla środowiska lub zdrowia publicznego).

W przypadku niektórych problemów z konsultacji wynika, że warianty są ograniczone – na przykład w przypadku oczyszczalni niescentralizowanych (tj. IAS), przejrzystości lub monitorowania parametrów zdrowotnych. W przypadku innych problemów (takich jak wody opadowe spowodowane ulewnym deszczem lub zużycie energii), zgodnie z zasadą pomocniczości zapewniono wystarczający stopień elastyczności, aby umożliwić opracowanie najbardziej opłacalnych rozwiązań na szczeblu lokalnym.

Skutki wariantów oceniono przy użyciu modelu opracowanego przez JRC, który opracowano wcześniej i wykorzystano do oceny REFIT. Jako punkty odniesienia opracowano **scenariusz odniesienia** (zakładający pełną zgodność z obowiązującą dyrektywą, z dodatkowymi terminami dla niektórych państw członkowskich) oraz **maksymalny scenariusz wykonalny**.

W przypadku każdego problemu wybór preferowanego wariantu opierał się na kilku kryteriach: kosztach/korzyściach, kosztach/skuteczności, poziomie wkładu w realizację celów Europejskiego Zielonego Ładu, zmniejszeniu zanieczyszczenia wody, wykonalności i zmniejszeniu obciążenia administracyjnego. Preferowany wariant obejmuje **proporcjonalny pakiet** środków zapewniający **najlepszy stosunek wartości do ceny** spośród wszystkich możliwych wariantów.

Poniższe główne środki będą stopniowo wdrażane do 2040 r.

Zakres dyrektywy zostanie rozszerzony na aglomeracje o RLM powyżej 1 000.

Opracowane zostaną **nowe normy** dotyczące zdecentralizowanych oczyszczalni ścieków (IAS), a państwa członkowskie będą zobowiązane do wprowadzenia **skutecznej kontroli** tych oczyszczalni.

W celu ograniczenia zanieczyszczeń powodowanych przez wody opadowe państwa członkowskie będą zobowiązane do opracowania i wdrożenia **planów zintegrowanego gospodarowania zasobami wodnymi** we wszystkich dużych aglomeracjach oraz w aglomeracjach o RLM powyżej 10 000, w których istnieje zagrożenie dla środowiska. Priorytetem będą **środki zapobiegawcze**, w tym zielona infrastruktura, oraz **optymalizacja** istniejących systemów zbierania, magazynowania i oczyszczania dzięki lepszemu wykorzystaniu cyfryzacji w oparciu o jasno określone normy i specyfikacje.

---

²⁵ Próg dla „większych” oczyszczalni ustalono na poziomie 100 000 RLM, biorąc pod uwagę, że 46 % wytworzonego ładunku przetwarza się w stosunkowo niewielkiej liczbie „większych” oczyszczalni (974). Kolejny próg ustalono na poziomie 10 000 RLM, ponieważ 81 % ładunku przetwarza się w 7 527 oczyszczalniach o RLM powyżej 10 000.

Uwalnianie składników odżywczych zostanie jeszcze bardziej ograniczone za sprawą **bardziej rygorystycznych wartości dopuszczalnych** w zakresie azotu i fosforu. Te nowe normy będą systematycznie stosowane we wszystkich większych oczyszczalniach o RLM powyżej 100 000, ale także we wszystkich oczyszczalniach o RLM powyżej 10 000 zlokalizowanych na obszarach, na których eutrofizacja nadal stanowi problem.

Ustanowione zostaną **nowe wartości dopuszczalne** w odniesieniu do **mikrozanieczyszczeń**, których usunięcie wymaga **dodatkowego oczyszczania**. Miałoby to zastosowanie najpierw do wszystkich dużych oczyszczalni, a następnie do oczyszczalni o RLM powyżej 10 000 w przypadku zagrożenia dla środowiska lub zdrowia publicznego, na podstawie jasnych i prostych kryteriów.

Ustanowiony zostanie system **odpowiedzialności producenta** w zakresie środków farmaceutycznych i produktów higieny osobistej – dwóch głównych źródeł szkodliwych mikrozanieczyszczeń w celu **pokrycia kosztów dodatkowego oczyszczania służącego usunięciu** mikrozanieczyszczeń i **zachęcenia** do wprowadzania na rynek UE **mniej szkodliwych produktów**²⁶.

Państwa członkowskie będą zobowiązane do lepszego monitorowania i **śledzenia u źródła zanieczyszczeń innych niż bytowe**. Ma to na celu zwiększenie możliwości ponownego wykorzystania osadów i oczyszczonej wody oraz zmniejszenie ryzyka uwolnienia do środowiska substancji nienadających się do oczyszczenia oraz nieprawidłowego funkcjonowania oczyszczalni ścieków.

Cel dotyczący **neutralności energetycznej** zostanie ustanowiony do 2040 r. na poziomie krajowym dla wszystkich oczyszczalni ścieków o RLM powyżej 10 000, zgodnie z najlepszymi praktykami już stosowanymi w niektórych państwach członkowskich; w szczególności energia wykorzystywana przez sektor będzie musiała być równoważna produkcji energii ze źródeł odnawialnych w sektorze, aby przyczynić się do realizacji tego celu, **audyty energetyczne**²⁷ będą wymagane w przypadku wszystkich oczyszczalni o RLM powyżej 10 000.

Aby **usprawnić zarządzanie** sektorem, operatorzy oczyszczalni ścieków będą zobowiązani do monitorowania i **udostępniania w sposób przejrzysty kluczowych wskaźników skuteczności działania**.

Dostęp do systemu sanitacyjnego zostanie zwiększony w sposób w pełni zgodny z niedawno przyjętą zmienioną dyrektywą w sprawie wody pitnej, w której również przewidziano zwiększenie dostępu do usług zaopatrzenia w wodę.

---

²⁶ Planowany system byłby podobny do systemów obowiązujących w zakresie gospodarowania odpadami stałymi: importerzy i producenci byłoby odpowiedzialni finansowo za oczyszczanie w celu usunięcia zanieczyszczeń generowanych przez ich produkty. W tym przypadku środki farmaceutyczne i produkty higieny osobistej stanowią główne źródła mikrozanieczyszczeń.

²⁷ Audyty będą obejmować systematyczną identyfikację potencjału opłacalnego wykorzystania lub produkcji energii ze źródeł odnawialnych zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku VI do wniosku Komisji dotyczącego przekształcenia dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej (COM(2021) 558 final).

Monitorowanie i sprawozdawczość zostaną usprawnione, aby lepiej wykorzystać możliwości, jakie daje **cyfryzacja**.

Państwa członkowskie będą musiały zapewnić współpracę między **właściwymi organami odpowiedzialnymi za zdrowie publiczne i ścieki**, aby zapewnić stały nadzór nad kluczowymi parametrami zdrowia publicznego, takimi jak obecność niektórych wirusów, np. SARS-COVID-2.

Termin 2040 r. wyznaczono po to, aby **dać państwom członkowskim wystarczająco dużo czasu** na dokonanie wymaganych inwestycji. Uwzględnione zostaną cele pośrednie, aby zapewnić stopniowe wdrażanie dyrektywy i zagwarantować podjęcie działań na wczesnym etapie w przypadku opóźnień w niektórych państwach członkowskich.

Do 2040 r., kiedy to przewiduje się wdrożenie wszystkich środków, główne skutki preferowanego wariantu można podsumować w następujący sposób:

- Pod względem **zanieczyszczenia wody**, w porównaniu ze scenariuszem odniesienia, całkowite zanieczyszczenie zostałoby ograniczone o 4,8 mln RLM (czyli 105 014 ton) w przypadku BZT, 56,4 mln RLM w przypadku N (czyli 229 999 ton), 49,6 mln RLM (czyli 29 678 ton) w przypadku P, 77,4 mln RLM w przypadku toksycznego ładunku mikrozanieczyszczeń i 24,8 mln RLM w przypadku *E. coli*. Emisje mikrodrobin plastiku zostałyby ograniczone o 9 % głównie dzięki działaniom w zakresie lepszego zarządzania wodami opadowymi.
- Dzięki planowanym środkom mającym na celu osiągnięcie neutralności energetycznej i dodatkowemu oczyszczaniu z azotu **emisje gazów cieplarnianych** zostałyby ograniczone o 4,86 mln ton (**37,32 % możliwych do uniknięcia emisji** z sektora), co jest zgodne z celami Europejskiego prawa o klimacie i pakietu klimatycznego „Gotowi na 55”.
- Począwszy od 2040 r. **całkowity koszt** wyniósłby 3,848 mld EUR rocznie, czyli **mniej niż oczekiwane korzyści pieniężne** (6,643 mld EUR rocznie do 2040 r.). Wniosek ten jest zasadny na poziomie UE, ale także na poziomie każdego państwa członkowskiego. Przewiduje się pokrycie tych dodatkowych kosztów z połączenia opłat taryfowych za wodę (51 %), budżetów publicznych (22 %) i nowego systemu odpowiedzialności producenta (27 %) za oczyszczanie służące usunięciu mikrozanieczyszczeń.

Jeśli chodzi o podmioty, których zmiany dotyczą, to **operatorzy oczyszczalni ścieków** są odpowiedzialni za zbieranie, oczyszczanie, monitorowanie i właściwe odprowadzanie różnych strumieni odpadów. Zmiany dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych będą miały na nich bezpośredni wpływ. Konieczne będą dodatkowe inwestycje, zwłaszcza na rzecz lepszego gospodarowania składnikami odżywczymi, ale również usuwania mikrozanieczyszczeń. Konieczne będą również inwestycje w celu osiągnięcia neutralności energetycznej, nawet jeśli te inwestycje będą opłacalne w perspektywie średnio-/długoterminowej.

Ma to wpływ na **obywateli**, ponieważ płacone przez nich opłaty taryfowe za wodę oraz podatki przyczyniają się do wspierania sektora oczyszczania ścieków. Do 2040 r. przewidywany średni **wzrost opłat taryfowych za wodę** wyniósłby **2,3 % na poziomie UE**,

z pewnymi różnicami między państwami członkowskimi w zależności od ich strategii finansowania. Jak określono dokładnie w ocenie skutków, ten przewidywany wzrost **nie będzie miał wpływu** na ogólną **przystępność cenową** usług wodnych w żadnym z państw członkowskich. Istotne jest zapewnienie przejrzystego dostępu do informacji na temat działań związanych z oczyszczaniem ścieków, w tym na temat powiązań woda-energia-klimat. Społeczeństwo będzie korzystać z czystej wody pitnej i wody w kąpieliskach, zyska na poprawie stanu ekologicznego wód, zachowaniu różnorodności biologicznej i poprawie zdolności reagowania sektora zdrowia publicznego na ewentualne ogniska chorób.

Sektor gospodarki wodnej i technologii oczyszczania odniesie bezpośrednie korzyści z bardziej rygorystycznych norm oraz ze środków mających na celu rozszerzenie zakresu dyrektywy na mniejsze aglomeracje, optymalizację działań oraz ograniczenie zużycia energii i emisji gazów cieplarnianych. W ramach preferowanego wariantu pojawią się **nowe możliwości rynkowe** w zakresie opracowania nowych technik oczyszczania przy jednoczesnym ograniczeniu zużycia energii i emisji gazów cieplarnianych. Nastąpi wzrost innowacji, co pozwoli utrzymać przewagę komparatywną unijnego sektora gospodarki wodnej. **Przemysł produktów higieny osobistej oraz przemysł farmaceutyczny** będą musiały ustanowić nowe organizacje „odpowiedzialności producenta” i finansować ich działalność. Przedstawiciele tych sektorów będą mieli do wyboru albo przeniesienie tych nowych kosztów na ceny swoich produktów (maksymalny wzrost o 0,59 %), albo zmniejszenie marży zysku z tego tytułu (średni maksymalny wpływ w wysokości 0,7 %).

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Zgodnie z wnioskami z oceny REFIT w zmienionej dyrektywie zostaną wprowadzone pewne **wyjaśnienia i uproszczenia**. Dotyczy to na przykład oczekiwań względem państw członkowskich w zakresie wód deszczowych i IAS, które to zostaną wyjaśnione w nowych wymogach. Z tekstu zostaną usunięte niektóre **przestarzałe artykuły**, takie jak możliwość wyznaczenia obszarów „mniej wrażliwych” lub ograniczenia wymogów w strefach przybrzeżnych – dwie możliwości stosowane tylko w jednym regionie jednego państwa członkowskiego. Podjęto również starania na rzecz **ograniczenia sprawozdawczości do podstawowych elementów**, które będą następnie wykorzystywane do oceny zgodności lub śledzenia postępów w zakresie redukcji emisji. Oczekuje się, że te starania w połączeniu z wykorzystaniem narzędzi cyfrowych ograniczą obciążenia administracyjne, poprawiając jednocześnie jakość i szybkość gromadzenia danych.

- **Prawa podstawowe**

Oczekuje się, że dzięki zwiększeniu dostępu do systemu sanitacyjnego, zwłaszcza dla osób zmarginalizowanych i szczególnie narażonych, wniosek przyczyni się do poprawy praw podstawowych w sposób w pełni zgodny z niedawno zmienioną dyrektywą w sprawie wody pitnej (zawierającą podobne przepisy dotyczące dostępu do wody).

4. WPŁYW NA BUDŻET

Ocena skutków finansowych dotycząca wpływu na budżet oraz zasobów ludzkich i administracyjnych niezbędnych do realizacji niniejszego wniosku jest włączona do oceny skutków finansowych regulacji pakietu „zero zanieczyszczeń”, którą przedstawia się jako część wniosku dotyczącego zmiany wykazów zanieczyszczeń mających wpływ na wody powierzchniowe i gruntowe.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Plan realizacji głównych działań zawartych w preferowanym wariantcie podsumowano w tabeli 2 poniżej. Do 2025 r. zostaną wprowadzone dodatkowe działania monitorujące: dotyczące uwolnień zanieczyszczeń innych niż bytowe, parametrów związanych ze zdrowiem i kluczowych wskaźników skuteczności działania operatora; podjęte zostaną też działania mające na celu poprawę przejrzystości. Wprowadzone zostaną krajowe i unijne bazy danych zawierające wszystkie elementy niezbędne do sprawdzenia zgodności oraz zidentyfikowane zostaną „osoby szczególnie narażone i zmarginalizowane” i działania mające na celu zwiększenie dostępu do systemu sanitacyjnego.

Ze sprawozdań państw członkowskich można wyodrębnić różne wskaźniki służące do **pomiaru skuteczności**:

- istniejący wskaźnik zgodności i rozbieżność względem celu w podziale na państwa członkowskie i poziomy oczyszczania, które to wskaźniki umożliwiają doskonały przegląd wdrażania dyrektywy;
- liczba oczyszczalni dysponujących urządzeniami do dodatkowego oczyszczania z N/P i usuwania mikrozanieczyszczeń oraz związane z tym zmniejszenie uwolnień N/P i ładunku toksycznego;
- zużycie energii przez państwa członkowskie i związane z tym emisje gazów cieplarnianych;
- liczba aglomeracji objętych zintegrowanymi planami zarządzania przelewami wód burzowych i odpływami komunalnymi oraz ich zgodność z celem UE;
- środki zastosowane przez państwa członkowskie w celu poprawy dostępu do systemu sanitacyjnego i lepszej kontroli IAS oraz podsumowanie głównych wskaźników zdrowotnych badanych w państwach członkowskich.

Inne dane zostaną wykorzystane do konkretnego pomiaru skutków dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych. Dane te obejmują przede wszystkim dane pochodzące z ramowej dyrektywy wodnej i dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej dotyczące jakości wody w wodach, do których odprowadzane są ścieki (rzekach, jeziorach i morzach). Więcej szczegółowych informacji na temat możliwych parametrów, które należy zgłaszać w celu przeprowadzenia oceny zgodności i pomiaru skuteczności dyrektywy, przedstawiono w załączniku 10 do oceny skutków.

Pierwszej dogłębnej oceny zmienionej dyrektywy można spodziewać się do 2030 r., kiedy większość inwestycji powinna być już zrealizowana w większych oczyszczalniach. Dzięki tej pierwszej ocenie możliwe byłoby oszacowanie skuteczności zmienionej dyrektywy i określenie utrzymujących się wyzwań związanych z jej wdrożeniem. W stosownych przypadkach można by przewidzieć działania naprawcze w celu zapewnienia pełnego wdrożenia zmienionej dyrektywy. Kolejną ocenę można rozważyć przed 2040 r., aby przygotować ewentualny przegląd dyrektywy.

2025

2030

2035

2040

Przelewy wód burzowych i odpływy komunalne (wody opadowe)	Wdrożone monitorowanie	Zintegrowane plany w przypadku aglomeracji >100 tys. RLM + zidentyfikowane obszary zagrożone	Wdrożone zintegrowane plany dla aglomeracji zagrożonych między 10 a 100 tys. RLM	Orientacyjny cel UE obowiązujący dla wszystkich aglomeracji >10 000 RLM
Pojedyncze systemy lub inne właściwe systemy	Regularne kontrole we wszystkich państwach członkowskich + sprawozdawczość dotycząca państw członkowskich o wysokim poziomie stosowania IAS	Normy unijne w zakresie IAS		
Aglomeracje o niewielkiej skali	Nowe progi na poziomie 1 000 RLM	Wszystkie aglomeracje >1 000 RLM zgodne z normami		
Azot i fosfor	Identyfikacja obszarów zagrożonych (aglomeracje od 10 do 100 tys. RLM)	Cel pośredni dotyczący usuwania N/P w oczyszczalniach >100 000 RLM + nowe normy	Usuwanie N/P we wszystkich oczyszczalniach >100 tys. RLM + cel pośredni dotyczący obszarów zagrożonych	Wdrożone usuwanie N/P na wszystkich obszarach zagrożonych (od 10 do 100 tys. RLM)
Mikrozanieczyszczenia	Ustanawianie systemów rozszerzonej odpowiedzialności producenta	Obszary zagrożone zidentyfikowane (od 10 do 100 tys. RLM) + cel pośredni w przypadku oczyszczalni powyżej 100 tys. RLM	Wszystkie oczyszczalnie >100 tys. RLM wyposażone + cele pośrednie w przypadku obszarów „zagrożonych”	We wszystkich zagrożonych oczyszczalniach stosuje się intensywniejsze procesy oczyszczania
Energia	Audyty energetyczne w przypadku oczyszczalni o RLM powyżej 100 tys.	Audyty energetyczne w przypadku wszystkich oczyszczalni o RLM powyżej 10 tys. Cel pośredni	Cel pośredni w zakresie neutralności energetycznej	Osiągnięcie celu w zakresie neutralności energetycznej i związanego z nim celu w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych

Tabela 2: Plan realizacji głównych działań zawartych w preferowanym wariantcie

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Art. 1 – Przedmiot

Cele dyrektywy rozszerzono tak, aby oprócz ochrony środowiska obejmowały ochronę zdrowia ludzkiego, redukcję emisji gazów cieplarnianych, poprawę zarządzania i przejrzystości sektora, lepszy dostęp do systemu sanitacyjnego oraz – w następstwie niedawnego kryzysu związanego z COVID-19 – regularne monitorowanie parametrów istotnych pod względem zdrowia publicznego w ściekach komunalnych.

Art. 2 – Definicje

Zgodnie z wnioskami z oceny REFIT istniejące definicje nieco doprecyzowano. Dodano kilka definicji związanych z nowymi obowiązkami wynikającymi z dyrektywy, takich jak „odpływy komunalne”, „przelewy wód burzowych”, „kanalizacja ogólnospływowa i oddzielna”, „oczyszczanie trzeciego i czwartego stopnia”, „mikrozanieczyszczenia”, „system sanitacyjny”, „oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe” itp.

Art. 3 – Systemy zbierania

Rozszerzono obowiązek tworzenia systemów zbierania ścieków komunalnych na wszystkie aglomeracje o RLM równej lub większej niż 1 000. Wprowadzono nowy obowiązek zapewnienia podłączenia gospodarstw domowych do systemów zbierania, jeśli takie istnieją.

Art. 4 – Systemy pojedyncze lub inne właściwe systemy (IAS) (nowy)

Jest to nowy artykuł, który częściowo zastępuje dawny art. 3. Możliwość stosowania IAS utrzymano, ale ograniczono ją do wyjątkowych przypadków. W tym celu wprowadzono nowe obowiązki:

IAS należy odpowiednio zaprojektować, zatwierdzić i kontrolować;

należy przedstawić szczegółowe uzasadnienie ich stosowania, gdy odpowiadają one za ponad 2 % zgłoszonego ładunku oczyszczanego w aglomeracjach o RLM wynoszącej co najmniej 2 000.

Art. 5 – Plany zintegrowanego gospodarowania ściekami komunalnymi (nowy)

W tym nowym artykule wprowadzono obowiązek tworzenia lokalnych planów zintegrowanego gospodarowania ściekami komunalnymi w celu zwalczania zanieczyszczeń pochodzących z wód opadowych (odpływy komunalne i przelewy wód burzowych). Orientacyjną zawartość planów, jak również ich orientacyjne cele, które należy dostosować do lokalnych warunków, oparto na istniejących najlepszych praktykach i wyszczególniono w załączniku V. Konieczne będzie sporządzenie planów dla wszystkich aglomeracji o RLM równej lub większej niż 100 000 oraz dla wszystkich aglomeracji o RLM od 10 000 do 100 000, w przypadku których przelewy wód burzowych lub odpływy komunalne stanowią zagrożenie dla środowiska lub zdrowia ludzi.

Art. 6 – Oczyszczanie wtórne (dawny art. 4)

Obowiązek stosowania wtórnego oczyszczania ścieków komunalnych przed ich odprowadzeniem do środowiska rozszerzono na wszystkie aglomeracje o RLM równej 1 000 lub większej (w porównaniu z RLM równą 2 000 i większą w obowiązującej dyrektywie).

Art. 7 – Oczyszczanie trzeciego stopnia (dawny art. 5)

Zmieniono główne obowiązki wynikające z tego artykułu i obecnie oczyszczanie trzeciego stopnia jest obowiązkowe dla wszystkich większych oczyszczalni oczyszczających ładunek równy lub większy niż 100 000 RLM. Oczyszczanie trzeciego stopnia będzie również musiało być stosowane w przypadku zrzutów z aglomeracji o RLM między 10 000 a 100 000 na obszarach określonych przez państwa członkowskie jako wrażliwe na eutrofizację.

Państwa członkowskie będą musiały określić obszary wrażliwe na eutrofizację na swoim terytorium poprzez aktualizację obecnego wykazu „obszarów wrażliwych” opracowanego na podstawie dawnego art. 5. Pozostałe obowiązki wynikające z tego artykułu zachowano i zaktualizowano.

Art. 8 – Oczyszczanie czwartego stopnia (nowy)

W tym nowym artykule wprowadzono obowiązek stosowania dodatkowego oczyszczania ścieków komunalnych w celu wyeliminowania jak najszerzego spektrum mikrozanieczyszczeń. Oczyszczanie to będzie stosowane we wszystkich oczyszczalniach ścieków komunalnych oczyszczających ładunek równy lub większy niż 100 000 RLM najpóźniej do 31 grudnia 2035 r. Do 31 grudnia 2040 r. będzie ono również stosowane we wszystkich aglomeracjach o RLM między 10 000 a 100 000 na obszarach, na których stężenie lub nagromadzenie mikrozanieczyszczeń stanowi zagrożenie dla zdrowia ludzkiego lub środowiska. Państwa członkowskie będą zobowiązane do zidentyfikowania tych obszarów na swoim terytorium zgodnie z kryteriami określonymi w tym artykule.

Art. 9 – Rozszerzona odpowiedzialność producenta (nowy)

W tym nowym artykule wprowadzono obowiązek udziału producentów (w tym importerów) w kosztach oczyszczania czwartego stopnia przewidzianego w art. 8 dyrektywy w przypadkach, gdy wprowadzają oni na rynek krajowy państw członkowskich produkty, które po zakończeniu ich okresu użytkowania prowadzą do zanieczyszczenia ścieków komunalnych mikrozanieczyszczeniami. Ten wkład finansowy będzie ustalany na podstawie ilości i toksyczności produktów wprowadzanych do obrotu.

Art. 10 – Minimalne wymogi dotyczące organizacji odpowiedzialności producenta (nowy)

W tym artykule ustanowiono minimalne wymogi dotyczące organizacji odpowiedzialności producenta, których obowiązek spełnienia wynika z art. 9 ust. 5.

Art. 11 – Neutralność energetyczna oczyszczalni ścieków komunalnych (nowy)

W tym nowym artykule wprowadzono obowiązek osiągnięcia neutralności energetycznej na poziomie krajowym we wszystkich oczyszczalniach ścieków o RLM powyżej 10 000. Do 31 grudnia 2040 r. państwa członkowskie będą musiały zapewnić równowagę całkowitej rocznej energii ze źródeł odnawialnych wytwarzanej na poziomie krajowym przez wszystkie oczyszczalnie ścieków komunalnych z całkowitą roczną energią wykorzystywaną przez wszystkie takie oczyszczalnie. Aby pomóc w osiągnięciu tego celu, w regularnych odstępach czasu przeprowadzane będą audyty energetyczne oczyszczalni ścieków komunalnych, przy czym szczególny nacisk zostanie położony na określenie i wykorzystanie potencjału produkcji biogazu przy jednoczesnym ograniczeniu emisji metanu.

Art. 12 – Współpraca transgraniczna (dawny art. 9)

Ten artykuł nieznacznie zmieniono: dodano nowy ust. 2, w którym wprowadzono obowiązek zwracania się do Komisji – w razie potrzeby – o wsparcie dyskusji między państwami członkowskimi. Zmieniono ust. 1 w celu dodania obowiązku natychmiastowego powiadomienia w przypadku przypadkowego zanieczyszczenia, aby uwzględnić ostatni incydent związany z rzeką Odrą.

Art. 13 – Lokalne warunki klimatyczne (dawny art. 10)

Artykuł ten jedynie zaktualizowano ze względu na nową numerację artykułów.

Art. 14 – Zrzuty ścieków innych niż bytowe (dawny art. 11)

Artykuł ten zmieniono w celu zapewnienia konsultacji właściwych organów z operatorem oczyszczalni ścieków komunalnych, do której odprowadzane są ścieki inne niż bytowe, przed wydaniem zezwolenia na zrzuty takich ścieków do systemów zbierania ścieków komunalnych. Ponadto należy zapewnić regularne monitorowanie zanieczyszczeń innych niż bytowe w punktach wlotu do oczyszczalni i wylotu z oczyszczalni, tak aby zastosować odpowiednie środki w celu zidentyfikowania i wyeliminowania źródła lub źródeł ewentualnych zanieczyszczeń. Środki te obejmują, w razie potrzeby, wycofanie wydanego zezwolenia.

Art. 15 – Ponowne wykorzystanie wody i zrzuty ścieków komunalnych (dawny art. 12)

Zmieniono ust. 1: państwa członkowskie będą zobowiązane do systematycznego wspierania ponownego wykorzystania oczyszczonych ścieków ze wszystkich oczyszczalni ścieków komunalnych.

W ust. 3 rozszerzono obowiązek ustanowienia zezwolenia na zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych, obejmując nim obecnie wszystkie aglomeracje o RLM wynoszącej co najmniej 1 000.

Art. 16 – Zrzuty ulegających biodegradacji ścieków innych niż bytowe (dawny art. 13)

Uaktualniono ust. 1 (nowa numeracja). Zmieniono ust. 2 w celu zapewnienia, by wymogi ustanowione na poziomie krajowym w odniesieniu do tych zrzutów były co najmniej równoważne z wymogami określonymi w części B załącznika I do dyrektywy.

Art. 17 – Nadzór nad ściekami komunalnymi (nowy)

W tym nowym artykule ustanowiono krajowy system monitorowania ścieków komunalnych w celu monitorowania odpowiednich parametrów zdrowia publicznego w ściekach komunalnych. W tym celu państwa członkowskie będą musiały ustanowić, najpóźniej do 1 stycznia 2025 r., strukturę koordynacyjną między organami odpowiedzialnymi za zdrowie publiczne i oczyszczanie ścieków komunalnych. Dzięki tej strukturze określone zostaną parametry, które należy monitorować, oraz częstotliwość monitorowania i metoda, którą należy zastosować.

Ponadto, dopóki właściwe organy odpowiedzialne za zdrowie publiczne nie stwierdzą, że pandemia SARS-CoV-2 nie stanowi zagrożenia dla ludności, monitorowane będą ścieki komunalne pochodzące od co najmniej 70 % ludności państwa.

Co więcej, w przypadku wszystkich aglomeracji o RLM równej lub większej niż 100 000 państwa członkowskie będą musiały również regularnie monitorować oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe w punktach wylotu z oczyszczalni ścieków komunalnych.

Art. 18 – Ocena ryzyka i zarządzanie ryzykiem (nowy)

Jest to nowy artykuł. Państwa członkowskie mają obowiązek ocenić zagrożenia dla środowiska i zdrowia ludzkiego powodowane przez zrzuty ścieków komunalnych oraz, w razie potrzeby, zastosować dodatkowe środki oprócz minimalnych wymagań przewidzianych w niniejszej dyrektywie w celu przeciwdziałania tym zagrożeniom. Środki te powinny obejmować, w stosownych przypadkach, zbieranie i oczyszczanie ścieków z aglomeracji o RLM poniżej 1 000, stosowanie oczyszczania trzeciego lub czwartego stopnia w aglomeracjach o RLM poniżej 10 000 oraz dodatkowe działania w celu zmniejszenia zanieczyszczenia wód opadowych w aglomeracjach o RLM poniżej 10 000.

Art. 19 – Dostęp do systemu sanitacyjnego (nowy)

Jest to nowy artykuł. Państwa członkowskie będą zobowiązane do poprawy i utrzymania dostępu do systemu sanitacyjnego dla wszystkich, w szczególności dla osób szczególnie narażonych i zmarginalizowanych.

Do 31 grudnia 2027 r. państwa członkowskie będą musiały również określić kategorie osób bez dostępu lub z ograniczonym dostępem do systemu sanitacyjnego, ocenić możliwości poprawy dostępu do urządzeń sanitarnych dla takich osób oraz zachęcać do zapewniania urządzeń sanitarnych w przestrzeni publicznej, do których obywatele będą mieli bezpłatny i bezpieczny dostęp, dla wszystkich aglomeracji o RLM równej co najmniej 10 000.

Art. 20 – Osad (dawny art. 14)

Artykuł ten zaktualizowano: osady będą musiały być oczyszczane, powtórnie wykorzystywane i odzyskiwane w stosownych przypadkach zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami określoną w dyrektywie ramowej w sprawie odpadów²⁸ oraz z wymogami dyrektywy w sprawie osadów ściekowych²⁹, a także usuwane zgodnie z wymogami dyrektywy ramowej w sprawie odpadów. Aby zapewnić wysokie wskaźniki odzysku, zwłaszcza w przypadku materiałów krytycznych, takich jak fosfor, Komisja będzie upoważniona do ustalenia minimalnych wskaźników odzysku.

Art. 21 – Monitorowanie (dawny art. 15)

Wprowadzono nowe obowiązki: państwa członkowskie będą odtąd musiały monitorować zanieczyszczenia pochodzące z odpływów komunalnych i przelewów wód burzowych, stężenia i ładunki zanieczyszczeń regulowanych w niniejszej dyrektywie w punktach wylotu z oczyszczalni ścieków komunalnych oraz obecność mikrodrobin plastiku (w tym w osadach). Ponadto, zgodnie z art. 13, niektóre substancje zanieczyszczające inne niż bytowe będą musiały być regularnie monitorowane w punktach wlotu do oczyszczalni ścieków i wylotu z takich oczyszczalni.

Art. 22 – Informacje o monitorowaniu wdrażania (dawny art. 16)

²⁸ Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.

²⁹ Dz.U. L 181 z 4.7.1986, s. 6.

Jest to nowy artykuł. Przepisy dotyczące sprawozdawczości zostały uproszczone i zastąpione nowym systemem, który nie obejmuje rzeczywistej sprawozdawczości, ale regularną aktualizację krajowego zbioru danych, do którego Europejska Agencja Środowiska i Komisja mają dostęp. Zapewni to większą skuteczność systemu dzięki uniknięciu zbyt długiego odstępu pomiędzy sprawozdawczym dniem odniesienia zgłaszanych danych a rzeczywistą datą zgłoszenia.

W artykule tym wymaga się od państw członkowskich utworzenia zbiorów danych, w których gromadzone będą dane istotne w przypadku ścieków komunalnych na podstawie przedmiotowej dyrektywy. Można to osiągnąć na przykład dzięki monitorowaniu wyników parametrów wymienionych w załącznikach do niniejszej dyrektywy, oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe, istotnych parametrów zdrowotnych itp., ale także działań podejmowanych w celu zapewnienia dostępu do systemu sanitacyjnego itp.

Utworzone zbiory danych muszą być zgodne ze zbiorami ustanowionymi na podstawie art. 18 przekształconej dyrektywy w sprawie wody pitnej³⁰. Przewidziano również wsparcie ze strony Europejskiej Agencji Środowiska.

Art. 23 – Krajowy program wdrażania (dawny art. 17)

Artykuł ten został zmieniony. Utrzymano obowiązek sporządzenia krajowego programu wdrażania niniejszej dyrektywy i określono minimalną zawartość tego programu. Programy te muszą obejmować co najmniej: (i) ocenę poziomu wdrożenia dyrektywy w odniesieniu do różnych obowiązków, jakie dyrektywa ta obejmuje; (ii) określenie i planowanie inwestycji niezbędnych do takiego wdrożenia; (iii) oszacowanie inwestycji niezbędnych do odnowienia istniejącej infrastruktury oczyszczania ścieków komunalnych; oraz (iv) określenie potencjalnych źródeł finansowania.

Państwa członkowskie będą miały obowiązek aktualizować swoje krajowe plany wdrażania co najmniej co 5 lat i przekazywać je Komisji, chyba że będą w stanie wykazać, iż spełniają wymogi określone w art. 3, 4, 6, 7 i 8 niniejszej dyrektywy.

Art. 24 – Informowanie społeczeństwa (nowy)

Jest to nowy artykuł. Państwa członkowskie będą musiały zadbać o to, aby odpowiednie i aktualne informacje na temat zbierania i oczyszczania ścieków komunalnych były dostępne w internecie. Kluczowe informacje, takie jak poziom zgodności infrastruktury oczyszczania ścieków komunalnych z wymogami niniejszej dyrektywy, ilość ścieków komunalnych zebranych i oczyszczonych w ciągu roku w przypadku gospodarstwa domowego itp., muszą zostać również udostępnione przynajmniej raz w roku wszystkim osobom dysponującym podłączeniem do systemu zbierania, w najbardziej odpowiedniej formie, na przykład na fakturach.

Art. 25 – Dostęp do wymiaru sprawiedliwości (nowy)

Ten nowy artykuł jest zgodny z art. 47 Karty praw podstawowych i zapewnia wykonanie postanowień konwencji z Aarhus dotyczących dostępu do wymiaru sprawiedliwości. Społeczeństwu i organizacjom pozarządowym należy zapewnić możliwość kontroli na drodze prawnej decyzji podjętych przez państwa członkowskie na podstawie niniejszej dyrektywy.

---

³⁰ Dz.U. L 435 z 23.12.2020, s. 1.

Art. 26 – Odszkodowanie (nowy)

Wprowadza się nowy artykuł dotyczący odszkodowania, którego celem jest zapewnienie, aby w przypadku wystąpienia szkód dla zdrowia wynikających całkowicie lub częściowo z naruszenia środków krajowych wprowadzonych na podstawie niniejszej dyrektywy zainteresowana społeczność mogła wystąpić do odpowiednich właściwych organów oraz do osób fizycznych lub prawnych odpowiedzialnych za naruszenie, o ile zostały zidentyfikowane, o odszkodowanie z tytułu tych szkód i uzyskać takie odszkodowanie.

Art. 27 – Wykonywanie przekazanych uprawnień (nowy)

Jest to nowy standardowy artykuł dotyczący przyjmowania aktów delegowanych.

Art. 28 – Procedura komitetowa (dawny art. 18)

Jest to nowy standardowy artykuł dotyczący przyjmowania aktów wykonawczych.

Art. 29 – Kary (nowy)

W tym nowym artykule określa się minimalny poziom kar, tak aby były one skuteczne, proporcjonalne i odstraszające, bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 2008/99/WE w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne³¹.

Art. 30 – Ocena (nowy)

W tym nowym artykule wyznacza się ramy przyszłych ocen dyrektywy (zgodnie z wytycznymi Komisji w sprawie lepszego stanowienia prawa). Pierwsza ocena jest przewidziana nie wcześniej niż 10 lat po zakończeniu okresu transpozycji niniejszej dyrektywy.

Art. 31 – Przegląd (nowy)

Co najmniej raz na pięć lat Komisja przedstawia sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego i Rady z wykonania niniejszej dyrektywy, w razie potrzeby wraz z odpowiednimi wnioskami ustawodawczymi.

Art. 32 – Uchylenie i przepisy przejściowe (nowy)

W tym nowym artykule wprowadza się przepisy mające na celu uwzględnienie specyficznej sytuacji Majotty oraz utrzymanie poziomu ochrony środowiska przewidzianego w dawnym art. 5 do czasu zastosowania nowych wymogów przewidzianych w art. 7.

Art. 33 – Transpozycja (dawny art. 19)

Ten artykuł jest zgodny ze standardowym wzorcem.

Art. 34 – Wejście w życie (nowy)

---

³¹ Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 28.

Ten artykuł jest zgodny ze standardowym wzorcem. Przewiduje się, że dyrektywa wejdzie w życie w terminie 20 dni po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 35 – Adresaci (dawny art. 20)

Artykuł ten nie ulegnie zmianie.

Dawny art. 6 został uchylony.

Artykuł uchylono dla uproszczenia, ponieważ wariant wyznaczania „obszarów mniej wrażliwych” jest rzadko wykorzystywany w praktyce przez państwa członkowskie. Ponadto zachowanie tego wariantu w zmienionym tekście dyrektywy obniżyłoby ogólny poziom ochrony środowiska, do którego osiągnięcia ma prowadzić zmiana dyrektywy.

Dawny art. 7 został uchylony.

Obowiązek stosowania odpowiedniego oczyszczania ścieków komunalnych przed ich rzutem oznacza, że państwa członkowskie muszą przestrzegać istniejącego prawa Unii, dlatego znaczenie tego przepisu jest (prawnie) ograniczone. Cel, jakim jest zapewnienie odpowiedniego oczyszczania ścieków komunalnych do 31 grudnia 2027 r., został utrzymany tylko w odniesieniu do Majotty, jako przepis przejściowy.

Dawny art. 8 został uchylony.

Artykuł ten uchylono, ponieważ jest już nieaktualny – obecnie państwa członkowskie będą musiały spełniać wymogi przewidziane w art. 4. Artykuł ten był również związany z „obszarami mniej wrażliwymi”, które to pojęcie usunięto z dyrektywy.

Załącznik I

Część A – Systemy zbierania

Nie ulegnie zmianie.

Część B – Zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych do wód, do których odprowadzane są ścieki

Część ta zostanie zaktualizowana o nowe odniesienia i minimalne wymogi dotyczące oczyszczania wtórnego (tabela 1), oczyszczania trzeciego stopnia (tabela 2) i oczyszczania czwartego stopnia (nowa tabela 3).

Część C – Zrzuty inne niż bytowe

Część ta zostanie zmieniona i będzie odtąd określać minimalne warunki, na jakich mogą być wydawane zezwolenia na zrzuty inne niż bytowe, o których mowa w art. 13. Przewidziano związek z dyrektywą w sprawie emisji przemysłowych³².

Część D – Metody referencyjne monitorowania i oceny wyników

Uaktualniono wymogi dotyczące monitorowania zrzutów z oczyszczalni ścieków komunalnych. W przypadku aglomeracji o RLM wynoszącej co najmniej 100 000 wymagana jest co najmniej jedna próbka dziennie.

Załącznik II

Część A odpowiada dawnym kryteriom załącznika II dotyczącym identyfikacji „obszarów wrażliwych” – zostały one zachowane i zaktualizowane. Dodano również listę obszarów, które państwa członkowskie powinny uznać za wrażliwe na eutrofizację.

Załącznik III – Wykaz produktów objętych art. 9 dotyczącym rozszerzonej odpowiedzialności producenta (nowy)

Produkty objęte art. 9 dotyczącym rozszerzonej odpowiedzialności producenta to produkty wchodzące w zakres jednego z aktów prawnych UE wymienionych w tym załączniku (produkty farmaceutyczne i kosmetyki).

Załącznik IV – Sektory przemysłu

Dawny załącznik III – nie ulega zmianie.

Załącznik V – Treść planów zintegrowanego gospodarowania ściekami komunalnymi zgodnie z art. 5 (nowy)

W załączniku tym wymienia się minimalną zawartość planu zintegrowanego gospodarowania ściekami komunalnymi sporządzonego zgodnie z art. 5. Plany te muszą zawierać analizę sytuacji wyjściowej na obszarze zlewni oczyszczalni ścieków komunalnych, określenie celów redukcji zanieczyszczeń pochodzących z przelewów wód burzowych i odpływów komunalnych w odniesieniu do tego obszaru oraz określenie środków, które należy wdrożyć, aby osiągnąć te cele.

Cele muszą obejmować: (i) cel orientacyjny – aby przelewy wód burzowych nie stanowiły więcej niż 1 % rocznej objętości i ładunku zebranych ścieków komunalnych, do obliczenia w suchych warunkach pogodowych; oraz (ii) stopniowe wycofywanie nieoczyszczonych zrzutów odpływów komunalnych przez systemy selektywnego zbierania, chyba że zostanie wykazane, iż ich jakość jest wystarczająca, aby nie miały negatywnego wpływu na jakość wód, do których są one odprowadzane.

Załącznik VI – Informowanie społeczeństwa (nowy)

W załączniku tym wyszczególnia się informacje, jakie należy przekazywać społeczeństwu zgodnie z nowym art. 24.

Załącznik VII (nowy)

---

³² Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17.

Jest to standardowy załącznik, w którym wymienia się uchyloną dyrektywę i jej kolejne zmiany, jak również daty ich transpozycji oraz rozpoczęcia stosowania.

Załącznik VIII (nowy)

Jest to nowa tabela korelacji pomiędzy dyrektywą Rady 91/271/EWG a nowym wnioskiem dotyczącym przekształconej wersji dyrektywy.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (wersja przekształcona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ~~ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą~~ ☒ o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ☒, w szczególności jego art. ☒ 192 ust. 1 ☒ ~~130~~,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego³³,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów³⁴,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

↓ nowy

(1) Dyrektywa Rady 91/271/EWG³⁵ została kilkakrotnie znacząco zmieniona³⁶. Ze względu na konieczność wprowadzenia dalszych zmian i w celu zapewnienia jasności dyrektywa ta powinna zostać przekształcona.

³³ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

³⁴ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

³⁵ Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135 z 30.5.1991, s. 40).

³⁶ Zob. załącznik VII część A.

↓ 91/271/EWG motyw 1
(dostosowany)

~~w rezolucji Rady z dnia 28 czerwca 1988 r. w sprawie ochrony Morza Północnego i innych wód we Wspólnocie³⁷ zwrócono się do Komisji o przedstawienie propozycji środków wymaganych na poziomie wspólnotowym w celu oczyszczania ścieków komunalnych;~~

↓ 91/271/EWG motyw 2
(dostosowany)

~~zanieczyszczenie wód w wyniku niedostatecznego oczyszczania ścieków w jednym Państwie Członkowskim często wpływa na wody innych Państw Członkowskich; zgodnie z art. 130r niezbędne jest podjęcie działań na poziomie wspólnotowym;~~

↓ 91/271/EWG motyw 3

~~w celu zapobiegania niekorzystnym skutkom dla środowiska, spowodowanym odprowadzaniem niedostatecznie oczyszczonych ścieków komunalnych, istnieje potrzeba ponownego oczyszczania takich ścieków;~~

↓ 91/271/EWG motyw 4

~~w przypadku obszarów wrażliwych konieczne jest wymaganie dokładniejszego oczyszczania ścieków dla niektórych mniej wrażliwych obszarów oczyszczanie pierwotne można uznać za wystarczające;~~

↓ 91/271/EWG motyw 5

~~ścieki przemysłowe wprowadzane do systemów zbierania, jak również zrzuty ścieków i odprowadzanie osadów z oczyszczalni ścieków komunalnych, powinny być podporządkowane ogólnym zasadom lub przepisom i/lub szczególnym zezwoleniom;~~

↓ 91/271/EWG motyw 6

~~odprowadzanie ścieków ulegających biodegradacji pochodzących z pewnych sektorów przemysłu, które przed zrzutem do wód, do których odprowadzane są ścieki, nie przechodzą przez oczyszczalnie ścieków komunalnych, powinny podlegać odpowiednim wymogom;~~

↓ 91/271/EWG motyw 7

~~powinno się wspierać powtórne wykorzystanie osadów powstających w oczyszczalniach ścieków; należy stopniowo rezygnować z odprowadzania osadów do wód powierzchniowych;~~

³⁷

~~Dz.U. C 209 z 9.8.1988, str. 3.~~

↓ 91/271/EWG motyw 8

~~niezbędne jest monitorowanie oczyszczalni ścieków i wód, do których odprowadzane są ścieki, oraz usuwania osadu w celu zapewnienia ochrony środowiska przed niekorzystnymi skutkami odprowadzania ścieków;~~

↓ 91/271/EWG motyw 9

~~ważne jest zapewnienie, aby informacje o odprowadzaniu ścieków i osadu były udostępniane społeczeństwu w postaci okresowych sprawozdań;~~

↓ 91/271/EWG motyw 10

~~Państwa Członkowskie powinny opracować i przedstawić Komisji krajowe programy wykonania niniejszej dyrektywy;~~

↓ 91/271/EWG motyw 11

~~należy powołać komitet wspierający Komisję w sprawach dotyczących wykonania niniejszej dyrektywy i dostosowania jej do postępu technicznego;~~

↓ nowy

(2) W dyrektywie 91/271/EWG ustanowiono ramy prawne zbierania, oczyszczania i odprowadzania ścieków komunalnych oraz odprowadzania ścieków ulegających biodegradacji pochodzących z niektórych sektorów przemysłu. Ma ona na celu ochronę środowiska przed niekorzystnymi skutkami odprowadzania niedostatecznie oczyszczonych ścieków komunalnych. W niniejszej dyrektywie należy nadal dążyć do tego samego celu, przyczyniając się również jednocześnie do ochrony zdrowia publicznego, gdy np. ścieki komunalne są odprowadzane do wód w kąpieliskach lub do jednolitych części wód wykorzystywanych do poboru wody pitnej bądź gdy ścieki komunalne wykorzystywane są jako wskaźnik do oznaczania parametrów istotnych dla zdrowia publicznego. Powinna ona również ulepszyć dostęp do systemu sanitacyjnego oraz do kluczowych informacji związanych z zarządzaniem działalnością w zakresie odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych. Co więcej, niniejsza dyrektywa powinna przyczynić się do stopniowej eliminacji emisji gazów cieplarnianych z działań związanych ze zbieraniem i z oczyszczaniem ścieków komunalnych, zwłaszcza poprzez dalszą redukcję emisji azotu, ale również poprzez wspieranie efektywności energetycznej i produkcji energii ze źródeł odnawialnych, a tym samym powinna przyczynić się do osiągnięcia celu na 2050 r. w zakresie neutralności klimatycznej, ustanowionego w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119³⁸.

³⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

- (3) W 2019 r. Komisja przeprowadziła ocenę dyrektywy Rady 91/271/EWG w ramach programu sprawności i wydajności regulacyjnej³⁹ („ocena”). W wyniku tej oceny stwierdzono, że niektóre przepisy przedmiotowej dyrektywy powinny zostać zaktualizowane. Zidentyfikowano trzy ważne źródła utrzymującego się ładunku zanieczyszczeń ze ścieków komunalnych, których można uniknąć, a mianowicie przelewy wód burzowych i odpływy komunalne, potencjalnie źle funkcjonujące pojedyncze systemy (tzn. systemy oczyszczające ścieki bytowe, które nie trafiają do systemów zbierania) oraz małe aglomeracje, które obecnie nie są w pełni objęte dyrektywą 91/271/EWG. Te trzy źródła zanieczyszczeń znacząco oddziałują na jednolite części wód powierzchniowych w Unii. Ponadto w sprawozdaniu z oceny podkreślono również potrzebę poprawy przejrzystości działalności w zakresie ścieków komunalnych i zarządzania tą działalnością, wykorzystania możliwości, jakie oferuje sektor oczyszczania ścieków komunalnych pod względem wykorzystania jego potencjału do rozwoju energii ze źródeł odnawialnych i poczynienia konkretnych kroków w kierunku neutralności energetycznej jako wkładu w neutralność klimatyczną oraz zharmonizowania nadzoru ścieków komunalnych pod kątem parametrów zdrowotnych, takich jak wirus COVID-19 i jego warianty, jako wsparcia działań na rzecz zdrowia publicznego.
- (4) Małe aglomeracje znacząco oddziałują na 11 % jednolitych części wód powierzchniowych w Unii⁴⁰. Aby lepiej radzić sobie z zanieczyszczeniami pochodzącymi z takich aglomeracji i zapobiegać zrzutom nieoczyszczonych ścieków komunalnych do środowiska, zakres niniejszej dyrektywy powinien obejmować wszystkie aglomeracje o równoważnej liczbie mieszkańców (RLM) wynoszącej co najmniej 1 000.
- (5) W celu zapewnienia skutecznego oczyszczania ścieków komunalnych przed ich zrzutem do środowiska wszystkie ścieki komunalne z aglomeracji o RLM wynoszącej co najmniej 1 000 powinny być zbierane w ramach scentralizowanych systemów zbierania. Tam gdzie takie systemy już istnieją, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby wszystkie źródła ścieków komunalnych zostały do nich podłączone.
- (6) W wyjątkowych przypadkach, gdy można wykazać, że utworzenie scentralizowanego systemu zbierania ścieków komunalnych nie przyniosłoby żadnych korzyści dla środowiska lub wiązałoby się z nadmiernymi kosztami, państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania pojedynczych systemów oczyszczania ścieków komunalnych, o ile zapewniają one taki sam poziom oczyszczania jak oczyszczanie wtórne i oczyszczanie trzeciego stopnia. W tym celu państwa członkowskie powinny utworzyć krajowe rejestry w celu identyfikacji pojedynczych systemów stosowanych na ich terytorium oraz wdrożyć wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby konstrukcja takich systemów była odpowiednia, aby systemy były właściwie utrzymywane oraz aby podlegały regularnej kontroli zgodności. W szczególności państwa członkowskie powinny zapewnić, aby pojedyncze systemy wykorzystywane do zbierania i magazynowania ścieków komunalnych były nieprzepuszczalne i szczelne oraz aby monitorowanie i kontrola tych systemów odbywały się w regularnych i stałych odstępach czasu.

³⁹ Dokument roboczy służb Komisji, streszczenie oceny dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, SWD(2019) 701 final.

⁴⁰ Sprawozdanie Europejskiej Agencji Środowiska, „European waters – Assessment of status and pressures 2018” [„Wody w Europie: ocena stanu i źródeł presji w 2018 r.”], nr 7/2018.

- (7) W czasie opadów deszczu przelewy wód burzowych i odpływy komunalne wciąż pozostają znaczącym źródłem zanieczyszczeń odprowadzanych do środowiska. Oczekuje się, że te emisje wzrosną z powodu połączonych skutków urbanizacji i postępującej zmiany reżimu deszczowego związanej ze zmianą klimatu. Rozwiązania mające na celu zmniejszenie tego źródła zanieczyszczeń powinny być zdefiniowane na poziomie lokalnym, z uwzględnieniem specyficznych warunków lokalnych. Powinny one opierać się na zintegrowanej ilościowej i jakościowej gospodarce wodnej na obszarach miejskich. Dlatego też państwa członkowskie powinny zapewnić, aby plany zintegrowanego gospodarowania ściekami komunalnymi były tworzone na poziomie lokalnym dla wszystkich aglomeracji o RLM wynoszącej co najmniej 100 000, ponieważ aglomeracje te są odpowiedzialne za znaczną część emitowanych zanieczyszczeń. Ponadto należy również opracować plany zintegrowanego gospodarowania ściekami komunalnymi dla aglomeracji o RLM od 10 000 do 100 000, gdzie przelewy wód burzowych lub odpływy komunalne stwarzają zagrożenie dla środowiska lub zdrowia publicznego.
- (8) Aby zapewnić opłacalność planów zintegrowanego gospodarowania ściekami komunalnymi, ważne jest, aby opierały się one na najlepszych praktykach stosowanych na rozwiniętych obszarach miejskich. Dlatego też rozważane środki powinny być oparte na dokładnej analizie warunków lokalnych i powinny sprzyjać podejściu prewencyjnemu, mającemu na celu ograniczenie zbierania niezanieczyszczonych wód opadowych i optymalne wykorzystanie istniejącej infrastruktury. Ze względu na priorytetowe traktowanie „zielonego” rozwoju nowa szara infrastruktura powinna być przewidziana tylko w razie absolutnej konieczności. W celu ochrony środowiska, w szczególności środowiska przybrzeżnego i morskiego, oraz zdrowia publicznego przed niekorzystnymi skutkami odprowadzania niedostatecznie oczyszczonych ścieków komunalnych należy zastosować wtórne oczyszczanie wszystkich zrzutów ścieków komunalnych z aglomeracji o RLM wynoszącej co najmniej 1 000.
- (9) W ocenie wykazano, że dzięki wdrożeniu dyrektywy 91/271/EWG osiągnięto znaczną redukcję emisji azotu i fosforu. Oczyszczalnie ścieków komunalnych pozostają jednak, zgodnie z oceną, istotnym kanałem, za pośrednictwem którego te substancje zanieczyszczające przenikają do środowiska, co bezpośrednio prowadzi do eutrofizacji jednolitych części wód i mórz w Unii. Części tego zanieczyszczenia można uniknąć, ponieważ postęp technologiczny i stosowane najlepsze praktyki pokazują, iż dopuszczalne wartości emisji ustalone na mocy dyrektywy 91/271/EWG dla azotu i fosforu są przestarzałe i powinny być bardziej rygorystyczne. Oczyszczanie trzeciego stopnia należy systematycznie wprowadzać we wszystkich oczyszczalniach ścieków komunalnych o RLM wynoszącej co najmniej 100 000, ponieważ takie oczyszczalnie stanowią ważne utrzymujące się źródło zrzutu azotu i fosforu.
- (10) Oczyszczanie trzeciego stopnia powinno być również obowiązkowe w aglomeracjach o RLM wynoszącej co najmniej 10 000, które odprowadzają ścieki na obszarach podlegających eutrofizacji lub zagrożonych eutrofizacją. Aby zapewnić koordynację starań zmierzających do ograniczenia eutrofizacji na poziomie odpowiednich zlewni dla całej strefy zlewni, w niniejszej dyrektywie należy wymienić obszary, na których eutrofizacja jest uważana za problem według aktualnie dostępnych danych. Ponadto, aby zapewnić spójność między odpowiednimi przepisami Unii, państwa członkowskie powinny określić inne obszary podlegające eutrofizacji lub zagrożone nią na ich terytorium, w szczególności w oparciu o dane zebrane na podstawie dyrektywy

2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁴¹, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE⁴² oraz dyrektywy Rady 91/676/EWG⁴³. Obostrzenie wartości dopuszczalnych, bardziej spójna i całościowa identyfikacja obszarów wrażliwych na eutrofizację oraz obowiązek zapewnienia oczyszczania trzeciego stopnia we wszystkich dużych obiektach przyczynią się łącznie do ograniczenia eutrofizacji. Ponieważ będzie to wymagało dodatkowych inwestycji na poziomie krajowym, państwa członkowskie powinny mieć wystarczająco dużo czasu na stworzenie wymaganej infrastruktury.

- (11) Ostatnie odkrycia naukowe, na których oparto kilka strategii Komisji⁴⁴, dowodzą potrzeby podjęcia działań w celu rozwiązania problemu mikrozanieczyszczeń, które obecnie wykrywa się we wszystkich wodach w Unii. Niektóre z tych mikrozanieczyszczeń są niebezpieczne dla zdrowia publicznego i środowiska nawet w niewielkich ilościach. Dlatego należy wprowadzić dodatkowe oczyszczanie, tj. oczyszczanie czwartego stopnia, aby zapewnić usunięcie ze ścieków komunalnych szerokiego spektrum mikrozanieczyszczeń. W ramach oczyszczania czwartego stopnia należy się w pierwszej kolejności skupić na mikrozanieczyszczeniach organicznych, które stanowią znaczną część zanieczyszczeń i dla których opracowano już technologie usuwania. Takie oczyszczanie należy wprowadzić na podstawie podejścia ostrożnościowego w połączeniu z podejściem opartym na analizie ryzyka. Dlatego też wszystkie oczyszczalnie ścieków komunalnych o RLM wynoszącej co najmniej 100 000 powinny zapewniać oczyszczanie czwartego stopnia, ponieważ obiekty te odpowiadają za znaczną część zrzutów mikrozanieczyszczeń do środowiska, a usuwanie mikrozanieczyszczeń przez oczyszczalnie ścieków komunalnych na taką skalę jest opłacalne. W przypadku aglomeracji o wielkości od 10 000 do 100 000 RLM państwa członkowskie powinny być zobowiązane do stosowania oczyszczania czwartego stopnia na obszarach określonych jako wrażliwe na zanieczyszczenie mikrozanieczyszczeniami na podstawie jasnych kryteriów, które należy określić. Do takich obszarów należy zaliczyć miejsca, w których zrzut oczyszczonych ścieków komunalnych do jednolitych części wód powoduje niski współczynnik rozcieńczenia lub w których jednolite części wód, do których odprowadzane są ścieki, wykorzystuje się do produkcji wody pitnej lub jako wodę w kąpieliskach. Aby uniknąć konieczności stosowania wymogu oczyszczania czwartego stopnia w przypadku aglomeracji o RLM

⁴¹ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

⁴² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19).

⁴³ Dyrektywa Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotycząca ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego (Dz.U. L 375 z 31.12.1991, s. 1).

⁴⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym” (COM(2018) 28 final); komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, „Strategiczne podejście Unii Europejskiej do substancji farmaceutycznych w środowisku” (COM(2019) 128 final); komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, „Strategia w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności na rzecz nietoksycznego środowiska” (COM(2020) 667 final); komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, „Droga do zdrowej planety dla wszystkich – Plan działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby” (COM(2021) 400 final).

od 10 000 do 100 000, państwa członkowskie powinny być zobowiązane do wykazania braku ryzyka dla środowiska lub zdrowia publicznego na podstawie znormalizowanej oceny ryzyka. Aby zapewnić państwom członkowskim wystarczająco dużo czasu na zaplanowanie i budowę niezbędnej infrastruktury, wymóg oczyszczania czwartego stopnia powinien być stosowany stopniowo do 2040 r., z jasno określonymi celami przejściowymi.

- (12) W celu zapewnienia stałej zgodności zrzutów z oczyszczalni ścieków z wymogami dotyczącymi oczyszczania wtórnego, jak również oczyszczania trzeciego i czwartego stopnia, próbki powinny być pobierane zgodnie z wymogami niniejszej dyrektywy i powinny być one zgodne z wartościami parametrów określonymi w dyrektywie. W celu uwzględnienia możliwych różnic technicznych w wynikach uzyskanych z tych próbek należy określić maksymalną liczbę próbek, które nie odpowiadają tym wartościom parametrów.
- (13) Niezbędne do usunięcia mikrozanieczyszczeń ze ścieków komunalnych oczyszczanie czwartego stopnia będzie wiązało się z dodatkowymi kosztami, takimi jak koszty związane z monitorowaniem i nowymi zaawansowanymi urządzeniami, które należy zamontować w niektórych oczyszczalniach ścieków komunalnych. W celu pokrycia tych dodatkowych kosztów i zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci” wyrażoną w art. 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) konieczne jest, aby producenci wprowadzający na rynek unijny produkty zawierające substancje, które po zakończeniu ich użytkowania trafiają jako mikrozanieczyszczenia do ścieków komunalnych, ponosili odpowiedzialność za dodatkowe oczyszczanie wymagane w celu usunięcia tych substancji, wytworzonych w ramach ich działalności zawodowej. System rozszerzonej odpowiedzialności producenta jest najodpowiedniejszym sposobem osiągnięcia tego celu, ponieważ ograniczyłby on wpływ finansowy na podatnika i opłaty taryfowe za wodę, jednocześnie stanowiąc zachętę do rozwijania bardziej ekologicznych produktów. Pozostałości środków farmaceutycznych i kosmetyków stanowią obecnie główne źródła mikrozanieczyszczeń występujących w ściekach komunalnych, które wymagają dodatkowego oczyszczania (oczyszczania czwartego stopnia). W związku z tym rozszerzona odpowiedzialność producenta powinna mieć zastosowanie do tych dwóch grup produktów.
- (14) Powinna jednak istnieć możliwość zwolnień z obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta w przypadku wprowadzania do obrotu produktów w niewielkich ilościach, tj. poniżej 2 ton produktów, ponieważ dodatkowe obciążenie administracyjne producenta byłoby w takich przypadkach nieproporcjonalne w stosunku do korzyści dla środowiska. Stosowanie zwolnień powinno być również możliwe, jeżeli producent może wykazać, że na koniec przydatności do użycia produktu nie powstają mikrozanieczyszczenia. Taka sytuacja może mieć miejsce na przykład w przypadku, gdy można udowodnić, że pozostałości produktu ulegają szybko biodegradacji w ściekach i środowisku lub nie docierają do oczyszczalni ścieków komunalnych. Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych w celu ustanowienia szczegółowych kryteriów identyfikacji produktów wprowadzanych do obrotu, które nie wytwarzają mikrozanieczyszczeń w ściekach na koniec ich przydatności do użycia. Przy opracowywaniu tych kryteriów Komisja powinna uwzględniać informacje naukowe lub inne dostępne informacje techniczne, w tym odpowiednie normy międzynarodowe.

- (15) W celu uniknięcia ewentualnych zakłóceń na rynku wewnętrznym w niniejszej dyrektywie należy ustanowić minimalne wymagania dotyczące wdrożenia rozszerzonej odpowiedzialności producenta, natomiast praktyczną organizację systemu należy ustalić na poziomie krajowym. Wkład producentów powinien być proporcjonalny do ilości produktów wprowadzanych przez nich do obrotu oraz do zagrożenia, jakie stanowią pozostałości ich produktów. Wkład powinien pokrywać koszty działań w zakresie monitorowania mikrozanieczyszczeń, gromadzenia, zgłaszania i bezstronnej weryfikacji danych statystycznych dotyczących ilości produktów wprowadzanych do obrotu i zagrożenia powodowanego przez te produkty oraz stosowania oczyszczania czwartego stopnia ścieków komunalnych w sposób skuteczny i zgodny z niniejszą dyrektywą, ale nie powinien przekraczać tych kosztów. Ponieważ ścieki komunalne są oczyszczane zbiorczo, należy wprowadzić wymóg, aby producenci przystąpili do scentralizowanej organizacji, która może w ich imieniu realizować ich obowiązki w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta.
- (16) Z oceny wynika również, że sektor oczyszczania ścieków oferuje możliwość znacznego zmniejszenia własnego zużycia energii oraz wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych, na przykład poprzez lepsze wykorzystanie dostępnych powierzchni w oczyszczalniach ścieków komunalnych do produkcji energii słonecznej lub poprzez produkcję biogazu z osadów. Ocena pokazała również, że bez jasnych zobowiązań prawnych można oczekiwać jedynie częściowego postępu w tym sektorze. W tym kontekście państwa członkowskie powinny być zobowiązane do zapewnienia, aby całkowita roczna energia wykorzystywana przez wszystkie oczyszczalnie ścieków komunalnych na terytorium ich kraju oczyszczające ładunek odpowiadający co najmniej 10 000 RLM nie przekraczała ilości energii ze źródeł odnawialnych zdefiniowanej w art. 2 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001⁴⁵ produkowanej przez te oczyszczalnie ścieków komunalnych. Cel ten należy osiągnąć stopniowo, korzystając z celów pośrednich, do 31 grudnia 2040 r. Osiągnięcie tego celu w zakresie neutralności energetycznej przyczyni się do zmniejszenia możliwych do uniknięcia emisji gazów cieplarnianych z sektora o 46 %, wspierając jednocześnie osiągnięcie celów polegających na osiągnięciu neutralności klimatycznej do 2050 r. oraz powiązanych celów krajowych i unijnych, [takich jak cele określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842⁴⁶]. Zachęcanie do produkcji biogazu lub energii słonecznej w UE przy jednoczesnym wzmocnieniu środków na rzecz efektywności energetycznej zgodnie z zasadą „efektywność energetyczna przede wszystkim”⁴⁷, co oznacza uwzględnianie w jak największym stopniu opłacalnych środków na rzecz efektywności energetycznej przy kształtowaniu polityki energetycznej i podejmowaniu odpowiednich decyzji inwestycyjnych, pomoże również zmniejszyć zależność energetyczną Unii, co jest

⁴⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

⁴⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 26).

⁴⁷ Zalecenie Komisji (UE) 2021/1749 z dnia 28 września 2021 r. w sprawie zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim”: od zasad do praktyki – Wytyczne i przykłady dotyczące jej wdrażania w procesie podejmowania decyzji w sektorze energetycznym i w innych sektorach.

jednym z celów wyrażonych w opracowanym przez Komisję planie REPowerEU⁴⁸. Jest to również zgodne z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/844⁴⁹ oraz z dyrektywą (UE) 2018/2001, w której punkty oczyszczania ścieków komunalnych uznaje się za „obszary docelowe” w przypadku energii ze źródeł odnawialnych, co oznacza miejsce wyznaczone jako szczególnie odpowiednie do instalacji obiektów służących do produkcji energii ze źródeł odnawialnych. Aby osiągnąć cel dotyczący neutralności energetycznej za pomocą optymalnych środków dla każdej oczyszczalni ścieków komunalnych i dla systemu zbierania, państwa członkowskie powinny zapewnić przeprowadzanie audytów energetycznych zgodnie z art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE⁵⁰ co cztery lata. Audyty te powinny obejmować określenie potencjału opłacalnego wykorzystywania lub opłacalnej produkcji energii ze źródeł odnawialnych zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku VI do dyrektywy 2012/27/UE.

- (17) Ponieważ transgraniczny charakter zanieczyszczenia wody wymaga współpracy między sąsiednimi państwami członkowskimi lub państwami trzecimi w zakresie przeciwdziałania takiemu zanieczyszczeniu i określania środków zwalczania jego źródła, państwa członkowskie powinny być zobowiązane do informowania siebie nawzajem lub państwa trzeciego, jeżeli znaczne zanieczyszczenie wody pochodzące ze zrzutów ścieków komunalnych w jednym państwie członkowskim lub państwie trzecim wpływa lub może wpływać na jakość wody w innym państwie członkowskim lub państwie trzecim. Informacje takie należy przekazywać bezzwłocznie w przypadku przypadkowego zanieczyszczenia, które ma znaczny wpływ na jednolite części wód w dolnym biegu rzeki. Komisja powinna być informowana i, w razie potrzeby, na wniosek państw członkowskich uczestniczyć w spotkaniach. Należy również zająć się kwestią zanieczyszczeń transgranicznych z państw trzecich, które dzielą te same jednolite części wód z niektórymi państwami członkowskimi. W celu zwalczania zanieczyszczeń docierających lub napływających do państw trzecich współpraca i koordynacja z państwami trzecimi może przebiegać w ramach konwencji Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ (EKG ONZ) o ochronie i użytkowaniu cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych⁵¹ lub innych odpowiednich konwencji regionalnych, takich jak regionalne konwencje w sprawie mórz lub rzek.
- (18) W celu zapewnienia ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego państwa członkowskie powinny zapewnić, aby oczyszczalnie ścieków komunalnych budowane w celu spełnienia wymogów niniejszej dyrektywy były projektowane, budowane, eksploatowane i utrzymywane w sposób zapewniający wystarczającą wydajność w każdych normalnych warunkach klimatycznych.
- (19) Oczyszczalnie ścieków komunalnych przyjmują również ścieki inne niż bytowe, w tym ścieki przemysłowe, mogące zawierać szereg zanieczyszczeń, których nie ujęto

⁴⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Plan REPowerEU (COM(2022) 230 final).

⁴⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/844 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków i dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 210).

⁵⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).

⁵¹ Konwencja EKG ONZ o ochronie i użytkowaniu cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych z późniejszymi zmianami wraz z decyzją VI/3 wyjaśniającą procedurę przystąpienia.

wyraźnie w dyrektywie 91/271/EWG, takich jak metale ciężkie, mikrodrobiny plastiku, mikrozanieczyszczenia i inne chemikalia. W większości przypadków zrozumienie takich zanieczyszczeń, które mogą pogorszyć funkcjonowanie procesu oczyszczania i przyczynić się do zanieczyszczenia wód, do których odprowadzane są ścieki, ale także uniemożliwić odzysk osadów i ponowne wykorzystanie oczyszczonych ścieków, oraz wiedza na ich temat są niewystarczające. Państwa członkowskie powinny w związku z tym regularnie monitorować zanieczyszczenia inne niż bytowe, które są odprowadzane do oczyszczalni ścieków komunalnych i do jednolitych części wód, i informować o takich zanieczyszczeniach. Aby zapobiec u źródła zanieczyszczeniom ze zrzutów ścieków innych niż bytowe, uwalnianie ścieków pochodzących z sektorów przemysłu lub od przedsiębiorstw podłączonych do systemów zbierania powinno podlegać uprzedniemu zezwoleniu. W celu zapewnienia, aby systemy zbierania i oczyszczalni ścieków komunalnych były technicznie zdolne do przyjmowania i oczyszczania dopływających zanieczyszczeń, przed wydaniem tych zezwoleń należy skonsultować się z operatorami zarządzającymi oczyszczalniami ścieków komunalnych przyjmującymi ścieki inne niż bytowe oraz umożliwić im zapoznanie się z wydanymi zezwoleniami w celu dostosowania ich procesów oczyszczania. W przypadku stwierdzenia w doprowadzanych wodach zanieczyszczeń innych niż bytowe państwa członkowskie powinny podjąć odpowiednie działania w celu zmniejszenia zanieczyszczeń u źródła, poprzez ulepszenie monitorowania zanieczyszczeń w systemach zbierania, tak aby można było zidentyfikować źródła zanieczyszczeń, oraz, w stosownych przypadkach, poprzez przegląd zezwoleń udzielonych odpowiednim, podłączonym oczyszczalniom ścieków komunalnych. Zasoby wodne w Unii znajdują się pod coraz większą presją, co prowadzi do stałego lub czasowego niedoboru wody na niektórych obszarach Unii. Zdolność Unii do reagowania na coraz większą presję na zasoby wodne może wzrosnąć dzięki upowszechnieniu ponownego wykorzystania oczyszczonych ścieków komunalnych, co ograniczy pobór wody słodkiej z jednolitych części wód powierzchniowych i gruntowych. W związku z tym należy zachęcać do ponownego wykorzystania oczyszczonych ścieków komunalnych i stosować je w każdym przypadku, gdy jest to właściwe, biorąc jednocześnie pod uwagę potrzebę zapewnienia realizacji celów dotyczących dobrego stanu ekologicznego i chemicznego wód, do których odprowadzane są ścieki, zdefiniowanego w dyrektywie 2000/60/WE. Zaostrzenie wymogów dotyczących oczyszczania ścieków komunalnych oraz działania mające na celu lepsze monitorowanie, śledzenie i ograniczanie zanieczyszczeń u źródła będą miały wpływ na jakość oczyszczonych ścieków komunalnych, a zatem będą wspierać ponowne wykorzystanie wody. W przypadku gdy ponowne wykorzystanie wody służy do nawadniania w rolnictwie, powinno się ono odbywać zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/741⁵².

- (20) W celu zapewnienia właściwego wdrożenia niniejszej dyrektywy, a zwłaszcza przestrzegania dopuszczalnych wartości emisji, ważne jest monitorowanie zrzutów oczyszczonych ścieków komunalnych do środowiska. Monitorowanie powinno odbywać się poprzez ustanowienie na poziomie krajowym systemu obowiązkowych uprzednich zezwoleń na zrzuty oczyszczonych ścieków komunalnych do środowiska. Ponadto, aby zapobiec niezamierzonym zrzutom biomediołów z tworzyw sztucznych do środowiska z oczyszczalni ścieków komunalnych stosujących tę technikę, konieczne

⁵² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/741 z dnia 25 maja 2020 r. w sprawie minimalnych wymogów dotyczących ponownego wykorzystania wody (Dz.U. L 177 z 5.6.2020, s. 32).

jest uwzględnienie w zezwoleniach na zrzuty ścieków szczegółowych obowiązków w zakresie ciągłego monitorowania takich zrzutów i zapobiegania im.

- (21) W celu zapewnienia ochrony środowiska bezpośrednie zrzuty do środowiska ulegających biodegradacji ścieków innych niż bytowe pochodzących z niektórych sektorów przemysłu powinny podlegać uprzedniemu zezwoleniu na poziomie krajowym i odpowiednim wymogom. Wymogi te powinny zapewnić, aby bezpośrednie zrzuty pochodzące z niektórych sektorów przemysłu podlegały oczyszczaniu wtórnemu oraz oczyszczaniu trzeciego i czwartego stopnia, jeżeli jest to konieczne w celu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska.
- (22) Zgodnie z art. 168 ust. 1 TFUE działanie Unii uzupełnia polityki krajowe i nakierowane jest na poprawę zdrowia publicznego i zapobieganie dolegliwościom. Aby zapewnić optymalne wykorzystanie odpowiednich danych dotyczących zdrowia publicznego związanych ze ściekami komunalnymi, należy ustanowić nadzór nad ściekami komunalnymi i wykorzystywać go do celów zapobiegawczych lub do wczesnego ostrzegania, na przykład przy wykrywaniu określonych wirusów w ściekach komunalnych będących sygnałem pojawienia się epidemii lub pandemii. Państwa członkowskie powinny ustanowić stały dialog i koordynację między właściwymi organami odpowiedzialnymi za zdrowie publiczne i właściwymi organami odpowiedzialnymi za gospodarowanie ściekami komunalnymi. W kontekście tej koordynacji należy sporządzić wykaz istotnych dla zdrowia publicznego parametrów, które należy monitorować w ściekach komunalnych, jak również częstotliwość i miejsce pobierania próbek. Podejście to pozwoli wykorzystać i uzupełnić inne inicjatywy Unii w dziedzinie ochrony zdrowia publicznego, takie jak monitoring środowiska obejmujący nadzór nad ściekami⁵³. Na podstawie informacji zebranych podczas pandemii COVID-19 oraz doświadczeń zdobytych podczas wdrażania zalecenia Komisji w sprawie wspólnego podejścia do ustanowienia systematycznego nadzoru nad SARS-CoV-2 i jego wariantami w ściekach w UE⁵⁴ („zalecenie”) na państwach członkowskich powinien spoczywać obowiązek regularnego monitorowania parametrów zdrowotnych związanych z SARS-CoV-2 i jego wariantami. W celu zapewnienia stosowania zharmonizowanych metod państwa członkowskie powinny w miarę możliwości stosować metody pobierania próbek i analizy określone w zaleceniu w odniesieniu do monitorowania SARS-CoV-2 i jego wariantów.
- (23) Unia uznaje znaczenie rozwiązania problemu oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe i w 2017 r. przyjęła Europejski plan działania „Jedno zdrowie” na rzecz zwalczania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe⁵⁵. Według Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) ścieki są uznawane i udokumentowane jako główne źródła środków przeciwdrobnoustrojowych i ich metabolitów, a także bakterii

⁵³ Komunikat Komisji pt. „HERA – Europejski Urząd ds. Gotowości i Reagowania na Stany Zagrożenia Zdrowia, czyli kolejny krok w kierunku dokończenia budowy Europejskiej Unii Zdrowotnej” (COM(2021) 576 final).

⁵⁴ Zalecenie Komisji (UE) 2021/472 z dnia 17 marca 2021 r. w sprawie wspólnego podejścia do ustanowienia systematycznego nadzoru nad SARS-CoV-2 i jego wariantami w ściekach w UE (Dz.U. L 98 z 19.3.2021, s. 3).

⁵⁵ Komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego: Europejski plan działania „Jedno zdrowie” na rzecz zwalczania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe (COM(2017) 339 final).

opornych na środki przeciwdrobnoustrojowe i ich genów. W celu poszerzenia wiedzy na temat głównych źródeł oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe konieczne jest wprowadzenie obowiązku monitorowania występowania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe w ściekach komunalnych, aby dalej rozwijać wiedzę naukową i potencjalnie podejmować odpowiednie działania w przyszłości.

(24) W celu ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego państwa członkowskie powinny zidentyfikować ryzyko spowodowane gospodarowaniem ściekami komunalnymi. Na tej podstawie oraz w przypadkach gdy jest to konieczne, aby spełnić wymogi unijnych przepisów dotyczących wody, państwa członkowskie powinny wprowadzić bardziej rygorystyczne środki w zakresie zbierania i oczyszczania ścieków komunalnych niż środki wymagane w celu spełnienia minimalnych wymogów określonych w niniejszej dyrektywie. W zależności od sytuacji te bardziej rygorystyczne środki mogą obejmować między innymi stworzenie systemów zbierania, opracowanie planów zintegrowanego gospodarowania ściekami komunalnymi lub stosowanie oczyszczania wtórnego lub oczyszczania trzeciego lub czwartego stopnia ścieków komunalnych w przypadku aglomeracji lub oczyszczalni ścieków komunalnych, które nie osiągają progów RLM powodujących zastosowanie standardowych wymogów. Mogą również obejmować intensywniejsze procesy oczyszczania niż oczyszczanie konieczne w celu spełnienia minimalnych wymogów lub dezynfekcję oczyszczonych ścieków komunalnych niezbędną do spełnienia wymogów dyrektywy 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁵⁶.

(25) W ramach celu zrównoważonego rozwoju nr 6 oraz związanego z nim zadania państwa członkowskie zostały zobowiązane, aby do 2030 roku „zapewnić dostęp do odpowiednich i godziwych warunków sanitarnych i higienicznych dla wszystkich oraz wyeliminować praktyki defekacji na świeżym powietrzu, przy czym należy zwrócić szczególną uwagę na potrzeby kobiet, dziewcząt i osób żyjących we wrażliwych sytuacjach”⁵⁷. Ponadto zasada nr 20 Europejskiego filaru praw socjalnych⁵⁸ stanowi, że każdy ma prawo dostępu do podstawowych usług dobrej jakości, w tym wody i urządzeń sanitarnych. W tym kontekście i zgodnie z zaleceniami zawartymi w wytycznych WHO dotyczących urządzeń sanitarnych i zdrowia⁵⁹ oraz postanowieniami protokołu „Woda i zdrowie”⁶⁰ państwa członkowskie powinny rozwiązać problem dostępu do urządzeń sanitarnych na poziomie krajowym. Należy przeprowadzić działania mające na celu poprawę dostępu do systemu sanitacyjnego dla wszystkich, na przykład poprzez umieszczanie urządzeń sanitarnych w przestrzeni publicznej, jak również zachęcanie do udostępniania odpowiednich urządzeń sanitarnych w budynkach administracji publicznej i użyteczności publicznej bezpłatnie lub po przystępnej cenie dla wszystkich. Urządzenia sanitarne powinny umożliwiać bezpieczne gospodarowanie ludzkim moczem, kałem i krwią menstruacyjną i ich

⁵⁶ Dyrektywa 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. dotycząca zarządzania jakością wody w kąpieliskach i uchylająca dyrektywę 76/160/EWG (Dz.U. L 64 z 4.3.2006, s. 37).

⁵⁷ Rezolucja przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 25 września 2015 r. ([A/70/L.1](#)).

⁵⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Ustanowienie Europejskiego filaru praw socjalnych” (COM(2017) 250 final).

⁵⁹ Wytyczne WHO dotyczące urządzeń sanitarnych i zdrowia, 2018.

⁶⁰ Protokół „Woda i zdrowie” do Konwencji o ochronie i użytkowaniu cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych z 1992 r., 17 czerwca 1999 r.

usuwanie. Gospodarowanie urządzeniami sanitarnymi powinno odbywać się w sposób bezpieczny, co oznacza, że powinny one być dostępne przez cały czas dla wszystkich, w tym dla osób o szczególnych potrzebach, takich jak dzieci, osoby starsze, osoby z niepełnosprawnościami i osoby bezdomne, że powinny być umieszczone w miejscu zapewniającym minimalne ryzyko dla bezpieczeństwa użytkowników oraz że powinny być bezpieczne w użyciu pod względem higienicznym i technicznym. Liczba takich urządzeń powinna być również wystarczająca, aby potrzeby osób zostały zaspokojone, a czas oczekiwania nie był nadmiernie długi.

- (26) Specyficzna sytuacja kultur mniejszościowych, takich jak Romowie i Trawelerzy, niezależnie od tego, czy prowadzą osiadły tryb życia czy nie – a w szczególności ich brak dostępu do systemu sanitacyjnego – została także uznana w komunikacie Komisji z dnia 7 października 2020 r. zatytułowanym „Unia równości: unijne ramy strategiczne na rzecz równouprawnienia, włączenia społecznego i udziału Romów”, w którym wezwano do zwiększenia skutecznego równego dostępu do podstawowych usług. Ogólnie rzecz biorąc, państwa członkowskie powinny zwracać szczególną uwagę na grupy szczególnie narażone i zmarginalizowane, wprowadzając niezbędne środki, aby poprawić tym grupom dostęp do systemu sanitacyjnego. Ważne jest, aby identyfikowanie tych grup odbywało się spójnie z art. 16 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184⁶¹. Środki mające na celu poprawę dostępu grup szczególnie narażonych i zmarginalizowanych do systemu sanitacyjnego mogą obejmować udostępnianie urządzeń sanitarnych w przestrzeni publicznej bezpłatnie lub po uiszczeniu niewielkiej opłaty za usługę, poprawę lub utrzymanie połączenia z odpowiednimi systemami do zbierania ścieków komunalnych oraz zwiększanie wiedzy na temat najbliższych urządzeń sanitarnych.
- (27) Zgodnie z wytycznymi UE w sprawie praw człowieka w zakresie bezpiecznej wody pitnej i usług sanitarnych⁶² należy zwracać szczególną uwagę na potrzeby kobiet i dziewcząt, ponieważ są one szczególnie zagrożone i narażone na ataki, przemoc seksualną i przemoc ze względu na płeć, molestowanie i inne zagrożenia dla ich bezpieczeństwa, jeżeli korzystają z urządzeń sanitarnych poza domem. Jest to zgodne z konkluzjami Rady w sprawie dyplomacji wodnej⁶³, w których potwierdzono znaczenie uwzględnienia perspektywy płci w dyplomacji wodnej. W związku z tym państwa członkowskie powinny zwrócić szczególną uwagę na kobiety i dziewczęta jako grupę szczególnie wrażliwą i wprowadzić niezbędne środki w celu poprawy lub utrzymania ich bezpiecznego dostępu do urządzeń sanitarnych.
- (28) W ocenie stwierdzono, że można usprawnić gospodarowanie osadami, aby lepiej dostosować je do zasad gospodarki o obiegu zamkniętym i hierarchii postępowania z odpadami określonej w art. 4 dyrektywy 2008/98/WE. Działania mające na celu lepsze monitorowanie i ograniczenie zanieczyszczeń u źródła pochodzących ze zrzutów ścieków innych niż bytowe pomogą poprawić jakość wyprodukowanych osadów i zapewnić ich bezpieczne wykorzystanie w rolnictwie. Aby zapewnić właściwe i bezpieczne odzyskiwanie z osadów składników odżywczych, w tym substancji

⁶¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 435 z 23.12.2020, s. 1).

⁶² Wytyczne UE w sprawie praw człowieka w zakresie bezpiecznej wody pitnej i usług sanitarnych (10145/19).

⁶³ Konkluzje Rady w sprawie dyplomacji wodnej (13991/18).

krytycznej, jaką jest fosfor, na poziomie Unii należy określić minimalne wskaźniki odzysku.

- (29) Konieczne jest dodatkowe monitorowanie w celu sprawdzenia zgodności z nowymi wymogami dotyczącymi mikrozanieczyszczeń, zanieczyszczeń innych niż bytowe, neutralności energetycznej, emisji gazów cieplarnianych, przelewów wód burzowych i odpływów komunalnych. Aby sprawdzić efektywność oczyszczania czwartego stopnia w zakresie redukcji mikrozanieczyszczeń w zrzutach ścieków komunalnych, wystarczy monitorować ograniczony zestaw reprezentatywnych mikrozanieczyszczeń. Częstotliwość monitorowania powinna być dostosowana do aktualnych najlepszych praktyk, stosowanych obecnie w Szwajcarii. Aby zachować opłacalność, obowiązki te powinny być dostosowane do wielkości oczyszczalni ścieków komunalnych i aglomeracji. Monitorowanie przyczyni się również do dostarczenia danych do ogólnych ram monitoringu środowiska ustanowionych w 8. unijnym programie działań w zakresie środowiska⁶⁴, a w szczególności do uzupełnienia ram monitorowania realizacji zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń, które stanowią jego podstawę⁶⁵.
- (30) W celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego i lepszego wykorzystania możliwości, jakie daje transformacja cyfrowa, należy poprawić i uprościć składanie sprawozdań z wdrażania dyrektywy poprzez zniesienie nałożonego na państwa członkowskie obowiązku składania co dwa lata sprawozdań dla Komisji oraz obowiązku publikowania przez Komisję sprawozdań w cyklu dwuletnim. Obowiązek ten należy zastąpić wymogiem, aby państwa członkowskie poprawiały, przy wsparciu Europejskiej Agencji Środowiska (EEA), istniejące krajowe znormalizowane zbiory danych ustanowione na mocy dyrektywy 91/271/EWG oraz regularnie je aktualizowały. Komisja i EEA powinny mieć stały dostęp do krajowych baz danych. W celu zapewnienia pełnych informacji o stosowaniu niniejszej dyrektywy zbiory danych powinny zawierać informacje na temat zapewnienia przez oczyszczalnie ścieków komunalnych zgodności z wymogami dotyczącymi oczyszczania (spełnienie/niespełnienie wymogów, ładunki i stężenie zrzucanych zanieczyszczeń), poziomu osiągnięcia celów w zakresie neutralności energetycznej, emisji gazów cieplarnianych przez oczyszczalnie ścieków o RLM powyżej 10 000 oraz środków wprowadzonych przez państwa członkowskie w kontekście przelewów wód burzowych/odpływów komunalnych, dostępu do systemu sanitacyjnego i oczyszczania przez pojedyncze systemy. Ponadto należy zapewnić pełną spójność z rozporządzeniem (WE) 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁶⁶ w celu optymalizacji wykorzystania danych, jak również wspierania pełnej przejrzystości.
- (31) Dla zapewnienia terminowego i właściwego wdrożenia niniejszej dyrektywy niezbędne jest ustanowienie przez państwa członkowskie krajowych programów

⁶⁴ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/591 z dnia 6 kwietnia 2022 r. w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2030 r. (Dz.U. L 114 z 12.4.2022, s. 22).

⁶⁵ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Droga do zdrowej planety dla wszystkich – Plan działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby” (COM(2021) 400 final).

⁶⁶ Rozporządzenie (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniające dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE, Dz.U. L 33 z 4.2.2006, s. 1.

wdrażania obejmujących długoterminowe programowanie wymaganych inwestycji wraz ze strategią finansowania. Te krajowe programy należy zgłaszać Komisji. Aby ograniczyć obciążenie administracyjne, wymóg ten nie powinien mieć zastosowania do państw członkowskich, których poziom zgodności w odniesieniu do głównych obowiązków w zakresie zbierania i oczyszczania ścieków wynosi ponad 95 %.

- (32) Sektor zbierania i oczyszczania ścieków komunalnych jest specyficzny i działa jako rynek zmonopolizowany, na którym przedsiębiorstwa publiczne i małe przedsiębiorstwa są podłączone do systemu zbierania, nie mając możliwości wyboru operatorów. W związku z tym ważne jest zapewnienie publicznego dostępu do kluczowych wskaźników skuteczności działania operatorów, takich jak osiągnięty poziom oczyszczania, koszty oczyszczania, zużyta i wyprodukowana energia oraz powiązane emisje gazów cieplarnianych i ślad węglowy. Aby uświadomić społeczeństwu wpływ oczyszczania ścieków komunalnych, kluczowe informacje dotyczące rocznych kosztów zbierania i oczyszczania ścieków dotyczące każdego gospodarstwa domowego należy podawać w łatwo dostępny sposób, na przykład na fakturach, natomiast inne szczegółowe informacje należy udostępniać w internecie, na stronie internetowej operatora lub właściwego organu.

- (33) W dyrektywie 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁶⁷ zagwarantowano prawo dostępu do informacji o środowisku w państwach członkowskich zgodnie z Konwencją z Aarhus z 1998 r. o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska („konwencja z Aarhus”). Konwencja z Aarhus obejmuje szeroki zakres zobowiązań związanych zarówno z udostępnianiem na wniosek informacji o środowisku, jak i z aktywnym rozpowszechnianiem takich informacji. Ważne jest, aby przepisy niniejszej dyrektywy dotyczące dostępu do informacji oraz zasady dotyczące wymiany danych stanowiły uzupełnienie wspomnianej dyrektywy, ustanawiając obowiązek udostępniania społeczeństwu, w sposób przyjazny dla użytkownika, informacji w internecie na temat zbierania i oczyszczania ścieków komunalnych, a nie tworzyły odrębny system prawny.

- (34) Skuteczność niniejszej dyrektywy oraz jej cel, jakim jest ochrona zdrowia publicznego w kontekście polityki środowiskowej Unii, wymagają, aby osoby fizyczne lub prawne lub, w stosownych przypadkach, ich należycie ustanowione organizacje, mogły opierać się na niej w postępowaniach sądowych oraz aby sądy krajowe miały możliwość brania niniejszej dyrektywy pod uwagę jako jednego z elementów prawa Unii w celu, między innymi, kontroli decyzji organów krajowych, w stosownych przypadkach. Ponadto, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, na mocy zasady lojalnej współpracy ustanowionej w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), to sądy państw członkowskich mają zapewniać ochronę sądową praw osoby wynikających z prawa Unii. Ponadto art. 19 ust. 1 TUE zawiera wymóg, zgodnie z którym państwa członkowskie ustanawiają środki niezbędne do zapewnienia skutecznej ochrony prawnej w dziedzinach objętych prawem Unii. Ponadto, zgodnie z konwencją z Aarhus, członkowie zainteresowanej społeczności powinni mieć dostęp do wymiaru sprawiedliwości, aby przyczyniać się

⁶⁷ Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26).

do ochrony prawa do życia w środowisku, które jest odpowiednie dla zdrowia i dobrostanu ludzi.

- (35) W celu dostosowania niniejszej dyrektywy do postępu naukowego i technicznego należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zmiany niektórych części załączników w zakresie wymogów dotyczących oczyszczania wtórnego oraz oczyszczania trzeciego i czwartego stopnia, a także wymogów dotyczących specjalnych zezwoleń na zrzuty ścieków innych niż bytowe do systemów zbierania i oczyszczalni ścieków komunalnych oraz w odniesieniu do uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez ustanowienie minimalnych współczynników ponownego wykorzystania i recyklingu fosforu i azotu z osadów. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup ekspertów Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (36) W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania niniejszej dyrektywy należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do przyjmowania norm dotyczących opracowywania pojedynczych systemów, do przyjmowania metod monitorowania i oceny wskaźników oczyszczania czwartego stopnia, do ustalania wspólnych warunków i kryteriów stosowania zwalniania niektórych produktów z rozszerzonej odpowiedzialności producenta, do ustanowienia metodyki wspierającej opracowywanie planów zintegrowanego gospodarowania ściekami komunalnymi oraz pomiaru oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe i obecności mikrodrobin plastiku w ściekach komunalnych, a także do przyjmowania formatu i szczegółowych zasad przedstawiania informacji dotyczących wdrażania niniejszej dyrektywy, które mają być przekazywane przez państwa członkowskie i opracowywane przez EEA. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁶⁸.
- (37) Państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące kar mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i przedsięwziąć wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Kary powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające oraz uwzględniać specyfikę małych i średnich przedsiębiorstw.
- (38) Zgodnie z Porozumieniem międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa⁶⁹ Komisja powinna przeprowadzić ocenę niniejszej dyrektywy przed upływem pewnego okresu wyznaczonego od daty będącej terminem jej transpozycji. Ocena ta powinna opierać się na zdobytym doświadczeniu i danych zebranych w czasie

⁶⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁶⁹ Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa (Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1).

wdrażania niniejszej dyrektywy, na wszelkich dostępnych zaleceniach WHO oraz na odpowiednich danych naukowych, analitycznych i epidemiologicznych. W ocenie szczególną uwagę należy zwrócić na ewentualną konieczność dostosowania wykazu produktów, które mają zostać objęte rozszerzoną odpowiedzialnością producenta, do ewolucji asortymentu produktów wprowadzanych do obrotu, poszerzenia wiedzy na temat obecności mikrozanieczyszczeń w ściekach i ich wpływu na zdrowie publiczne i środowisko oraz danych uzyskanych w wyniku nowych obowiązków w zakresie monitorowania mikrozanieczyszczeń w punktach wlotu do oczyszczalni ścieków komunalnych i wylotu z takich oczyszczalni.

- (39) W dyrektywie 91/271/EWG przewidziano szczególne terminy dla Majototy ze względu na uznanie jej w 2014 r. za region najbardziej oddalony w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. W związku z tym w odniesieniu do Majototy należy odroczyć stosowanie obowiązków w zakresie tworzenia systemów zbierania i stosowania oczyszczania wtórnego ścieków komunalnych pochodzących z aglomeracji o RLM wynoszącej co najmniej 2 000.
- (40) W celu zapewnienia ciągłości ochrony środowiska ważne jest, aby państwa członkowskie utrzymały co najmniej obecny poziom oczyszczania trzeciego stopnia do czasu rozpoczęcia stosowania nowych wymogów dotyczących redukcji fosforu i azotu. W związku z tym należy nadal stosować art. 5 dyrektywy Rady 91/271/WE do czasu rozpoczęcia stosowania tych nowych wymogów.
- (41) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie ochrona środowiska i zdrowia publicznego, postęp na drodze do osiągnięcia neutralności klimatycznej zbierania i oczyszczania ścieków komunalnych, poprawa dostępu do systemu sanitacyjnego i zapewnienie regularnego nadzoru nad parametrami istotnymi dla zdrowia publicznego, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na ich rozmiary i skutki, możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (42) Obowiązek transpozycji niniejszej dyrektywy do prawa krajowego powinien być ograniczony do tych przepisów, które stanowią merytoryczną zmianę w porównaniu z wcześniejszą dyrektywą. Obowiązek transpozycji przepisów, które nie uległy zmianie, wynika z wcześniejszej dyrektywy.
- (43) Niniejsza dyrektywa nie powinna wpływać na zobowiązania państw członkowskich odnoszące się do terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku [VII] część B,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

⊗ Przedmiot ⊗

Niniejsza dyrektywa ~~dotyczy~~ ⊗ ustanawia przepisy dotyczące ⊗ zbierania, oczyszczania i odprowadzania ścieków komunalnych ~~oraz oczyszczania i odprowadzania ścieków z niektórych sektorów przemysłu. Celem w celu niniejszej dyrektywy jest ochrona~~ środowiska przed niekorzystnymi skutkami odprowadzania wspomnianych wyżej ścieków ⇒ i zdrowia ludzkiego przy jednoczesnej stopniowej eliminacji emisji gazów cieplarnianych i poprawie bilansu energetycznego działań związanych ze zbieraniem i oczyszczaniem ścieków komunalnych. Ustanawia się w niej również przepisy dotyczące dostępu do systemu sanitacyjnego, przejrzystości sektora ścieków komunalnych oraz regularnego nadzoru istotnych dla zdrowia publicznego parametrów w ściekach komunalnych ⇐.

Artykuł 2

⊗ Definicje ⊗

Do celów niniejszej dyrektywy ⊗ stosuje się następujące definicje ⊗:

- 1) „ścieki komunalne” oznaczają ścieki bytowe ⇒, mieszaninę ścieków bytowych i ścieków innych niż bytowe ⇐ lub mieszaninę ścieków bytowych ~~ze ściekami przemysłowymi i/lub wodami opadowymi~~ ⊗ i odpływów komunalnych ⊗;
- 2) „ścieki bytowe” oznaczają ścieki z osiedli mieszkaniowych i terenów usługowych, powstające najczęściej w wyniku ludzkiego metabolizmu oraz funkcjonowania gospodarstw domowych;
- 3) „ścieki ~~przemysłowe~~ ⇒ inne niż bytowe ⇐” oznaczają wszelkie ścieki odprowadzane ⇒ do systemów zbierania ⇐ z obszarów ~~na których prowadzi się działalność handlową lub przemysłową, nie będące ściekami bytowymi lub wodami opadowymi~~; ⊗ używanych do jednego z następujących celów: ⊗

⊗ a) prowadzenia działalności handlowej; ⊗

b) działalności prowadzonej przez instytucję;

⊗ c) działalności przemysłowej; ⊗

4) „aglomeracja” oznacza obszar, gdzie ~~zaleudnienie i/lub działalność gospodarcza są~~
⇒ ładunek zanieczyszczeń ze ścieków komunalnych jest ⇐ wystarczająco
skoncentrowany ⇐ (co najmniej 10 RLM na hektar) ⇐, aby ścieki komunalne były
zbierane i przekazywane do oczyszczalni ścieków komunalnych lub do końcowego
punktu zrzutu;

↓ nowy

5) „odpływy komunalne” oznaczają wody opadowe z aglomeracji zbierane przez
kanalizację ogólnospływową lub oddzielną;

6) „przelew wód burzowych” oznacza zrzut nieoczyszczonych ścieków
komunalnych z kanalizacji ogólnospływowej do wód, do których odprowadzane są
ścieki, spowodowany opadami deszczu;

↓ 91/271/EWG

~~7) 5)~~ „system zbierania” oznacza system przewodów i kanałów, przez który
gromadzone i odprowadzane są ścieki komunalne;

↓ nowy

8) „kanalizacja ogólnospływowa” oznacza kanał, który zbiera i odprowadza ścieki
komunalne;

9) „kanalizacja oddzielna” oznacza kanał, który selektywnie zbiera i odprowadza
jedno z następujących:

a) ścieki bytowe;

b) ścieki inne niż bytowe;

c) mieszaninę ścieków bytowych i innych niż bytowe;

d) wody opadowe z aglomeracji;

↓ 91/271/EWG (dostosowany)

⇒ nowy

~~6) 10) „1 RLM (równoważna liczba mieszkańców)”~~ ☒ „równoważna liczba
mieszkańców” lub „RLM” ☒ oznacza ⇐ jednostkę wyrażającą średni potencjalny
ładunek zanieczyszczeń wody powodowany przez jedną osobę na dzień, gdzie 1
RLM to ⇐ ładunek organiczny ulegający biodegradacji, wyrażony pięciodobowym
biochemicznym zapotrzebowaniem tlenu (BZT5), w ilości 60 g tlenu na dzień;

~~7) „oczyszczanie pierwotne” oznacza oczyszczanie ścieków komunalnych za
pomocą procesu fizycznego i/lub chemicznego, obejmującego osadzanie zawiesiny
lub inny proces powodujący, że BZT5 dopływających ścieków jest przed
odprowadzeniem zmniejszany o co najmniej 20 %, a zawiesina jest zmniejszana o co
najmniej 50 %;~~

~~8)~~ 11) „oczyszczanie wtórne” oznacza oczyszczanie ścieków komunalnych głównie w procesie biologicznego oczyszczania z wtórnym osadzaniem lub w innym procesie, ~~spełniającym wymagania podane w tabeli 1 załącznika I;~~

~~9) „właściwe oczyszczanie” oznacza oczyszczanie ścieków komunalnych za pomocą jakiegokolwiek procesu i/lub systemu usuwania pozwalającego wodom, do których odprowadzane są ścieki, osiągać odpowiednie wskaźniki jakości oraz spełniać inne wymagania określone w przepisach niniejszej dyrektywy i w przepisach innych odpowiednich dyrektyw Wspólnoty;~~

↓ nowy

12) „oczyszczanie trzeciego stopnia” oznacza oczyszczanie ścieków komunalnych w procesie, w którym ze ścieków komunalnych usuwane są azot i fosfor;

13) „oczyszczanie czwartego stopnia” oznacza oczyszczanie ścieków komunalnych w procesie, w którym ze ścieków komunalnych usuwane jest szerokie spektrum mikrozanieczyszczeń;

↓ 91/271/EWG

⇒ nowy

~~10)~~ 14) „osad” oznacza ~~⇒ wszelkie stałe, półstałe lub płynne odpady powstałe w wyniku oczyszczania ścieków komunalnych ⇐~~ ~~pozostający osad komunalny, oczyszczony lub nie, pochodzący z oczyszczalni ścieków komunalnych;~~

~~11)~~ 15) „eutrofizacja” oznacza wzbogacanie wody składnikami odżywczymi, szczególnie związkami azotu ~~i~~ lub fosforu, powodującymi przyspieszony wzrost glonów i wyższych form życia roślinnego, co jest przyczyną niepożądanych zakłóceń równowagi wśród organizmów żyjących w wodzie oraz jakości danych wód;

~~12) „estuarium” oznacza strefę przejściową między wodami słodkimi i przybrzeżnymi u ujścia rzeki. Do celów niniejszej dyrektywy jako części programu wykonania zgodnie z przepisami art. 17 ust. 1 i 2, Państwa Członkowskie ustanawiają zewnętrzne granice (morskie) estuariów;~~

~~13) „wody przybrzeżne” oznaczają wody sięgające poza linię niskiego stanu wody lub morską granicę estuarium;~~

↓ nowy

16) „mikrozanieczyszczenie” oznacza substancję, w tym jej produkty rozpadu, która jest zwykle obecna w środowisku i ściekach komunalnych w stężeniach poniżej miligramów na litr i którą można uznać za niebezpieczną dla zdrowia ludzkiego lub dla środowiska na podstawie któregośkolwiek z kryteriów określonych w częściach 3 i 4 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008⁷⁰;

⁷⁰

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

17) „współczynnik rozcieńczenia” oznacza stosunek objętości rocznego przepływu wód, do których odprowadzane są ścieki, w punkcie zrzutu do rocznej objętości ścieków komunalnych odprowadzanych z oczyszczalni;

18) „producent” oznacza każdego wytwórcę, importera lub dystrybutora, który w ramach działalności gospodarczej wprowadza produkty do obrotu w państwie członkowskim, w tym za pomocą umów zawieranych na odległość zdefiniowanych w art. 2 pkt 7 dyrektywy 2011/83/UE;

19) „organizacja odpowiedzialności producenta” oznacza organizację ustanowioną wspólnie przez producentów w celu wypełnienia obowiązków ciążących na nich na mocy art. 9;

20) „system sanitacyjny” oznacza urządzenia i usługi służące bezpiecznemu unieszkodliwianiu ludzkiego moczu i kału oraz krwi menstruacyjnej;

21) „oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe” oznacza zdolność mikroorganizmów do przeżycia lub rozwijania się przy takiej koncentracji środka przeciwdrobnoustrojowego, która zazwyczaj wystarcza do powstrzymania lub zabicia mikroorganizmów tego samego gatunku;

22) „zainteresowana społeczność” oznacza społeczność, która jest lub może być dotknięta skutkami procedur decyzyjnych dotyczących wykonania obowiązków ustanowionych w niniejszej dyrektywie lub która jest tymi procedurami zainteresowana, w tym organizacje pozarządowe propagujące ochronę zdrowia ludzkiego lub środowiska;

23) „biomedia z tworzyw sztucznych” oznaczają nośnik z tworzyw sztucznych wykorzystywany do rozwoju bakterii potrzebnych do oczyszczania ścieków komunalnych;

24) „wprowadzenie do obrotu” oznacza pierwsze udostępnienie produktu na rynku państwa członkowskiego.

↓ 91/271/EWG (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł 3

☒ Systemy zbierania ☒

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie aglomeracje ☒ o RLM wynoszącej co najmniej 2 000 spełniały następujące wymogi: ☒

☒ a) były wyposażone ☒ ~~wyposażone były~~ w systemy zbierania ~~ścieków komunalnych~~;

⇒ b) wszystkie źródła ścieków bytowych w tych aglomeracjach były podłączone do systemu zbierania. ⇐

– ~~najpóźniej do dnia 31 grudnia 2000 r. w odniesieniu do aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców (RLM) ponad 15 000,~~

- ~~najpóźniej do dnia 31 grudnia 2005 r. w odniesieniu do aglomeracji o RLM między 2 000 a 15 000.~~

~~W przypadku odprowadzania ścieków komunalnych do wód, do których odprowadzane są ścieki, które na mocy art. 5 uznane zostały za „obszary wrażliwe”, Państwa Członkowskie zapewniają, aby systemy zbierania zostały uruchomione, najpóźniej do dnia 31 grudnia 1998 r., dla aglomeracji o RLM większej niż 10 000.~~

↓ 2013/64/UE art. 1 pkt 1
(dostosowany)

~~1a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 akapity pierwszy i drugi Francja zapewnia w odniesieniu do Majotty jako regionu najbardziej oddalonego w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „Majottą”), aby wszystkie aglomeracje były wyposażone w systemy zbierania ścieków komunalnych:~~

~~– najpóźniej do dnia 31 grudnia 2020 r. w odniesieniu do aglomeracji o RLM ponad 10 000, co obejmie co najmniej 70 % ładunku generowanego na Majoteie;~~

~~– najpóźniej do dnia 31 grudnia 2027 r. w odniesieniu do aglomeracji o RLM ponad 2 000.~~

↓ nowy

2. Do dnia 31 grudnia 2030 r. państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie aglomeracje o RLM od 1 000 do 2 000 spełniały następujące wymogi:

a) były wyposażone w systemy zbierania;

b) wszystkie źródła ścieków bytowych w tych aglomeracjach były podłączone do systemu zbierania.

↓ (WE) nr 1137/2008 art. 1 i
załącznik pkt 4.2 (dostosowany)

3. Systemy zbierania ~~opisane w ust. 1, spełniają~~ ☒ muszą spełniać ☒ wymagania ~~sekcji części A załącznika I. Komisja może zmieniać te wymagania. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.~~

↓ 91/271/EWG (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł 4

☒ Systemy pojedyncze ☒

☒ 1. Na zasadzie odstępstwa od art. 3, ☒ ~~w w~~ przypadku gdy ustanowienie systemu zbierania ☒ wyjątkowo ☒ nie jest uzasadnione, jako że nie przyniosłoby korzyści dla środowiska lub powodowałoby nadmierne koszty, ☒ państwa członkowskie zapewniają, aby zostały zastosowane ☒ ~~na należy zastosować~~ pojedyncze systemy ☒ oczyszczania ścieków

komunalnych („systemy pojedyncze”) ☒ ~~lub inne właściwe systemy zapewniające ten sam poziom ochrony środowiska.~~

↓ nowy

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby systemy pojedyncze były projektowane, obsługiwane i utrzymywane w sposób zapewniający co najmniej taki sam poziom oczyszczania jak oczyszczanie wtórne i oczyszczanie trzeciego stopnia, o których mowa w art. 6 i 7.

Państwa członkowskie zapewniają, aby aglomeracje, w których wykorzystywane są systemy pojedyncze, były rejestrowane w rejestrze publicznym oraz aby właściwy organ przeprowadzał regularne kontrole tych systemów.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27, w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez ustanowienie minimalnych wymogów dotyczących projektowania, obsługi i utrzymania systemów pojedynczych oraz poprzez określenie wymogów dotyczących regularnych kontroli, o których mowa w ust. 2 akapit drugi.

4. Państwa członkowskie, które wykorzystują systemy pojedyncze do oczyszczania ponad 2 % ładunku ścieków komunalnych z aglomeracji o RLM wynoszącej co najmniej 2 000, przedstawiają Komisji szczegółowe uzasadnienie stosowania systemów pojedynczych w każdej z tych aglomeracji. W tym uzasadnieniu:

a) wykazuje się, że spełnione są warunki zastosowania systemów pojedynczych określone w ust. 1;

b) opisuje się środki przedsięwzięte zgodnie z ust. 2;

c) wykazuje się zgodność z minimalnymi wymogami, o których mowa w ust. 3, w przypadku gdy Komisja wykonała uprawnienia przekazane jej na mocy tego ustępu.

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających format przekazywania informacji, o których mowa w ust. 4. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.

Artykuł 5

Plany zintegrowanego gospodarowania ściekami komunalnymi

1. Do dnia 31 grudnia 2030 r. państwa członkowskie zapewniają ustanowienie planu zintegrowanego gospodarowania ściekami komunalnymi dla aglomeracji o RLM wynoszącej co najmniej 100 000.

2. Do dnia 31 grudnia 2025 r. państwa członkowskie sporządzają wykaz aglomeracji o RLM od 10 000 do 100 000, w których, biorąc pod uwagę dane historyczne i projekcje klimatu bazujące na aktualnym stanie wiedzy naukowej i technicznej, zastosowanie ma co najmniej jeden z następujących warunków:

a) przelewy wód burzowych lub odpływy komunalne stwarzają zagrożenie dla środowiska lub zdrowia ludzkiego;

b) przelewy wód burzowych stanowią ponad 1 % rocznego ładunku zbieranych ścieków komunalnych, obliczonego dla suchych warunków pogodowych;

c) przelewy wód burzowych lub odpływy komunalne uniemożliwiają spełnienie któregośkolwiek z poniższych wymogów:

(i) wymogów ustanowionych na mocy art. 5 dyrektywy (UE) 2020/2184;

(ii) wymogów określonych w art. 5 ust. 3 dyrektywy 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁷¹;

(iii) wymogów określonych w art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE⁷²;

(iv) celów środowiskowych określonych w art. 4 dyrektywy 2000/60/WE.

Po sporządzeniu wykazu, o którym mowa w akapicie pierwszym, państwa członkowskie dokonują jego przeglądu co pięć lat i w razie potrzeby aktualizują go.

3. Do dnia 31 grudnia 2035 r. państwa członkowskie zapewniają ustanowienie planu zintegrowanego gospodarowania ściekami komunalnymi dla aglomeracji, o których mowa w ust. 2.

4. Plany zintegrowanego gospodarowania ściekami komunalnymi udostępnia się Komisji na jej wniosek.

5. Plany zintegrowanego gospodarowania ściekami komunalnymi zawierają co najmniej elementy określone w załączniku V.

6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych w celu:

a) zapewnienia metod identyfikacji środków, o których mowa w załączniku V pkt 3;

b) zapewnienia metod określania alternatywnych wskaźników służących sprawdzeniu, czy osiągnięto orientacyjny cel ograniczenia zanieczyszczenia, o którym mowa w załączniku V pkt 2 lit. a);

c) określenia formatu, który ma być stosowany w przypadku udostępniania Komisji planów zintegrowanego gospodarowania ściekami komunalnymi na jej wniosek zgodnie z ust. 4.

⁷¹ Dyrektywa 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. dotycząca zarządzania jakością wody w kąpieliskach i uchylająca dyrektywę 76/160/EWG (Dz.U. L 64 z 4.3.2006, s. 37).

⁷² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/105/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie środowiskowych norm jakości w dziedzinie polityki wodnej, zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy Rady 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG i 86/280/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 84).

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2. 7. Państwa członkowskie zapewniają, aby plany zintegrowanego gospodarowania ściekami komunalnymi były poddawane przeglądowi co 5 lat po ich ustanowieniu i w razie potrzeby aktualizowane.

↓ 91/271/EWG (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł 64

⊗ Oczyszczanie wtórne ⊗

1. ⊗ W przypadku aglomeracji o RLM wynoszącej co najmniej 2 000 ⊗ państwa członkowskie zapewniają, aby ścieki komunalne ⇒ wprowadzane do systemów zbierania ⇐ ~~przed odprowadzeniem~~ były poddane wtórnemu oczyszczaniu ⇒ zgodnie z ust. 3 ⇐ lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu ~~w następujących okresach:~~ ⊗ przed odprowadzeniem. ⊗

- ~~najpóźniej do dnia 31 grudnia 2000 r. w odniesieniu do zrzutów z aglomeracji o RLM ponad 15 000;~~
- ~~najpóźniej do dnia 31 grudnia 2005 r. w odniesieniu do zrzutów z aglomeracji o RLM 10 000–15 000;~~
- ~~najpóźniej do dnia 31 grudnia 2005 r. w odniesieniu do zrzutów do wód słodkich i estuariów, z aglomeracji o RLM 2 000–10 000.~~

↓ nowy

W przypadku aglomeracji o RLM od 2 000 do 10 000, które odprowadzają ścieki do obszarów przybrzeżnych, obowiązek określony w akapicie pierwszym nie ma zastosowania do dnia 31 grudnia 2027 r.

↓ 2013/64/UE art. 1 pkt 2
(dostosowany)

~~1a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 Francja zapewnia w odniesieniu do Majotty, aby ścieki komunalne odprowadzane do systemów zbierania były przed odprowadzeniem poddane wtórnemu oczyszczaniu lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu:~~

- ~~najpóźniej do dnia 31 grudnia 2020 r. w odniesieniu do aglomeracji o RLM ponad 15 000, co łącznie z aglomeracjami, o których mowa w art. 5 ust. 2a, obejmie co najmniej 70 % ładunku generowanego na Majoteie;~~
- ~~najpóźniej do dnia 31 grudnia 2027 r. w odniesieniu do aglomeracji o RLM ponad 2 000.~~

↓ nowy

2. W przypadku aglomeracji o RLM od 1 000 do 2 000 państwa członkowskie do dnia 31 grudnia 2030 r. zapewniają, aby ścieki komunalne wprowadzane do systemów zbierania były

przed odprowadzeniem poddawane wtórnemu oczyszczaniu zgodnie z ust. 3 lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu.

3. Próbkę pobraną zgodnie z art. 21 i częścią D załącznika I do niniejszej dyrektywy muszą być zgodne z wartościami parametrów określonymi w załączniku I część B tabela 1. Maksymalna dopuszczalna liczba próbek, które nie odpowiadają wartościom parametrów określonym w załączniku I część B tabela 1, jest określona w załączniku I część D tabela 4.

↓ 91/271/EWG

~~2. Zrzuty ścieków komunalnych do wód położonych w strefach wysokogórskich (powyżej 1 500 m n.p.m.), gdzie trudno jest zastosować skuteczne oczyszczanie biologiczne ze względu na niskie temperatury, ścieki mogą być poddane mniej rygorystycznemu oczyszczaniu niż określone w ust. 1, pod warunkiem że szczegółowe badania wskazują, że takie zrzuty nie wpływają niekorzystnie na środowisko.~~

↓ (WE) nr 1137/2008 art. 1 i załącznik pkt 4.2

~~3. Zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych opisane w ust. 1 i 2 spełniają odpowiednie wymagania sekcji B załącznika I. Komisja może zmieniać te wymagania. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.~~

↓ 91/271/EWG (dostosowany)

4. Ładunek wyrażony równoważną liczbą mieszkańców ☒ określa się ☒ jest określany na podstawie największego średnietygodniowego ładunku ~~do~~ odprowadzanego do oczyszczalni ☒ ścieków komunalnych ☒ w ciągu roku, z pominięciem sytuacji nadzwyczajnych ~~, na przykład~~ spowodowanych dużymi opadami.

Artykuł ~~7~~⁵

☒ Oczyszczanie trzeciego stopnia ☒

↓ nowy

1. Do dnia 31 grudnia 2030 r. państwa członkowskie zapewniają, aby zrzuty z 50 % oczyszczalni ścieków komunalnych oczyszczających ładunek co najmniej 100 000 RLM i niestosujących oczyszczania trzeciego stopnia w dniu [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą w dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy] r. były poddawane oczyszczaniu trzeciego stopnia zgodnie z ust. 4.

Do dnia 31 grudnia 2035 r. państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie oczyszczalnie ścieków komunalnych oczyszczające ładunek co najmniej 100 000 RLM stosowały oczyszczanie trzeciego stopnia zgodnie z ust. 4.

↓ 91/271/EWG (dostosowany)

~~1. Do celów ust. 2 Państwa Członkowskie do dnia 31 grudnia 1993 r. określają obszary wrażliwe, zgodnie z kryteriami ustanowionymi w załączniku II.~~

↓ nowy

2. Do dnia 31 grudnia 2025 r. państwa członkowskie sporządzają wykaz obszarów na ich terytoriach, które są wrażliwe na eutrofizację, i aktualizują ten wykaz co pięć lat, począwszy od dnia 31 grudnia 2030 r.

Wykaz, o którym mowa w akapicie pierwszym, obejmuje obszary określone w załączniku II.

Wymóg określony w akapicie pierwszym nie ma zastosowania, jeżeli dane państwo członkowskie stosuje na całym swoim terytorium oczyszczanie trzeciego stopnia zgodnie z ust. 4.

↓ 91/271/EWG (dostosowany)

⇒ nowy

~~32. ⇒ Do dnia 31 grudnia 2035 r. ⇐ państwa członkowskie zapewniają, ⇒ aby w przypadku 50 % aglomeracji o RLM od 10 000 do 100 000, które odprowadzają ścieki do obszarów ujętych w wykazie, o którym mowa w ust. 2, i nie stosują oczyszczania trzeciego stopnia w dniu [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą w dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy] r., ⇐ że ścieki komunalne odprowadzane do systemów zbierania ⇐ ⇒ poddawane były oczyszczaniu trzeciego stopnia zgodnie z ust. 4 ⇐ przed odprowadzeniem do ☒ tych ☒ obszarów wrażliwych, poddawane są bardziej rygorystycznemu oczyszczaniu niż określone w art. 4 najpóźniej do dnia 31 grudnia 1998 r., w odniesieniu do wszystkich zrzutów z aglomeracji o RLM wynoszącej ponad 10 000.~~

↓ nowy

Do dnia 31 grudnia 2040 r. państwa członkowskie zapewniają, aby ścieki komunalne odprowadzane do systemów zbierania były poddawane oczyszczaniu trzeciego stopnia zgodnie z ust. 4 przed zrzutem do obszarów ujętych w wykazie, o którym mowa w ust. 2, w odniesieniu do wszystkich aglomeracji o RLM od 10 000 do 100 000.

↓ 2013/64/UE art. 1 pkt 3
(dostosowany)

~~2a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 Francja zapewnia w odniesieniu do Majotty, aby ścieki komunalne odprowadzane do systemów zbierania, przed odprowadzeniem do obszarów wrażliwych, poddawane były bardziej rygorystycznemu oczyszczaniu niż oczyszczanie określone w art. 4 najpóźniej do dnia 31 grudnia 2020 r. w odniesieniu do aglomeracji o RLM ponad 10 000, co łącznie z aglomeracjami, o których mowa w art. 4 ust. 1a, obejmie co najmniej 70 % ładunku generowanego na Majoteie.~~

↓ (WE) nr 1137/2008 art. 1 i
załącznik pkt 4.2

~~3. Odprowadzenia z oczyszczalni ścieków komunalnych określone w ust. 2 spełniają odpowiednie wymagania sekcji B załącznika I. Komisja może zmieniać te wymagania. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.~~

↓ nowy

4. Próbkę pobraną zgodnie z art. 21 i częścią D załącznika I do niniejszej dyrektywy muszą być zgodne z wartościami parametrów określonymi w załączniku I część B tabela 2. Maksymalna dopuszczalna liczba próbek, które nie odpowiadają wartościom parametrów określonym w załączniku I część B tabela 2, jest określona w załączniku I część D tabela 4.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27, w celu zmiany części B i D załącznika I, aby dostosować wymogi i metody, o których mowa w akapicie drugim, do postępu technologicznego i naukowego.

↓ 91/271/EWG
⇒ nowy

~~54. Alternatywnie wymagania wobec poszczególnych oczyszczalni określone w ust. 2 i 3 mogą nie mieć zastosowania do obszarów wrażliwych~~ ⇒ Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 i 4 państwa członkowskie mogą postanowić, że dana pojedyncza oczyszczalnia ścieków komunalnych znajdująca się na obszarze ujętym w wykazie, o którym mowa w ust. 2, nie podlega wymogom określonym w ust. 3 i 4 ⇐ w przypadkach gdy można wykazać, że minimalne zmniejszenie całkowitego ładunku ścieków ~~do~~ odprowadzanych do wszystkich oczyszczalni ścieków komunalnych na tym obszarze wynosi ~~co najmniej 75 % w odniesieniu do fosforu ogólnego i co najmniej 75 % w odniesieniu do azotu ogólnego.~~

↓ nowy

a) 82,5 % dla fosforu ogólnego i 80 % dla azotu ogólnego do dnia 31 grudnia 2035 r.;

b) 90 % dla fosforu ogólnego i 85 % dla azotu ogólnego do dnia 31 grudnia 2040 r.

↓ 91/271/EWG (dostosowany)
⇒ nowy

~~65. Zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych położonych w odpowiednich~~ ⇒ oczyszczających ładunek odpowiadający co najmniej 10 000 RLM do ⇐ ~~zlewniach~~ ☒ na obszarze ☒ ~~obszarów wrażliwych~~ ☒ na eutrofizację ☒ ⇒ i ujętym w wykazie, o którym mowa w ust. 2 ⇐, ~~które przyczyniają się do zanieczyszczenia tych obszarów,~~ ☒ również ☒ podlegają przepisom ust. ~~3, 4 i 52-4.~~

~~W przypadkach gdy powyższe zlewnie położone są częściowo lub całkowicie w innym Państwie Członkowskim, stosuje się przepisy art. 9.~~

~~6. Państwa Członkowskie zapewniają, aby wskazanie obszarów wrażliwych poddawane było przeglądom w odstępach czasu wynoszących nie więcej niż cztery lata.~~

7. Państwa członkowskie zapewniają, aby ⇨zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych, które znajdują się na obszarze ujętym w wykazie, o którym mowa w ust. 2, po jednej z regularnych aktualizacji tego wykazu wymaganych na mocy tego ustępu spełniały wymogi określone w ust. 3 i 4 w ciągu siedmiu lat od ujęcia danego obszaru w tym wykazie⇧
~~obszary uznane za wrażliwe, po dokonaniu przeglądu na mocy ust. 6, spełniały podane wyżej wymagania przed upływem siedmiu lat.~~

~~8. Państwo Członkowskie nie musi wskazywać obszarów wrażliwych do celów niniejszej dyrektywy, jeśli na całym swoim obszarze wprowadziło oczyszczanie na podstawie przepisów zawartych w ust. 2-4.~~

↓ nowy

Artykuł 8

Oczyszczanie czwartego stopnia

1. Do dnia 31 grudnia 2030 r. państwa członkowskie zapewniają, aby 50 % zrzutów z oczyszczalni ścieków komunalnych oczyszczających ładunek odpowiadający co najmniej 100 000 RLM podlegało oczyszczaniu czwartego stopnia zgodnie z ust. 5.

Do dnia 31 grudnia 2035 r. państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie oczyszczalnie ścieków komunalnych oczyszczające ładunek odpowiadający co najmniej 100 000 RLM stosowały oczyszczanie czwartego stopnia zgodnie z ust. 5.

2. Państwa członkowskie muszą na dzień 31 grudnia 2030 r. sporządzić wykaz obszarów na ich terytoriach krajowych, na których stężenie lub nagromadzenie mikrozanieczyszczeń stanowi zagrożenie dla zdrowia ludzkiego lub dla środowiska. Państwa członkowskie dokonują następnie przeglądu tego wykazu co pięć lat i w razie potrzeby aktualizują go.

Wykaz, o którym mowa w akapicie pierwszym, obejmuje następujące obszary, chyba że na podstawie oceny ryzyka można wykazać brak zagrożenia dla zdrowia ludzkiego lub dla środowiska na tych obszarach:

a) jednolite części wód wykorzystywane do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, zdefiniowanej w art. 2 pkt 1 dyrektywy (UE) 2020/2184;

b) wodę w kąpieliskach objętą zakresem dyrektywy 2006/7/WE;

c) jeziora zgodnie z definicją w art. 2 pkt 5 dyrektywy 2000/60/WE;

d) rzeki zgodnie z definicją w art. 2 pkt 4 dyrektywy 2000/60/WE lub inne ciekł wodne, w których współczynnik rozcieńczenia jest niższy niż 10;

e) obszary, na których prowadzona jest działalność w zakresie akwakultury zdefiniowanej w art. 4 pkt 25 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013⁷³;

f) obszary, na których konieczne jest dodatkowe oczyszczanie w celu spełnienia wymogów określonych w dyrektywach 2000/60/WE i 2008/105/WE.

Ocenę ryzyka, o której mowa w akapicie drugim, przekazuje się Komisji na jej wniosek.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych określających format oceny ryzyka, o której mowa w ust. 2 akapit drugi, oraz metodę, którą należy stosować do sporządzenia tej oceny ryzyka. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.

4. Do dnia 31 grudnia 2035 r. państwa członkowskie zapewniają, aby dla 50 % aglomeracji o RLM od 10 000 do 100 000 ścieki komunalne odprowadzane do systemów zbierania były poddawane oczyszczaniu czwartego stopnia zgodnie z ust. 5 przed zrzutem do obszarów ujętych w wykazie, o którym mowa w ust. 2.

Do dnia 31 grudnia 2040 r. państwa członkowskie zapewniają, aby ścieki komunalne odprowadzane do systemów zbierania były poddawane oczyszczaniu czwartego stopnia zgodnie z ust. 5 przed zrzutem do obszarów ujętych w wykazie, o którym mowa w ust. 2, w odniesieniu do wszystkich aglomeracji o RLM od 10 000 do 100 000.

5. Próbkę pobrane zgodnie z art. 21 i częścią D załącznika I do niniejszej dyrektywy muszą być zgodne z wartościami parametrów określonymi w załączniku I część B tabela 3. Maksymalna dopuszczalna liczba próbek, które nie odpowiadają wartościom parametrów określonym w załączniku I część B tabela 3, jest określona w załączniku I część D tabela 4.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27, w celu zmiany części B i D załącznika I, aby dostosować wymogi i metody, o których mowa w akapicie drugim, do postępu technologicznego i naukowego.

6. Do dnia 31 grudnia 2030 r. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu ustanowienia metod monitorowania i pobierania próbek, które to metody mają być stosowane przez państwa członkowskie do ustalania obecności i ilości w ściekach komunalnych substancji wskaźnikowych określonych w załączniku I część B tabela 3. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.

↓ 91/271/EWG

~~Artykuł 6~~

~~1. Do dnia 31 grudnia 1993 r., do celów ust. 2, Państwa Członkowskie mogą określić obszary mniej wrażliwe, zgodnie z kryteriami ustanowionymi w załączniku II.~~

⁷³

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

~~2. Zrzuty ścieków komunalnych do wód przybrzeżnych, pochodzące z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców 10 000-150 000 oraz zrzuty do estuariów położonych na obszarach opisanych w ust. 1, pochodzące z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców 2 000-10 000, mogą być poddawane mniej rygorystycznemu oczyszczaniu niż określone w art. 4, pod warunkiem że:~~

~~zrzuty takie poddawane są co najmniej oczyszczaniu pierwotnemu, określönemu przepisami art. 2 ust. 7 zgodnie z procedurą kontrolną ustanowioną w załączniku I. D,~~

~~wyczerpujące badania wskazują, że odprowadzenia takie nie mają niekorzystnego wpływu na środowisko.~~

~~Państwa Członkowskie dostarczają Komisji wszelkie istotne informacje dotyczące wspomnianych wyżej badań.~~

~~3. Jeśli Komisja uzna, że warunki wymienione w ust. 2 nie są spełnione, przedstawia Radzie właściwą propozycję.~~

~~4. Państwa Członkowskie zapewniają, aby wskazanie obszarów mniej wrażliwych podlegało przeglądowi w odstępach czasu nie dłuższych niż cztery lata.~~

~~5. Państwa Członkowskie zapewniają, aby obszary nie uznawane już za mniej wrażliwe, we właściwy sposób spełniały wymagania art. 4 i 5 przed upływem siedmiu lat.~~

~~Artykuł 7~~

~~Państwa Członkowskie zapewniają, aby do dnia 31 grudnia 2005 r. ścieki komunalne odprowadzane do systemów zbierania przed odprowadzeniem poddawane były właściwemu oczyszczaniu, określönemu w art. 2 ust. 9, w odniesieniu do następujących przypadków:~~

~~zrzuty do wód słodkich i estuariów z aglomeracji o RLM poniżej 2 000,~~

~~zrzuty do wód przybrzeżnych z aglomeracji o RLM poniżej 10 000.~~

↓ 2013/64/UE art. 1 pkt 4

~~Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego w odniesieniu do Majotty terminem w nim określönym jest dzień 31 grudnia 2027 r.~~

↓ 91/271/EWG

~~Artykuł 8~~

~~1. W wyjątkowych przypadkach, ze względu na trudności techniczne i w odniesieniu do określöných geograficznie grup mieszkańców, Państwa Członkowskie mogą zwracać się do Komisji ze specjalnymi wnioskami o przedłużenie czasu potrzebnego do zastosowania się do przepisów art. 4.~~

~~2. Wniosek taki musi być szczegółowo uzasadniony, określać napotkane trudności techniczne, a także zaproponować program działań z właściwym harmonogramem, jaki ma być przyjęty, aby osiągnąć cele niniejszej dyrektywy. Harmonogram ten włącza się do programu wykonania określonego w art. 17.~~

~~3. Zaakceptowane mogą być tylko przyczyny natury technicznej, a przedłużony okres określony w ust. 1 może być przekraczać dnia 31 grudnia 2005 r.~~

↓ (WE) nr 1137/2008 art. 1 i
załącznik pkt 4.2

~~4. Komisja rozpatruje ten wniosek i podejmuje właściwe środki zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 18 ust. 2.~~

↓ 91/271/EWG

~~5. W wyjątkowych okolicznościach, gdy można wykazać, że intensywniejsze oczyszczanie nie przyniesie żadnych korzyści dla środowiska, zrzuty ścieków komunalnych pochodzących z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców ponad 150 000 do obszarów mniej wrażliwych, mogą podlegać oczyszczaniu przewidzianemu w art. 6 dla odprowadzeń z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców 10 000–150 000.~~

↓ (WE) nr 1137/2008 art. 1 i
załącznik pkt 4.2

~~W takich okolicznościach państwa członkowskie przedstawiają wcześniej Komisji odpowiednią dokumentację. Komisja bada sprawę i podejmuje właściwe środki zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 18 ust. 2.~~

↓ nowy

Artykuł 9

Rozszerzona odpowiedzialność producenta

1. Państwa członkowskie stosują środki w celu zapewnienia, aby producenci wprowadzający do obrotu którekolwiek produkty wymienione w załączniku III ponosili rozszerzoną odpowiedzialność producenta.

Środki te zapewniają, aby producenci ci pokrywali:

- a) pełne koszty spełnienia wymogów określonych w art. 8, w tym koszty oczyszczania czwartego stopnia ścieków komunalnych w celu usunięcia mikrozanieczyszczeń pochodzących z produktów, które producenci ci wprowadzają do obrotu, i ich pozostałości oraz koszty monitorowania mikrozanieczyszczeń, o którym mowa w art. 21 ust. 1 lit. a); oraz
- b) koszty gromadzenia i weryfikacji danych dotyczących produktów wprowadzanych do obrotu; oraz

c) inne koszty obowiązkowo ponoszone w związku z ich rozszerzoną odpowiedzialnością producenta.

2. Państwa członkowskie zwalniają producentów z rozszerzonej odpowiedzialności producenta ponoszonej przez nich na mocy ust. 1, jeżeli producenci są w stanie wykazać spełnienie któregośkolwiek z następujących wymogów:

a) ilość produktu wprowadzanego przez nich do obrotu wynosi mniej niż 2 tony rocznie;

b) produkty wprowadzane przez nich do obrotu nie generują mikrozanieczyszczeń w ściekach pod koniec przydatności do użycia.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych w celu ustanowienia szczegółowych kryteriów jednolitego stosowania warunku określonego w ust. 2 lit. b) w odniesieniu do określonych kategorii produktów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby producenci, o których mowa w ust. 1, ponosili swoją rozszerzoną odpowiedzialność producenta wspólnie, przystępując do organizacji odpowiedzialności producenta.

Państwa członkowskie zapewniają, aby:

a) producenci, o których mowa w ust. 1, byli zobowiązani do podawania raz do roku organizacjom odpowiedzialności producenta:

(i) rocznych ilości produktów wymienionych w załączniku III, które wprowadzają oni do obrotu w ramach swojej działalności zawodowej;

(ii) informacji na temat zagrożeń, jakie produkty, o których mowa w ppkt (i), stwarzają w ściekach pod koniec ich przydatności do użycia;

(iii) w stosownych przypadkach wykazu produktów objętych zwolnieniem zgodnie z ust. 2;

b) producenci, o których mowa w ust. 1, byli zobowiązani do wnoszenia wkładu finansowego na rzecz organizacji odpowiedzialności producenta w celu pokrycia kosztów wynikających z ich rozszerzonej odpowiedzialności producenta;

c) wkład każdego producenta, o którym mowa w lit. b), był ustalany na podstawie ilości w ściekach produktów wprowadzanych do obrotu i zagrożeń stwarzanych przez nie w ściekach;

d) organizacje odpowiedzialności producenta podlegały corocznym niezależnym audytom zarządzania finansami, obejmującym ich zdolność pokrycia kosztów, o których mowa w ust. 4, jakoś i adekwatność informacji gromadzonych na podstawie lit. a) oraz adekwatność wkładów pobieranych na podstawie lit. b).

5. Państwa członkowskie zapewniają:

a) jasne określenie ról i obowiązków wszystkich odpowiednich zaangażowanych podmiotów, w tym producentów, o których mowa w ust. 1, organizacji odpowiedzialności producenta, prywatnych lub publicznych operatorów oczyszczalni ścieków komunalnych i właściwych organów lokalnych;

b) ustanowienie celów w zakresie gospodarowania ściekami komunalnymi, aby spełnić wymogi i terminy określone w art. 8 ust. 1, 4 i 5 oraz wszelkie inne cele ilościowe lub jakościowe, które uznaje się za istotne dla wdrożenia rozszerzonej odpowiedzialności producenta;

c) istnienie systemu sprawozdawczości służącego do gromadzenia danych dotyczących produktów, o których mowa w ust. 1, wprowadzonych do obrotu w państwie członkowskim przez producentów oraz danych dotyczących oczyszczania czwartego stopnia ścieków, jak również innych danych istotnych do celów lit. b).

Artykuł 10

Minimalne wymogi dotyczące organizacji odpowiedzialności producenta

1. Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki w celu zapewnienia, aby każda organizacja odpowiedzialności producenta ustanowiona na podstawie art. 9 ust. 4:

a) miała jasno określony zasięg geograficzny spójny z wymogami określonymi w art. 8;

b) dysponowała niezbędnymi środkami finansowymi i organizacyjnymi, by wywiązywać się z obowiązków producentów w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta;

c) podawała do wiadomości publicznej informacje na temat:

(i) swojej struktury własnościowej i członkostwa;

(ii) wkładów finansowych wpłacanych przez producentów;

(iii) działań, które podejmuje co roku, w tym jasne informacje na temat sposobu wykorzystania jej środków finansowych.

2. Państwa członkowskie ustanawiają odpowiednie ramy monitorowania i egzekwowania w celu zapewnienia, aby organizacje odpowiedzialności producenta wypełniały swoje obowiązki, aby środki finansowe organizacji odpowiedzialności producenta były właściwie wykorzystywane oraz aby wszystkie podmioty ponoszące rozszerzoną odpowiedzialność producenta przekazywały wiarygodne dane właściwym organom oraz, na żądanie, organizacjom odpowiedzialności producenta.

3. W przypadku gdy na terytorium danego państwa członkowskiego istnieje wiele organizacji odpowiedzialności producenta, to zainteresowane państwo członkowskie wyznacza co najmniej jeden podmiot niezależny od prywatnych interesów do nadzoru nad wdrażaniem lub powierza ten nadzór organowi publicznemu.

4. Państwo członkowskie zapewnia, aby producenci, którzy wprowadzają produkty do obrotu na jego terytorium, ale mają siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego:

a) wyznaczyli osobę prawną lub fizyczną mającą siedzibę lub miejsce zamieszkania na jego terytorium jako upoważnionego przedstawiciela do celów wypełniania obowiązków wynikających z rozszerzonej odpowiedzialności producenta na terytorium tego państwa; lub

b) zastosowali środki równoważne z lit. a).

5. Państwa członkowskie zapewniają regularny dialog między odpowiednimi zainteresowanymi stronami zaangażowanymi we wdrażanie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, w tym producentami i dystrybutorami, organizacjami odpowiedzialności producenta, prywatnymi lub publicznymi operatorami oczyszczalni ścieków komunalnych, władzami lokalnymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego.

Artykuł 11

Neutralność energetyczna oczyszczalni ścieków komunalnych

1. Państwa członkowskie zapewniają przeprowadzanie co cztery lata audytów energetycznych oczyszczalni ścieków komunalnych i systemów zbierania. Audyty te przeprowadza się zgodnie z art. 8 dyrektywy 2012/27/UE i obejmują one określenie potencjału opłacalnego wykorzystania lub wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych, ze szczególnym uwzględnieniem określenia i wykorzystania potencjału produkcji biogazu przy jednoczesnym ograniczeniu emisji metanu. Pierwsze audyty przeprowadza się:

a) do dnia 31 grudnia 2025 r. w odniesieniu do oczyszczalni ścieków komunalnych oczyszczających ładunek odpowiadający co najmniej 100 000 RLM oraz podłączonych do nich systemów zbierania;

b) do dnia 31 grudnia 2030 r. w odniesieniu do oczyszczalni ścieków komunalnych oczyszczających ładunek odpowiadający od 10 000 do 100 000 RLM oraz podłączonych do nich systemów zbierania.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby całkowita roczna ilość energii ze źródeł odnawialnych zdefiniowanej w art. 2 pkt 1 dyrektywy (UE) 2018/2001, wytwarzana na poziomie krajowym przez oczyszczalnie ścieków komunalnych oczyszczające ładunek odpowiadający co najmniej 10 000 RLM, była równoważna co najmniej:

a) 50 % całkowitej rocznej ilości energii zużywanej przez takie obiekty – do dnia 31 grudnia 2030 r.;

b) 75 % całkowitej rocznej ilości energii zużywanej przez takie obiekty – do dnia 31 grudnia 2035 r.;

c) 100 % całkowitej rocznej ilości energii zużywanej przez takie obiekty – do dnia 31 grudnia 2040 r.

↓ 91/271/EWG (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł 129

⊠ Współpraca transgraniczna ⊠

1. W przypadku gdy wód na obszarze podlegającym jurysdykcji państwa członkowskiego dotkną niekorzystne skutki zrzutów ścieków komunalnych pochodzących z innego państwa członkowskiego ⇒ lub państwa trzeciego ⇐, wtedy państwo członkowskie, którego wody zostały w ten sposób zanieczyszczone, ~~może notyfikować~~ ⇒ notyfikuje ⇐ odpowiednie fakty ⊠ temu innemu ⊠ ~~drugiemu~~ państwu członkowskiemu ⇒ lub państwu trzeciemu ⇐ oraz Komisji.

↓ nowy

W razie przypadkowego zanieczyszczenia, które może istotnie wpłynąć na jednolite części wód położone w dalszym biegu, notyfikacji tej dokonuje się bezzwłocznie.

↓ 91/271/EWG (dostosowany)
⇒ nowy

Aby zapewnić zgodność z ~~przepisami~~ niniejszej dyrektywy, zainteresowane państwa członkowskie ~~organizują, gdzie sytuacja tego wymaga wraz z Komisją, współdziałanie konieczne do~~ ⇒ współpracują w celu ⇐ zidentyfikowania ⇒ wspomnianych ⇐ zrzutów ścieków ~~zagrożających środowisku~~ i określają działania, jakie muszą zostać podjęte u źródła w celu ochrony wód, na które ⊠ te zrzucane ⊠ ~~odprowadzane~~ ścieki oddziałują.

↓ nowy

2. Zainteresowane państwa członkowskie informują Komisję o wszelkiej współpracy, o której mowa w ust. 1. Komisja uczestniczy w takiej współpracy na wniosek zainteresowanych państw członkowskich.

↓ 91/271/EWG (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł 134

⊠ Lokalne warunki klimatyczne ⊠

Państwa członkowskie zapewniają, aby oczyszczalnie ścieków komunalnych budowane w celu spełnienia wymagań ⊠ określonych w ⊠ art. ~~4-7~~ 6, 7 ⇒ i 8 ⇐ były projektowane, budowane, eksploatowane i utrzymywane w sposób zapewniający wystarczającą wydajność w każdych normalnych ⇒ lokalnych ⇐ warunkach klimatycznych. Przy projektowaniu oczyszczalni należy wziąć pod uwagę sezonowe zmiany ładunku.

☒ Zrzuty ścieków innych niż bytowe ☒

1. Państwa członkowskie zapewniają, ~~że do dnia 31 grudnia 1993 r.~~ ☒ aby ☒ zrzuty ~~ścieków przemysłowych~~ ⇒ ścieków innych niż bytowe ⇐ do systemów zbierania i oczyszczalni ścieków komunalnych ~~są zgodne z~~ ☒ podlegały ☒ wcześniejszym przepisami i/lub ☒ specjalnym ☒ szczególnym zezwoleniom ~~właściwych władz albo~~ właściwego organu.

↓ (WE) nr 1137/2008 art. 1 i załącznik pkt 4.2

~~2. Regulacje i/lub szczególne zezwolenia spełniają wymagania sekcji C załącznika I. Komisja może zmieniać te wymagania. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.~~

↓ nowy

Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ:

a) konsultował się z operatorami systemów zbierania i oczyszczalni ścieków komunalnych, do których odprowadzane są ścieki inne niż bytowe przed przyznaniem specjalnych zezwoleń;

b) umożliwiał operatorom systemów zbierania i oczyszczalni ścieków komunalnych przyjmujących zrzuty ścieków innych niż bytowe na zapoznanie się – na ich wniosek – ze specjalnymi zezwoleniami przyznanymi w obsługiwanych przez nich zlewniach.

2. Państwa członkowskie stosują odpowiednie środki, w tym przegląd specjalnego zezwolenia, aby w jak największym stopniu identyfikować źródła zanieczyszczeń w ściekach innych niż bytowe, o których mowa w ust. 1, zapobiegać ich powstawaniu i je ograniczać w przypadku wystąpienia którejkolwiek z następujących sytuacji:

a) na wlotach i wylotach oczyszczalni ścieków komunalnych podlegającej monitorowaniu zgodnie z art. 21 ust. 3 zostały zidentyfikowane substancje zanieczyszczające;

b) osad pochodzący z oczyszczania ścieków komunalnych ma być wykorzystywany zgodnie z dyrektywą Rady 86/278/EWG⁷⁴;

c) oczyszczone ścieki komunalne mają być wykorzystywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2020/741;

⁷⁴

Dyrektywa Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie (Dz.U. L 181 z 4.7.1986, s. 6).

d) wody, do których odprowadzane są ścieki, są wykorzystywane do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, zdefiniowanej w art. 2 pkt 1 dyrektywy (UE) 2020/2184;

e) zanieczyszczenie ścieków innych niż bytowe odprowadzanych do systemu zbierania lub oczyszczalni ścieków komunalnych stanowi zagrożenie dla funkcjonowania tego systemu lub tej oczyszczalni.

3. Specjalne zezwolenia, o których mowa w ust. 1, muszą spełniać wymogi określone w części C załącznika I. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27, w celu zmiany części C załącznika I, aby dostosować ją do postępu naukowo-technicznego w dziedzinie ochrony środowiska.

↓ (WE) nr 1137/2008 art. 1 i
załącznik pkt 4.2 (dostosowany)
⇒ nowy

~~43. Regulacje i~~ ☒ Specjalne ☒ ~~szczególne~~ zezwolenia ☒, o których mowa w ust. 1, ☒ ~~poddaje się poddawane są~~ przeglądowi i, jeśli zajdzie taka potrzeba, ~~dostosowuje się~~ ~~dostosowywane~~ ⇒ co najmniej raz na 6 lat ⇐ ~~w regularnych odstępach czasu.~~

Artykuł ~~1542~~

☒ Ponowne wykorzystanie wody i zrzuty ścieków komunalnych ☒

~~1. Oczyszczone ścieki wykorzystuje się powtórnie, w każdym przypadku, gdy jest to właściwe. Drogi usuwania muszą do minimum ograniczać skutki niekorzystne dla środowiska.~~

↓ nowy

1. Państwa członkowskie systematycznie wspierają ponowne wykorzystanie oczyszczonych ścieków ze wszystkich oczyszczalni ścieków komunalnych. Jeżeli oczyszczone ścieki są ponownie wykorzystywane do nawadniania w rolnictwie, muszą one spełniać wymogi ustanowione na mocy rozporządzenia (UE) 2020/741.

↓ (WE) nr 1137/2008 art. 1 i
załącznik pkt 4.2 (dostosowany)
⇒ nowy

2. ~~Właściwe władze lub właściwe organy~~ ⇒ Państwa członkowskie ⇐ zapewniają, by zrzuty ścieków z oczyszczalni ścieków komunalnych podlegały ~~ustanowionym wcześniej regulacjom i/lub~~ ☒ specjalnym ☒ ~~sześciogólnym~~ zezwoleniom. ⇒ Zezwolenia takie muszą zapewniać spełnienie wymogów określonych w części B załącznika I. ⇐

↓ (WE) nr 1137/2008 art. 1 i
załącznik pkt 4.2

~~3. Weześniejsze regulacje i/lub szczególne zezwolenia dotyczące zrzutów z oczyszczalni ścieków komunalnych, wydane wcześniej na podstawie ust. 2, na terenie aglomeracji~~

~~o równoważnej liczbie mieszkańców wynoszącej 2 000-10 000 w przypadku zrzutów do wód słodkich i estuariów, oraz na terenie aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców wynoszącej powyżej 10 000 w odniesieniu do wszelkich zrzutów, określają wymagane warunki w celu spełnienia odpowiednich wymagań sekcji B załącznika I. Komisja może zmieniać te wymagania. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 18 ust. 3.~~

↓ 91/271/EWG (dostosowany)

⇒ nowy

34. ~~Regulacje i/lub~~ ☒ Specjalne ☒ zezwolenia ☒, o których mowa w ust. 2, ☒ poddaje się ~~poddawane są~~ przeglądowi ⇒ co najmniej raz na 6 lat ⇐ i, jeśli zajdzie taka potrzeba, ~~dostosowuje się~~ ~~dostosowywane~~ w regularnych odstępach czasu.

Artykuł 16~~13~~

☒ Ulegające biodegradacji ścieki inne niż bytowe ☒

~~1. Państwa Członkowskie zapewniają, że do dnia 31 grudnia 2000 r. ulegające biodegradacji ścieki przemysłowe z zakładów należących do pewnych sektorów przemysłu wymienionych w załączniku III, które nie dochodzą do oczyszczalni ścieków komunalnych przed odprowadzeniem do odpowiednich wód, spełniają warunki określone we wcześniejszych regulacjach i/lub szczególnych zezwoleniach udzielonych wcześniej przez właściwe władze lub właściwe organy, w odniesieniu do wszystkich zrzutów z zakładów przewidzianych dla równoważnej liczby mieszkańców wynoszącej 4 000 lub więcej.~~

~~2. Do dnia 31 grudnia 1993 r. właściwe władze lub właściwe organy w każdym Państwie Członkowskim ustalają odpowiednie wymagania dla charakteru danego przemysłu w zakresie odprowadzania takich ścieków.~~

~~3. Do dnia 31 grudnia 1994 r. Komisja dokonuje porównania wymagań w poszczególnych Państwach Członkowskich. Wyniki publikuje w postaci sprawozdania, a w razie potrzeby, Komisja przedstawia właściwą propozycję.~~

↓ nowy

Państwa członkowskie ustanawiają wymogi dotyczące odprowadzania ulegających biodegradacji ścieków innych niż bytowe, które to wymogi są odpowiednie do charakteru danego przemysłu i zapewniają co najmniej taki sam poziom ochrony środowiska jak wymogi określone w części B załącznika I.

Wymogi, o których mowa w akapicie pierwszym, stosuje się w przypadku spełnienia następujących warunków:

- a) ścieki pochodzą z zakładów oczyszczających ładunek odpowiadający RLM wynoszącej co najmniej 4 000, które należą do sektorów przemysłowych wyszczególnionych w załączniku IV i które nie prowadzą żadnego z rodzajów

działalności wyszczególnionych w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE⁷⁵;

- b) ścieki nie trafiają do oczyszczalni ścieków komunalnych przed ich zrzuceniem do wód, do których odprowadzane są ścieki („zrzut bezpośredni”).

Artykuł 17

Nadzór nad ściekami komunalnymi

1. Państwa członkowskie monitorują obecność następujących parametrów zdrowia publicznego w ściekach komunalnych:

- a) wirus SARS-CoV-2 i jego warianty;
- b) poliwirus;
- c) wirus grypy;
- d) nowo pojawiające się patogeny;
- e) nowo pojawiające się zanieczyszczenia;
- f) wszelkie inne parametry zdrowia publicznego, które właściwe organy państw członkowskich uznają za na tyle istotne, aby poddać je monitorowaniu.

2. Do celów ust. 1 państwa członkowskie ustanawiają krajowy system stałej współpracy i koordynacji między właściwymi organami odpowiedzialnymi za zdrowie publiczne a właściwymi organami odpowiedzialnymi za oczyszczanie ścieków komunalnych w odniesieniu do:

- a) określania parametrów zdrowia publicznego innych niż te, o których mowa w ust. 1, które mają być monitorowane w ściekach komunalnych;
- b) ustalania lokalizacji i częstotliwości pobierania i analizy próbek ścieków komunalnych dla każdego parametru zdrowia publicznego określonego zgodnie z ust. 1, z uwzględnieniem dostępnych danych dotyczących zdrowia i potrzeb w zakresie danych dotyczących zdrowia publicznego oraz, w stosownych przypadkach, lokalnych sytuacji epidemiologicznych;
- c) organizacji odpowiedniego i terminowego przekazywania wyników monitorowania właściwym organom odpowiedzialnym za zdrowie publiczne oraz platformom unijnym, jeżeli takie platformy są dostępne.

3. Jeżeli właściwy organ odpowiedzialny za zdrowie publiczne w danym państwie członkowskim ogłosi stan zagrożenia zdrowia publicznego spowodowany przez SARS-CoV-2, obecność SARS-CoV-2 i jego wariantów monitoruje się w ściekach komunalnych pochodzących od co najmniej 70 % populacji krajowej i pobiera się co najmniej jedną próbkę

⁷⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

tygodniowo w przypadku aglomeracji o RLM wynoszącej co najmniej 100 000. Monitorowanie to kontynuuje się do czasu ogłoszenia przez ten właściwy organ zakończenia stanu zagrożenia zdrowia publicznego spowodowanego przez SARS-CoV-2.

W celu ustalenia, czy występuje stan zagrożenia zdrowia publicznego, właściwy organ uwzględnia oceny Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób, decyzje Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) podjęte zgodnie z Międzynarodowymi przepisami zdrowotnymi oraz decyzje Komisji przyjęte na podstawie art. 23 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady .../...⁷⁶⁺.

4. W przypadku aglomeracji o RLM wynoszącej co najmniej 100 000 państwa członkowskie do dnia 1 stycznia 2025 r. zapewniają, aby oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe była monitorowana co najmniej dwa razy w roku na wlotach i wylotach oczyszczalni ścieków komunalnych oraz, w stosownych przypadkach, w systemach zbierania.

Komisja przyjmuje akty wykonawcze zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 28, w celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy poprzez ustanowienie zharmonizowanej metodyki pomiaru oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe w ściekach komunalnych.

5. Sprawozdawczość w zakresie wyników monitorowania, o którym mowa w niniejszym artykule, prowadzi się zgodnie z art. 22 ust. 1 lit. g).

Artykuł 18

Ocena ryzyka i zarządzanie ryzykiem

1. Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą w ostatnim dniu drugiego roku po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy] r. państwa członkowskie identyfikują zagrożenia dla środowiska i zdrowia ludzkiego powodowane przez zrzuty ścieków komunalnych oraz co najmniej zagrożenia związane z:

a) jakością jednolitych części wód wykorzystywanych do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, zdefiniowanej w art. 2 pkt 1 dyrektywy (UE) 2020/2184;

b) jakością wody w kąpieliskach objętej zakresem dyrektywy 2006/7/WE;

c) dobrym stanem ekologicznym jednolitych części wód zdefiniowanym w art. 2 pkt 22 dyrektywy 2000/60/WE;

d) jakością jednolitych części wód, w których prowadzona jest działalność w zakresie akwakultury zdefiniowanej w art. 4 pkt 25 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

2. W przypadku gdy zgodnie z ust. 1 zidentyfikowano zagrożenia, państwa członkowskie przyjmują odpowiednie środki w celu zaradzenia tym zagrożeniom, obejmujące w stosownych przypadkach następujące działania:

⁷⁶

+ Urząd Publikacji: Proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawartego w dokumencie PE-CONS 40/22 (2020/0322(COD)), a w przypisie umieścić numer, datę, tytuł i odesłanie do Dz.U. dotyczące tego rozporządzenia.

- a) utworzenie systemów zbierania zgodnie z art. 3 dla aglomeracji o RLM poniżej 1 000;
- b) stosowanie oczyszczania wtórnego zgodnie z art. 6 do zrzutów ścieków komunalnych z aglomeracji o RLM poniżej 1 000;
- c) stosowanie oczyszczania trzeciego stopnia zgodnie z art. 7 do zrzutów ścieków komunalnych z aglomeracji o RLM poniżej 10 000;
- d) stosowanie oczyszczania czwartego stopnia zgodnie z art. 8 do zrzutów ścieków komunalnych z aglomeracji o RLM poniżej 10 000;
- e) sporządzenie planów zintegrowanego gospodarowania ściekami komunalnymi zgodnie z art. 5 dla aglomeracji o RLM poniżej 10 000 oraz przyjęcie środków, o których mowa w załączniku V;
- f) stosowanie bardziej rygorystycznych wymogów dotyczących oczyszczania zebranych ścieków komunalnych niż wymogi określone w części B załącznika 1.

3. Identyfikację zagrożeń przeprowadzoną zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu poddaje się przeglądowi co 5 lat. Podsumowanie zidentyfikowanych zagrożeń wraz z opisem środków przyjętych zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu włącza się do krajowych programów wdrażania, o których mowa w art. 23, i przekazuje się je Komisji na jej wniosek.

Artykuł 19

Dostęp do systemu sanitacyjnego

Państwa członkowskie wprowadzają wszelkie niezbędne środki, aby poprawić powszechny dostęp do systemu sanitacyjnego, zwłaszcza dla grup szczególnie narażonych i zmarginalizowanych.

W tym celu państwa członkowskie do dnia 31 grudnia 2027 r.:

- a) identyfikują kategorie osób, w tym również szczególnie narażone i zmarginalizowane grupy, pozbawione dostępu lub o ograniczonym dostępie do urządzeń sanitarnych, oraz ustalają przyczyny takiego braku dostępu;
- b) oceniają możliwości poprawy dostępu do urządzeń sanitarnych dla kategorii osób, o których mowa w lit. a);
- c) w odniesieniu do wszystkich aglomeracji o RLM wynoszącej co najmniej 10 000 sprzyjają tworzeniu wystarczającej liczby urządzeń sanitarnych w przestrzeni publicznej, dostępnych bezpłatnie oraz – w szczególności dla kobiet – bezpiecznych.

↓ 91/271/EWG (dostosowany)

Artykuł ~~2014~~

☒ Osad ☒

~~1. Osad powstający w wyniku procesu oczyszczania ścieków jest ponownie wykorzystywany w każdym przypadku, gdy jest to właściwe. Drogi usuwania ograniczają do minimum skutki niekorzystnego wpływu na środowisko.~~

~~2. Właściwe władze lub właściwe organy zapewniają, że przed dniem 31 grudnia 1998 r. odprowadzanie osadu z oczyszczalni ścieków komunalnych podporządkowane jest ogólnym zasadom, rejestracji albo zezwoleniom.~~

~~3. Państwa Członkowskie zapewniają, że do dnia 31 grudnia 1998 r. odprowadzanie osadu do wód powierzchniowych przez zrzuty ze statków, rurociągów albo innymi sposobami, jest stopniowo eliminowane.~~

~~4. Do chwili zniesienia zrzutów osadów sposobami wymienionymi w ust. 3, Państwa Członkowskie zapewniają, aby całkowite ilości materiałów toksycznych, trwałych lub podlegających bioakumulacji zawartych w osadzie odprowadzanym do wód powierzchniowych podlegały obowiązkowi uzyskania zezwolenia i były stopniowo redukowane.~~

↓ nowy

1. Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki w celu zapewnienia, aby ścieżki gospodarowania osadami były zgodne z hierarchią postępowania z odpadami przewidzianą w art. 4 dyrektywy 2008/98/WE. Ścieżki te mają na celu zapobieganie powstawaniu osadów oraz maksymalizację ponownego użycia i recyklingu zasobów, a także minimalizację niekorzystnych skutków dla środowiska.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27, w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez określenie minimalnych współczynników ponownego użycia i recyklingu w odniesieniu do fosforu i azotu w osadach, aby uwzględnić dostępne technologie odzyskiwania fosforu i azotu z osadów.

↓ 91/271/EWG (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~21~~⁴⁵

☒ Monitorowanie ☒

1. ☒ Państwa członkowskie zapewniają, aby ☒ ~~Właściwe władze lub~~ właściwe organy monitorowały:

a) zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych w celu zweryfikowania zgodności z wymaganiami części B załącznika I~~–B~~, zgodnie z ~~procedurami kontrolnymi~~ ⇒ metodami monitorowania i oceny wyników ⇐ ustanowionymi w części D załącznika~~at~~ I~~–D~~; ⇒ monitorowanie to obejmuje ładunki i stężenia parametrów wymienionych w części B załącznika I; ⇐

b) ilości, skład ⇒ i miejsce przeznaczenia ⇐ ☒ osadu ☒ osadów odprowadzanych do wód powierzchniowych;

↓ nowy

c) miejsca przeznaczenia oczyszczonych ścieków komunalnych, w tym udział ponownie wykorzystanej wody;

d) wytwarzane gazy cieplarniane oraz energię zużywaną i wytwarzaną przez oczyszczalnię ścieków komunalnych oczyszczającą ładunek odpowiadający RLM wynoszącej co najmniej 10 000.

↓ 91/271/EWG

~~2. Właściwe władze lub właściwe organy monitorują wody, do których odprowadzane są ścieki z oczyszczalni ścieków komunalnych i dokonywane zrzuty bezpośrednie opisane w art. 13, w przypadkach oczekiwanego znaczącego wpływu na stan środowiska.~~

~~3. W przypadku zrzutów, z zastrzeżeniem przepisów art. 6, i odprowadzania osadu do wód powierzchniowych, Państwa Członkowskie monitorują i wykonują wszystkie odpowiednie badania weryfikujące czy zrzut lub odprowadzanie nie wpływa niekorzystnie na środowisko.~~

~~4. Informacje zebrane przez właściwe władze lub właściwe organy, zgodnie z ust. 1, 2 i 3, Państwo Członkowskie zachowuje i udostępnia Komisji przed upływem sześciu miesięcy od dnia otrzymania wniosku.~~

↓ (WE) nr 1137/2008 art. 1 i załącznik pkt 4.2

~~5. Komisja może opracowywać wytyczne dotyczące monitorowania określonego w ust. 1, 2 i 3 zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 18 ust. 2.~~

↓ nowy

2. W odniesieniu do wszystkich aglomeracji o RLM wynoszącej co najmniej 10 000 państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy monitorowały stężenie i ładunek zanieczyszczeń pochodzących z przelewów wód burzowych i odpływów komunalnych odprowadzanych do jednolitych części wód.

3. W odniesieniu do wszystkich aglomeracji o RLM powyżej 10 000 państwa członkowskie monitorują, przy wlotach i wylotach oczyszczalni ścieków komunalnych, stężenie i ładunki w ściekach komunalnych następujących elementów:

a) zanieczyszczeń wymienionych w:

(i) załącznikach VIII i X do dyrektywy 2000/60/WE, załączniku do dyrektywy 2008/105/WE, załączniku I do dyrektywy 2006/118/WE i części B załącznika II do dyrektywy 2006/118/WE;

(ii) załączniku do decyzji nr 2455/2001/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁷⁷;

(iii) załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁷⁸;

(iv) załącznikach I i II do dyrektywy 86/278/EWG;

b) parametrów wymienionych w części B załącznika III do dyrektywy (UE) 2020/2184, w przypadku gdy ścieki komunalne są odprowadzane na obszar zasilania, o którym mowa w art. 8 tej dyrektywy;

c) obecności mikrodrobin plastiku.

W odniesieniu do wszystkich aglomeracji o RLM powyżej 10 000 państwa członkowskie monitorują obecność mikrodrobin plastiku w osadzie.

Monitorowanie, o którym mowa w akapicie pierwszym i drugim, przeprowadza się z następującymi częstotliwościami:

a) co najmniej dwie próbki rocznie, przy czym maksymalny okres między pobraniem próbek wynosi 6 miesięcy, dla aglomeracji o RLM wynoszącej co najmniej 100 000;

b) co najmniej jedna próbka co 2 lata w przypadku aglomeracji o RLM od 10 000 do 100 000 RLM.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 28, w celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy poprzez ustanowienie metodyki pomiaru obecności mikrodrobin plastiku w ściekach komunalnych i osadzie.

↓ 91/271/EWG

~~Artykuł 16~~

~~Bez uszczerbku dla wprowadzenia w życie przepisów dyrektywy Rady 90/313/EWG z dnia 7 czerwca 1990 r. w sprawie swobody dostępu do informacji o środowisku⁷⁹, Państwa Członkowskie zapewniają, aby co dwa lata właściwe władze lub właściwe organy publikowały sprawozdania dotyczące sytuacji w dziedzinie usuwania ścieków komunalnych i osadów na ich obszarach. Państwa Członkowskie przekazują Komisji te sprawozdania natychmiast po ich opublikowaniu.~~

⁷⁷ Decyzja nr 2455/2001/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2001 r. ustanawiająca wykaz priorytetowych substancji w dziedzinie polityki wodnej oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2001, s. 1).

⁷⁸ Rozporządzenie (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniające dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, s. 1).

⁷⁹ Dz.U. L 158 z 23.6.1990, str. 56.

Artykuł 22

Informacje o monitorowaniu wdrażania

1. Państwa członkowskie, wspomagane przez Europejską Agencję Środowiska (EEA):

- a) do dnia 31 grudnia 2025 r. tworzą zbiór danych zawierający informacje zgromadzone zgodnie z art. 21, w tym informacje dotyczące parametrów, o których mowa w art. 21 ust. 1 lit. a), oraz wyniki badań w odniesieniu do ustanowionych w części D załącznika I kryteriów spełnienia lub niespełnienia wymogów, a następnie corocznie aktualizują ten zbiór danych;
- b) do dnia 31 grudnia 2025 r. tworzą zbiór danych określających odsetek ścieków komunalnych zbieranych i oczyszczanych zgodnie z art. 3, a następnie corocznie aktualizują ten zbiór danych;
- c) do dnia 31 grudnia 2025 r. tworzą zbiór danych zawierający informacje na temat środków wprowadzonych w celu wdrożenia art. 4 ust. 4 oraz na temat odsetka ładunku ścieków komunalnych z aglomeracji o RLM powyżej 2 000, które są oczyszczane w pojedynczych systemach, a następnie corocznie aktualizują ten zbiór danych;
- d) do dnia 31 grudnia 2025 r. tworzą zbiór danych zawierający informacje na temat liczby zgromadzonych próbek oraz liczby próbek pobranych zgodnie z częścią D załącznika I, które nie spełniły wymogów;
- e) do dnia 31 grudnia 2025 r. tworzą zbiór danych zawierający informacje na temat emisji gazów cieplarnianych z podziałem na poszczególne gazy oraz na temat całkowitej zużytej energii i energii odnawialnej wytwarzanej przez każdą oczyszczalnię ścieków komunalnych oczyszczającą ładunek odpowiadający RLM wynoszącej co najmniej 10 000, a także na temat obliczenia procentowego wskaźnika osiągnięcia celów określonych w art. 11 ust. 2, a następnie corocznie aktualizują ten zbiór danych;
- f) do dnia 31 grudnia 2025 r. tworzą zbiór danych zawierający informacje na temat środków wprowadzonych zgodnie z pkt 3 załącznika V, a następnie corocznie aktualizują ten zbiór danych;
- g) do dnia 31 grudnia 2025 r. tworzą zbiór danych zawierający wyniki monitorowania, o których mowa w art. 17 ust. 1 i 4, a następnie corocznie aktualizują ten zbiór danych;
- h) do dnia 31 grudnia 2025 r. tworzą zbiór danych zawierający wykaz obszarów uznanych za wrażliwe na eutrofizację zgodnie z art. 7 ust. 2, a następnie aktualizują ten zbiór danych co 5 lat;
- i) do dnia 31 grudnia 2030 r. tworzą zbiór danych zawierający wykaz obszarów określonych jako obszary, na których stężenie lub nagromadzenie

mikrozanieczyszczeń stanowi zagrożenie dla zdrowia ludzkiego lub dla środowiska zgodnie z art. 8 ust. 2, a następnie aktualizują ten zbiór danych co 5 lat;

j) do dnia 12 stycznia 2029 r. tworzą zbiór danych zawierający informacje na temat środków wprowadzonych w celu poprawy dostępu do systemu sanitacyjnego zgodnie z art. 19, w tym informacje na temat odsetka ludności w tych państwach, która ma dostęp do systemu sanitacyjnego, a następnie aktualizują ten zbiór danych co 6 lat.

2. Państwa członkowskie zapewniają Komisji i EEA stały dostęp do zbiorów danych, o których mowa w ust. 1.

3. Informacje ze sprawozdań przekazywanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 166/2006 uwzględnia się do celów sprawozdawczości wymaganej na mocy niniejszego artykułu.

W odniesieniu do informacji, o których mowa w ust. 1, EEA zapewnia społeczeństwu dostęp do odpowiednich danych za pośrednictwem Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń ustanowionego na mocy rozporządzenia (WE) nr 166/2006.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych określających format informacji, które mają być przekazywane zgodnie z ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.

↓ 91/271/EWG (dostosowany)
⇒ nowy

Artykuł ~~23~~¹⁷

☒ Krajowy program wdrażania ☒

1. Do dnia ⇒ [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą ostatniego dnia dwudziestego trzeciego miesiąca po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy] r. ⇐ ~~31 grudnia 1993 r.~~ państwa członkowskie ustanawiają ☒ krajowe ☒ programy ☒ wdrażania ☒ ~~wykonania~~ niniejszej dyrektywy.

↓ nowy

Programy te obejmują:

a) ocenę poziomu wdrożenia art. 3–8;

b) określenie i zaplanowanie inwestycji wymaganych do wdrożenia niniejszej dyrektywy w odniesieniu do każdej aglomeracji, w tym orientacyjne szacunki finansowe i ustalenie priorytetowej kolejności tych inwestycji w zależności od wielkości aglomeracji i wpływu nieoczyszczonych ścieków komunalnych na środowisko;

c) oszacowanie inwestycji niezbędnych do odnowienia istniejącej infrastruktury oczyszczania ścieków komunalnych, w tym systemów zbierania, w oparciu o ich wiek i stawkę amortyzacji;

d) określenie lub przynajmniej orientacyjne wskazanie potencjalnych źródeł finansowania publicznego, jeżeli jest ono konieczne do uzupełnienia opłat pobieranych od użytkowników.

↓ 2013/64/UE art. 1 pkt 5 lit. a)
(dostosowany)

~~Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego Francja ustanawia do dnia 30 czerwca 2014 r. program wykonania niniejszej dyrektywy w odniesieniu do Majotty.~~

↓ 91/271/EWG (dostosowany)

~~2. Do dnia 30 czerwca 1994 r. Państwa Członkowskie przekazują Komisji informacje o programie.~~

↓ 2013/64/UE art. 1 pkt 5 lit. b)
(dostosowany)

~~Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego Francja do dnia 31 grudnia 2014 r. przekazuje Komisji informacje o programie w odniesieniu do Majotty.~~

↓ nowy

2. Do dnia... [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą ostatniego dnia trzydziestego piątego miesiąca po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy] r. państwa członkowskie przedkładają Komisji swoje krajowe programy wdrażania, z wyjątkiem przypadków, w których na podstawie wyników monitorowania, o których mowa w art. 21, państwa członkowskie wykażą, że spełniają wymogi art. 3–8.

↓ 91/271/EWG

~~3. W razie konieczności Państwa Członkowskie przekazują Komisji co dwa lata, do dnia 30 czerwca, aktualizację informacji określonych w ust. 2.~~

↓ nowy

3. Państwa członkowskie aktualizują swoje krajowe programy wdrażania co najmniej raz na 5 lat. Państwa członkowskie przedkładają je Komisji do dnia 31 grudnia, chyba że mogą wykazać, iż spełniają wymogi art. 3–8.

↓ (WE) nr 1137/2008 art. 1 i
załącznik pkt 4.2

~~4. Komisja ustala, zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 18 ust. 2, metody i formy przyjmowane w sprawozdaniach dotyczących programów poszczególnych państw. Wszelkie zmiany wspomnianych metod i form przyjmuje się zgodnie z tą procedurą.~~

↓ nowy

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających metody i formaty przedkładania krajowych programów wdrażania. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.

↓ 91/271/EWG

~~5. Komisja co dwa lata dokonuje przeglądu i oceny informacji otrzymanych zgodnie z ust. 2 i 3, oraz publikuje sprawozdanie na ten temat.~~

↓ nowy

Artykuł 24

Informowanie społeczeństwa

1. Państwa członkowskie zapewniają społeczeństwu dostęp do odpowiednich i aktualnych informacji na temat zbierania i oczyszczania ścieków komunalnych – w internecie, w sposób przyjazny dla użytkownika i dostosowany do potrzeb, w każdej aglomeracji. Informacje te obejmują co najmniej dane wymienione w załączniku VI.

Informacje, o których mowa w ust. 1, przekazuje się również w inny sposób na uzasadniony wniosek.

2. Ponadto państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie osoby dysponujące podłączeniem do systemów zbierania otrzymywały regularnie – co najmniej raz w roku, w najbardziej odpowiedniej formie, w tym na fakturze lub za pośrednictwem inteligentnych aplikacji, bez konieczności zwracania się o takie informacje – następujące informacje:

a) informacje na temat zgodności zbierania i oczyszczania ścieków komunalnych z art. 3, 4, 6, 7 i 8, w tym porównanie rzeczywistych uwolnień zanieczyszczeń do wód, do których odprowadzane są ścieki, z wartościami dopuszczalnymi określonymi w tabelach 1, 2 i 3 załącznika I;

b) objętość lub szacunkową objętość ścieków komunalnych zbieranych i oczyszczanych rocznie lub w okresie rozliczeniowym przypadającą na gospodarstwo domowe lub podłączoną jednostkę w metrach sześciennych, wraz z tendencjami rocznymi oraz ceną zbierania i oczyszczania ścieków komunalnych dla gospodarstwa domowego (kosztem za litr i metr sześcienny);

c) porównanie rocznej wielkości ładunku ścieków komunalnych zbieranych i oczyszczanych w ciągu roku z danego gospodarstwa domowego ze wskazaniem średniej wielkości przypadającej na gospodarstwo domowe w danej aglomeracji;

d) link do treści w internecie, o których mowa w ust. 1.

3. Komisja może przyjmować akty delegowane zgodnie z procedurą określoną w art. 27 w celu zmiany ust. 2 i załącznika VI poprzez aktualizację informacji, które mają być podawane do wiadomości publicznej w internecie oraz osobom dysponującym połączeniem do systemów zbierania, w celu dostosowania tych wymogów do postępu technicznego i dostępności danych w terenie.

4. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające format i metody przedstawiania informacji, które mają być przekazywane zgodnie z ust. 1 i 2. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 28 ust. 2.

Artykuł 25

Dostęp do wymiaru sprawiedliwości

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby zgodnie z odnośnym krajowym systemem prawnym członkowie zainteresowanej społeczności mieli dostęp do procedury odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem ustanowionym na mocy prawa, w celu zakwestionowania materialnej lub proceduralnej legalności decyzji, działań lub zaniechań podlegających przepisom art. 6, 7 i 8 niniejszej dyrektywy, jeżeli spełniony jest co najmniej jeden z następujących warunków:

a) mają wystarczający interes;

b) powołują się na naruszenie prawa, w przypadku gdy przepisy postępowania administracyjnego państwa członkowskiego wymagają tego jako warunku koniecznego.

Procedura odwoławcza musi być bezstronna, oparta na zasadzie równości, terminowa i niedyskryminacyjna ze względu na koszty oraz musi przewidywać odpowiednie i skuteczne mechanizmy dochodzenia roszczeń, w tym w stosownych przypadkach nakazy sądowe.

2. Państwa członkowskie określają, na jakim etapie można odwoływać się od decyzji, działań lub zaniechań, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 26

Odszkodowanie

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku wystąpienia szkód dla zdrowia ludzkiego w wyniku naruszenia środków krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy osoby poszkodowane miały prawo dochodzenia i uzyskania odszkodowania od odpowiednich osób fizycznych lub prawnych lub, w stosownych przypadkach, od właściwych organów odpowiedzialnych za to naruszenie.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby organizacje pozarządowe propagujące ochronę zdrowia ludzkiego lub środowiska i spełniające wszelkie wymogi prawa krajowego mogły, jako część zainteresowanej społeczności, reprezentować osoby poszkodowane i wносить powództwa zbiorowe o odszkodowanie. Państwa członkowskie zapewniają, aby roszczenia z tytułu naruszenia powodującego szkodę nie można było dochodzić dwukrotnie – ze strony osób poszkodowanych i organizacji pozarządowych, o których mowa w niniejszym ustępie.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe przepisy i procedury dotyczące dochodzenia odszkodowania były opracowane i stosowane w taki sposób, aby nie uniemożliwiały lub nadmiernie nie utrudniały korzystania z prawa do odszkodowania za szkody spowodowane naruszeniem na podstawie ust. 1.

4. W przypadku dochodzenia odszkodowania zgodnie z ust. 1 w oparciu o dowody, na podstawie których można domniemywać istnienie związku przyczynowego między szkodą a naruszeniem, państwa członkowskie zapewniają, aby ciężar dowodu, że naruszenie nie spowodowało szkody ani się do niej nie przyczyniło, spoczywał na osobie odpowiedzialnej za to naruszenie.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby terminy przedawnienia dotyczące wnoszenia powództw o odszkodowanie, o którym mowa ust. 1, były nie krótsze niż 5 lat. Bieg takich terminów nie rozpoczyna się, dopóki nie ustanie naruszenie, a osoba dochodząca odszkodowania nie dowie się, że poniosła szkodę w wyniku naruszenia zgodnie z ust. 1.

Artykuł 27

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 3, art. 7 ust. 4, art. 8 ust. 5, art. 14 ust. 3, art. 20 ust. 2 i art. 24 ust. 3, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą w dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy] r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 3, art. 7 ust. 4, art. 8 ust. 5, art. 14 ust. 3, art. 20 ust. 2 i art. 24 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 3, art. 7 ust. 4, art. 8 ust. 5, art. 14 ust. 3, art. 20 ust. 2 lub art. 24 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą

sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

↓ (WE) nr 1882/2003 art. 3 i
załącznik III pkt 21 (dostosowany)

Artykuł ~~28~~⁴⁸

⊠ Komitet ⊠

1. Komisję wspomaga komitet ⊠ ds. dostosowania do postępu naukowo-technicznego i wdrożenia dyrektywy dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych ⊠.

↓ (WE) nr 1137/2008 art. 1 i
załącznik pkt 4.2

~~2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.~~

~~Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.~~

~~3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1-4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.~~

↓ nowy

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 29

Kary

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące kar mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i wprowadzają wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Obejmują one, w stosownych przypadkach, kary finansowe proporcjonalne do obrotów osoby prawnej lub do wynagrodzenia osoby fizycznej, która dopuściła się naruszenia, z uwzględnieniem specyfiki małych i średnich przedsiębiorstw.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby kary ustanowione na podstawie niniejszego artykułu należały do następujących elementów:

a) charakter, wagę i skalę naruszenia;

b) umyślny lub nieumyślny charakter naruszenia;

c) populację lub środowisko, na którą lub na które naruszenie wpłynęło, mając na uwadze wpływ naruszenia na osiągnięcie celu, jakim jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska.

3. Państwa członkowskie bez zbędnej zwłoki powiadamiają Komisję o przepisach i środkach, o których mowa w ust. 1, a także o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.

Artykuł 30

Ocena

1. Do dnia 31 grudnia 2030 r. i do dnia 31 grudnia 2040 r. Komisja przeprowadza ocenę niniejszej dyrektywy w oparciu w szczególności o następujące elementy:

a) doświadczenie zdobyte w ramach wdrażania niniejszej dyrektywy;

b) zbiory danych, o których mowa w art. 22 ust. 1;

c) odpowiednie dane naukowe, analityczne i epidemiologiczne, w tym wyniki projektów badawczych finansowanych przez Unię;

d) zalecenia WHO, o ile są dostępne;

e) analizę ewentualnej potrzeby dostosowania wykazu produktów, które mają być objęte rozszerzoną odpowiedzialnością producenta, do ewolucji asortymentu produktów wprowadzanych do obrotu, poszerzoną wiedzę na temat obecności mikrozanieczyszczeń w ściekach i ich wpływu na zdrowie publiczne i środowisko oraz dane wynikające z nowych obowiązków w zakresie monitorowania mikrozanieczyszczeń przy wlotach i wylotach oczyszczalni ścieków komunalnych.

Komisja przedstawia sprawozdanie zawierające główne wyniki oceny, o której mowa w akapicie pierwszym, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje niezbędne do przygotowania sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 akapit drugi.

Artykuł 31

Przegląd

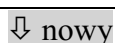
Co pięć lat Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wdrożenia niniejszej dyrektywy, któremu towarzyszą, o ile Komisja uzna to za stosowne, odpowiednie wnioski ustawodawcze.

Artykuł 32

Uchylenie i przepisy przejściowe

1. Dyrektywa 91/271/WE, zmieniona aktami wymienionymi w części A załącznika VII do niniejszej dyrektywy, traci moc ze skutkiem od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą pierwszego dnia dwudziestego czwartego miesiąca po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy] r., bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w części B załącznika VII do niniejszej dyrektywy.

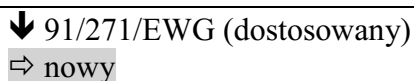
2. Art. 3 ust. 1 i art. 6 ust. 1 stosuje się od dnia 31 grudnia 2027 r. w odniesieniu do Majotty.

3. W odniesieniu do zrzutów ścieków komunalnych, które są oczyszczane przez oczyszczalnie ścieków komunalnych oczyszczające ładunek odpowiadający co najmniej 100 000 RLM i które nie muszą spełniać wymogów określonych w art. 7 ust. 1 do dnia 31 grudnia 2030 r., art. 5 dyrektywy Rady 91/271/WE stosuje się nadal do dnia 31 grudnia 2035 r.

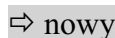
W odniesieniu do zrzutów ścieków komunalnych z aglomeracji o RLM od 10 000 do 100 000, które nie muszą spełniać wymogów określonych w art. 7 ust. 3 do dnia 31 grudnia 2035 r., art. 5 dyrektywy Rady 91/271/WE stosuje się nadal do dnia 31 grudnia 2040 r.

4. Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku [VIII].

91/271/EWG (dostosowany)

nowy

Artykuł ~~33~~49

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania ⇒ art. [...] oraz załączników [...] [odesłanie do artykułów i załączników, które zostały zmienione pod względem merytorycznym w porównaniu z uchyloną dyrektywą] do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą ostatniego dnia dwudziestego trzeciego miesiąca po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy] r. ~~⇒ niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 30 czerwca 1992 r.~~ Niezwłocznie ~~powiadomią o tym~~ przekazują Komisji tekst tych przepisów.

2. ~~Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie~~ ~~Wspomniane środki powinny zawierać~~ odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie ~~powinno~~ towarzyszyć ich urzędowej publikacji. ~~Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektywy uchylonej niniejszą dyrektywą odczytuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy.~~ ~~Metody dokonywania takiego odniesienia~~ ~~i formułowania takiego wskazania~~ określone są przez państwa członkowskie.

23. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 34

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. [...] oraz załączniki [...] [odesłanie do artykułów i załączników, które pozostają **niezmienione** w porównaniu z uchyloną dyrektywą] stosuje się od dnia [...] [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą pierwszego dnia dwudziestego czwartego miesiąca po dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy] r.

↓ 91/271/EWG (dostosowany)

Artykuł ~~35~~20

~~Adresaci~~

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący